

İnsanın İçinde İnsan Özledim

Yalan dünya sarayında hanında
Kim oturdu kimler yattı kim kaldı
Zengine sor ne götürdü yanında
Kimler vardı kimler bitti kim kaldı

Çarkın döner amma adil değilsin
Neden insan bir insana eğilsin
Nimetlerin eşit eşit dağılsın
Kimler geldi kimler gitti kim kaldı

Nicesini ağlatırsın boşuna
Yiğitleri bağlatırsın boşuna
Namertlere dağıtarsın boşuna
Kimler abat kimler battı kim kaldı

Devranında düzeninde zengine
Gir bakalım bukalemun rengine
Yol vermedin yükseklerden engine
Kimi aldı kimler sattı kim kaldı

İHLASÎ nin yüreğini dağıladın
Kaç desise kaç düzene bağladın
Tüm imkânı haksızlara sağladın
Kara toprak kimler yuttu kim kaldı

Boğdur Bakalım

Hele şu dünyanın devrilsin boyu
Aslanı kediye boğdur bakalım
Kurulalı böyle değişmez huyu
Yiğidin başını eğdir bakalım

Fakirin bağrını dilim dilim et
Gözyaşını akıt durma zulüm et
Soysuzlara ne dert nede elem et
Garibana karı yağdır bakalım

Eşit değil senin tartın terazin
Yolu müşkül ettin dert hazin hazin
Taraf tuttun baştan nedir gazezin
Hatıra gönül'e değdir bakalım

Her dem değirmenin öğütür gamı
Taştan taşa çalar yıkar adamı
Ton ediyor verir iken gramı
Haksızı haklıya söğdür bakalım

Bozulsun düzenin kırılısın çarkın
Nedense zengine akıyor arkın
Hani adaletin hanıya farkın
Düzenbazın çağı çağdır bakalım

Gerçekler yenmiyor acımı acı
Ben de anlamadım nedir amacı
Bağrında kış eğler dağın yamacı
İHLASÎ ye düzler dağdır bakalım

Beş Mevsim

Dünya doğar dünya ölür içimde
Beş mevsim yaşarım kendi kendime
Arş u kürsi, sonsuz âlem, içimde
Beş mevsim şaşarım kendi kendime

Yaza girdim olgunluğa eriştim
Nefsim ile çok savaşa giriştim
Dalgalandım ummanlara karıştım
Durmadan koşarım kendi kendime

Yel esince köklerimden söküldüm
Hak yolunda doğruldukça yıkıldım
Güz gelende ateşlerde yakıldım
Piştikçe pişerim kendi kendime

Kış gelince kar kapladı başımı
Söndürdü içimde kor ataşımı
Deryalara kattım gözden yaşımı
Taştıkça taşarım kendi kendime

Beşinci mevsimin acıdır tadı
Kırılır sonunda kolu kanadı
Bir taşa yazılır **İHLASÎ** adı
Künyeden düşerim kendi kendime

Hikmet Aynasına Nazar Eylesen

Hikmet aynasına nazar eylesen
Solun sağda sağın solda görünür
Esrarını Çözebilseydin söyleseydin
Hak hakikat garip kulda görünür

Kader var ya ondan öte yazgı yok
Kâinatın dönüşünde çizgi yok
Hu sesinden daha güzel ezgi yok
Sabrı sukut ile dilde görülür

Bahar desen o gelimin ibreti
Yazı desen o talimin ibreti
Kışı desen o ölümün ibreti
Beş mevsimi ince dalda görünür

Göğü yere yeri göğe baktıran
Yıldızları gökyüzüne taktıran
Kor düşürüp yürekleri yaktıran
Baktığında diken gülde görünür

İHLASÎ yim kaç âleme ıydın
Dünya dengim Âdem benim yaşydın
Kuru çölden ummanları taşıydın
Serapta görününü çölde görünür

Aradığın Ne Var İse İnsan da

Aradığın ne var ise insan da
Boşa cennet cehennemi arama
Bin yaşasan yok oluyor bir anda
Dokunmayın şu sinemde yarama

Süleyman'la konuşurdu karınca
Gönül gözü bakıp dostu sarınca
Bütün yollar kalpten kalbe varınca
Sekiz köşkün sekiz de var ama

Cehennemdir yokluk denen fırtına
Felek bakmaz terazine tartına
Ateşini yakıp sarar sırtına
Bolca yanar bağrındaki kor ama

Kevser desen yüreğinden akıyor
Kâinatı gözü yazıp okuyor
Tüm analar miski amber kokuyor
İHLASÎ ye ana cennet yar ama

Anlam Vardı

Anlam vardı Ayşe Fatma adında
Sevda, sevgi mihengini yitirdi
Şeker vardır şimdi balın tadında
Arı desen ahengini yitirdi

Tutmuyorlar ana baba öğüdün
Ağaç amma meyvesi yok söğüdün
Başköşede yeri vardı yiğidin
Devir döndü mert dengini yitirdi

Her sofrada yenen aşta haz vardı
Yüreklerde sevgi vardı öz vardı
Yanakları elma, gelin kız vardı
Al yanaklar irengini yitirdi

Dost dediğin kazar oldu kuyunu
Kanı bozuk inkâr eder soyunu
Yoksullukta paylaşırken payını
Dost meclisi o zengini yitirdi

Güven olur şöhretinde şanında
Namus emanetti komşu yanında
Kaypalık yok idi er meydanında
Pehlivanlar çok cengini yitirdi

İHLASÎ insanda insanlık arar
Şeref iflas etti ahlak da firar
Bulutlarla buluşurdu beyaz kar
Yüce dağlar düz, engini yitirdi

Beden Nehir Zamanda Su

Beden nehir zamanda su
Usul usul akar gider
Çağlayarak deyince hu
Usul usul yakar gider

Dağ selamlar güler yamaç
Yatağında akmak amaç
Garip ömrüm bir dolambaç
Usul usul bakar gider

Ruh görünmez ömür süre
İki âlem tefekküre
Dürüm gibi düre düre
Usul usul çıkar gider

Taştan taşa dökülerek
İlmek ilmek sökülerek
Kaç çarmıha çekilerek
Usul usul çeker gider

İHLASÎ yim geçemezsin
Kanat vermiş uçamazsın
Akıbetten kaçamazsın
Usul usul döker gider

Süyüm Süyüm

Gurbet elde bu gözyaşım
Dökülüyor süyüm süyüm
Dağ misali yürek başım
Sökülüyor süyüm süyüm

Ömür mevsim zaman arı
Gezdirdi bin bir diyarı
Kaç kirmende ömrüm varı
Bükülüyor süyüm süyüm

Aktım kaderin arkına
Varamadım hiç farkına
Neyim var felek çarkına
Takılıyor süyüm süyüm

İHLASÎ çöl sözü vaha
Gün anlam yükler sabaha
Tatlı canım bir çarmıha
Çekiliyor süyüm süyüm

Karlarını Fakirlere Yağdırdın

Gözlerin kör ola yalancı dünya
Karlarını fakirlere yağdırdın
Zenginimiz gider tatile aya
Zarlarını fakirlere yağdırdın

Değişmedi kurulalı bu huyun
Ağası bitmiyor bizim bu köyün
Böyle gitmez bozulmalı bu oyun
Şerlerini fakirlere yağdırdın

Eşit geldik çırılçıplak efendi
Haksızlık zorbalık insanı yendi
Kul hakkı yiyenler köşeyi döndü
Torlarını fakirlere yağdırdın

Çok plan kuruyor planı boşa
Bunca ayırım yaptın olanı boşa
Gözü doymazların talanı boşa
Harlarını fakirlere yağdırdın

İHALSÎ dürüstlük etmiyor para
Beyler hep oturmuş olanca vara
Bir türlü yoksula gelmiyor sıra
Zorlarını fakirlere yağdırdın

Gurbetin arkında Döndüm Dolaştım

Gurbetin çarkında döndüm dolaştım
Ezdi gardaş beni ezdi boşuna
Keremden besbeter yandım dolaştım
Felek benim ile gezdi boşuna

Gam keder yükledi çektim bir zaman
Gözümde yaşları döktüm bir zaman
Hasret dağlarından baktım bir zaman
Tecellimi kışa yazdı boşuna

Kundak yaptı beşiğinde beletti
Ayrı koydu kuzu gibi meletti
Yaktı yaktı şu bağırimi kül etti
Onulmaz bu yaram azdı boşuna

Katmer katmer dert yükledi dalıma
Dağlar yol vermez ki gidem yoluma
Kelepçe taktırdı iki koluma
Kaç eleğe koydu süzdü boşuna

Ne geçti elime sende durdum da
Boynu bükük yar bıraktım ardımda
İHLASİ'yim gül açardı yurdumda
Şu gönül bağırimi bozdu boşuna

Benim Yabancı Yabancı

Ruhum bedenime uzak
Canım yabancı yabancı
Bu günüme esti sazık
Dünüm yabancı yabancı

Kalem benim ben yazmam
Gönül Kâbe'dir bozmam
Âşık isem boş gezemem
Günüm yabancı yabancı

İçip içip meye kandım
Küllenip külümden yandım
Mazide geriye döndüm
Anım yabancı yabancı

Vicdan mizan menzil erim
Aldı götürdü kaderim
Ben benden öte gider
Yönüm yabancı yabancı

İHLASÎ'yim ahirimde
Aktım vuslat nehirimde
Kendi vücut şehirimde
Benim yabancı yabancı

Aşıyorum Ağır Ağır

Bir gündüze güneş oldum
Aşıyorum ağır ağır
Gani gani gamla doldum
Yaşıyorum ağır ağır

Bilemedim gizli girdi
Et ile kemikle ördü
Yaradanım bir can verdi
Taşıyorum ağır ağır

Herkes dem devran sürerken
Zalim maksuda ererken
Tam zirveye çıkam derken
Düşüyorum ağır ağır

Baştan sona bir endişe
Ömrüm yandı pişe pişe
Baktım sade bu gidişe
Şaşıyorum ağır ağır

İHLASÎ'nin eşi dostu
Bana imiş bütün kasti
Dört bir yanım kışa kesti
Üşüyorum ağır ağır

Ey Edecek Doktor mu Var

Yar yüreğim paramparça
Ey edecek doktor mu var
Emlenmesi hayli zorca
Ey edecek doktor mu var

Kölesiyim ben kaderin
Bana o yâri mi verin
Yaram derinden de derin
Ey edecek doktor mu var

Gülem dedim bazı bende
Beş mevsimin güzü ben de
Hiç dinmeyen sızı ben de
Ey edecek doktor mu var

Ömrüm geldi gediğine
İnanmıştım dediğine
Kırılmışsa sevdiğine
Ey edecek doktor mu var

İHLASÎ'yim yanıyorum
Ben kendimi tanıyorum
Dört bir yandan kanıyorum
Ey edecek doktor mu var

Al Götür Beni

Güneş olup şavkın düşünce öze
Ufuktan aşarken al götür beni
Sevdanın seheri yol versin bize
Gönlümde yaşarken al götür beni

Gözlerin kalbime bir ok salanda
Kirpiğin aklımı baştan alanda
Sevgin şu gönlüme akıp dolanda
Yüreğim coşarken al götür beni

Mevsimler bahara çıkıp yeterken
Güller açıp bağda bülbül öterken
Bağrımda hasretin yanıp tüterken
Duygular taşarken al götür beni

Gökyüzü geceye yıldız dökerken
İHLÂSÎ gül gibi boynun bükürken
Karanlık bitip de şafak sökerken
Geceler ışıırken al götür beni

Canımdaki Can Giderken

Üzerime dağlar çöktü
Canımdaki can giderken
Hem eğirdi hemi büktü
Canımdaki can giderken

Mayilim ben o güzele
Gözüm döndü coşkun sele
Yaktı beni bile bile
Canımdaki can giderken

Ben baktıkça o da baktı
Ela gözler beni yaktı
Ondan aktı benden aktı
Canımdaki can giderken

Yâr yüreğim dağladım
İHLÂSÎ coştum çağladım
Canım gitti ben ağladım
Canımdaki can giderken

Gel Gel

Kime nispet yaptın kınalar yaktın
Alları giydin de altınlar taktın
Gurbet ele gidip beni bıraktın
Hasretin gönlümde tüterken gel gel

Sevdim de her gece büründüm gama
Paramparça gönlüm tutmuyor yama
Kerem'den Mecnun'dan dertliyim ama
Tan ağarıp şafak atarken gel gel

Duman çöktü karakiştan farkım yok
Bendim dolu amma akan arkım yok
Felek gibi dönen dişli çarkım yok
Yanan bu yüreğim tüterken gel gel

Kendimi bağladım yârin peşine
Rastlamadım menendine eşine
Muhtacım gözünün o güneşine
Sevdan bu gönlümde yatarken gel gel

Bahar geldi çiçek açtı bembeyaz
Meyve tuttu diktiğimiz o kiraz
İnsaf eyle geleceksen gel biraz
Ömrümün güneşi batarken gel gel

İHLÂSÎ'yim cefan ile yarıştım
Yollarında toz toprağa karıştım
Çekip gittin ben aşkınla uğraştım
Vade yetti mühlet biterken gel gel

Alsın Ne Olur

Yaradan'ım bir yâr nasip et bana
Ne bir eşi olsun ne de benzeri
Biraz da kıyak geç naçiz kuluna
Senden bir armağan olsun ne olur

Gözünü kaşını özel yaratsan
Yüzünü güneşten güzel yaratsan
Ne olur ölmeden ezel yaratsan
Benimle beraber gülsün ne olur

Boyu bir incecik dala benzesin
Yanakları taze güle benzesin
Dilinden dökülen bala benzesin
Aklımı fikrimi çelsin ne olur

Öyle yarat âlem şaşırırsın kalsın
Hasetler çatlasın kahrından ölsün
Bakışı naz yapsın endamı gülsün
Hemencik şimdiden gelsin ne olur

Kâinat kiskansın kullar imrensin
Bastığı topraklar yollar imrensin
Elinden tutunca eller imrensin
Aşkı yüreğimi delsin ne olur

Cemali cenneti aratmasın bak
Gönlünden gönlüme bir de çıra yak
Özünü özüme birleştir ey Hak
Sevdiğimi o da bilsin ne olur

Ya Rabbi duamı kabul buyur sen
İHLÂSÎ kulunu biraz kayır sen
Vereceksen bir müjde ver duyur sen
Aklımı başımdan alsın ne olur

Küstürme

Eğer içemezsen aşk şarabını
Ne yârene dokun ne yâri küstür
Girip bir gönüle eğlenmiyorsan
Ne cananı incit ne seri küstür

Görünce o yâri göz gelir coşa
İster elli yaşa ister yüz yaşa
Güzel sevmediysen yaşadın boşa
Ne meydana post ser ne piri küstür

İHLÂSÎ çilesi bitmez aşğın
Yansa da faydası olmaz ışığın
Sarayına giremezsen maşuğun
Ne köşküne dokun ne yeri küstür

Durma Gel

Ah edip de gurbet elde üzölme
Kaderine darılırsan durma gel
Gurbet seni aldı hasretin beni
İncinip de kırılırsan durma gel

Hasret benim dört yanımı sarıyor
Dallarımı güllerimi kırıyor
Deli gönlüm yine seni arıyor
Beklemekten yorulursan durma gel

Yaz bahara erişmeyen kışım var
Sen gideli divane bir başım var
Gözlerimde sele dönen yaşım var
Silmek için durulursan durma gel

Bayram geldi gurbetçiler geliyor
Gam yükünü felek bana eliyor
Bu hasretlik **İHLÂSÎ**'yi deliyor
Özleyip de sorulursan durma gel

Aktı Durdu

Gözü mühür gamzesi gül
Bu ömrümü yaktı durdu
Bir pınarın suyu muydu?
Yüreğimden aktı durdu

Gezdim dolaştım âlemi
Yüklendim bütün eleme
Kaşları kudret kalemi
Mürekkebin döktü durdu

Gâhi güler gâh ağlatır
Sinemi yakar dağlatır
Bağsız kolumu bağlatır
Eller gibi baktı durdu

İHLÂSÎ belim bükeni
Benim gibi dert çeken
Gülün dalında diken
Şu sineme çaktı durdu

Ülkü Ülkü

Bir ela gözlüden alacağım var
Gel de muradımı ver ülkü ülkü
Gönülden gönüle gizli bağım var
Sinemden gülleri der ülkü ülkü

Gamzesi gül hilal kaşı yay gibi
Gerdanı benli de yüzü ay gibi
Aktı içerime coşkun çay gibi
Çağladın içimde gör ülkü ülkü

Kaç gündüzden güneş aştı saymadım
Ben kavlime sadık kaldım caymadım
İHLÂSÎ'yim murat alıp doymadım
Toprağı üstüme ser ülkü ülkü

Yola Yalvardım Yalvardım

Sevdiğimi al gel diye
Yola yalvardım yalvardım
Gözyaşlarımı sil diye
Ele yalvardım yalvardım

Sen bana küsmüşsün niye
Bir gül gönderdim hediye
Tutunca incitme diye
Güle yalvardım yalvardım

Dört mevsimde bahar yüzün
Uğramasın yara hüznün
Konuşurken sakın sözün
Dile yalvardım yalvardım

Her gün hasretle koklaştım
Ne buldum ne de ulaştım
Sahraya düştüm dolaştım
Çöle yalvardım yalvardım

İHLÂSÎ'yi yakmayasın
Yüreğinden çıkmayasın
N'olur yâri sıkmayasın
Tüle yalvardım yalvardım

Güzellerin Güzeline Bin Selam

Kirpiği kaşına nazar eyleyen
Güzellerin güzeline bin selam
Bu canımı benden bizar eyleyen
Güzellerin güzeline bin selam

Güllerden çok zarif edası olan
Bülbülden de güzel sedası olan
Öldürür gönlümde sevdası olan
Güzellerin güzeline bin selam

Yürüdüğü toprak yollar kıskanan
Bin bir çiçek açan dallar kıskanan
Elbise giymiş de allar kıskanan
Güzellerin güzeline bin selam

Güneş sönük kalır yüzün görünce
Derdini çekerim derdi derince
Ya vuslata ya maksuda erince
Güzellerin güzeline bin selam

Gözleri cihanın asumanında
Melek çirkin kalır yârin yanında
Yaşar **İHLÂSÎ**'nin tatlı canında
Güzellerin güzeline bin selam

Dedim

Perişanım bak gideli
Öldüm bittim bir güzele
Mecnun gibi ettin deli
Çölde gittim bir güzele

Gökte güneş sönsün dedim
Nazlı yârim dönsün dedim
Aradığım yönsün dedim
Öyle yittim bir güzele

Coştum aktım hem çağladım
Yarelendim dert bağladım
İçin için hep ağladım
Böyle yettim bir güzele

Yordu beni hasret yordu
Yüreğim hep seni sordu
Dönmem daha gelse ordu
Canım attım bir güzele

Gözlerimden yaşlar akar
İHLÂSÎ de bekler bakar
Kaşı vurur gözü yakar
Yandım tüttüm bir güzele

Çare Söyle

Allı turnam dur bir hele selamım yâre söyle
Arzuhalim açtım sana içimi yara söyle
Geçti ömrüm beklemekten gözlerim yolda benim
Bölük bölük olmuş de sen her yanım pare söyle

Tabiata bahar gelmiş mevsimimde hazan var
Beni Mecnun'a çevirip kaderimi yazan var
Bütün dünya senin olsa ahirette mizan var
Çaresiz kalmışım ey yâr gel de bir çare söyle

Ahvalimi söyledim ben gözüm yoktur cihanda
Yaradan'ın huzurunda mahşer günü divanda
Çıktığımda arzumanım bulunurum beyanda
İHLÂSÎ'yim sevdiğini çık aşikâre söyle

Özledikçe Hasta Gönüm

Karlı dağa kara gittim
Kar içinde kar bulunmaz
Ara ara öldüm bittim
Yâr içinde yâr bulunmaz

Duman çökmüş yasta gönüm
Çıkıp gider dosta gönüm
Özledikçe hasta gönüm
Zarar bende kâr bulunmaz

İHLÂSÎ'yim zarım benim
Her şeyimdir varım benim
Ela gözlü yârim benim
İçim yanar kor bulunmaz

Bir Güzel

Şu pınarın gözesinden çağlayıp
Akar yüreğime akar bir güzel
Yazmasını yaşmak yapıp bağlayıp
Yolumun üstüne çıkar bir güzel

Yaylaların yolu oldum gelmedi
Hasretinden deli oldum gelmedi
Kapısında kulu oldum gelmedi
Yükseklerden bana bakar bir güzel

Obasını sordum Avşar kolundan
Polat çıktı hiç dönmedi yolundan
Dert döktürdü yanağının alından
Bakışı sineme çöker bir güzel

Gözlerimden sessiz akan selim var
Erciyes'in dağlarında gülüm var
Bu sevdanın bir ucunda ölüm var
Ceylan gibi dağa çeker bir güzel

Beni bu dünyada var eyler sandım
Çekip sinesine yâr eyler sandım
İHLÂSÎ gecemi nur eyler sandım
Keman kaşlarını yıkar bir güze

Her Satırın Başında

Sayfa sayfa yazdım sevda yelini
Gözyaşım var her satırın başında
Adım adım gezdim gurbet elini
Hatırı var her hatırın başında

Çıkıp yollarımı beklesin diye
Gülşenden gül verdim koklasın diye
Kurutup koynunda saklasın diye
Kokusu var her ıtırın başında

Sulara söyledim sessiz aktılar
Kuşlara söyledim gökten baktılar
Ocak ocak ateşlerde yaktılar
Küllerimden gül yetirin başında

Dolaştım dünyayı gezgin değilim
Çok çile çektim de bezgin değilim
Cefalar etse de üzgün değilim
Ben ölürsem yâr getirin başında

Her sayfada başa yazdım adını
Gecelerde düşe yazdım adını
İHLÂSÎ'yim taşa yazdım adını
Sevdasını al götürün başında

Gönlümde Gül Ettim Sakladım Seni

Gönlümde gül ettim sakladım seni
Gözlerin aklımdan çıkmasın diye
Aklıma düştükçe kokladım seni
Benden başkasına kokmasın diye

Kaç mevsim hazana sarıldım öyle
Kaçınıcı dalımdan kırıldım böyle
Ne zaman küsüp de darıldım söyle
Hasretin kor edip yakmasın diye

Belki sevdam idin belki meraktın
Gözümden ırmaklar oldun da aktın
Bana senden başka bir dert bıraktın
Kim bilir başkası bakmasın diye

Ne bitmez bir aşkımış sendeki dehrin¹
Güldürmedin verdin olanca zehrin
Beddua mı ettin nedendir kahrın
Mevla cennetine sokmasın diye

Kirpiğin işledi gönül fendime
Kış etti kaşların değdi bendime
İHLÂSÎ ne desem şimdi kendime
Yatağına küskün akmasın diye

Gülüm Kırılmış Kökünden

Girdim bağım talan olmuş
Gülüm kırılmış kökünden
Neyim varsa yalan olmuş
Dalım kırılmış kökünden

Zehir verin bal istemem
Gülistandan gül istemem
Yâr zülfünden tel istemem
Belim kırılmış kökünden

Arzuladım sunam dedim
Senin için yanam dedim
İçip içip kanam dedim
Dilim kırılmış kökünden

Arşa dayandı avazım
Silinmiyor alın yazım
Çalmaz artık suskun sazım
Telim kırılmış kökünden

İHLÂSÎ'yim uzak aram
İçerimde derin yaram
Söylesene nasıl saram
Elim kırılmış kökünden

Ayrı Düşeli

Bozulmuş dümenim dönmüyor çarkım
Bedenim başımdan ayrı düşeli
Deryalar akardı kurudu arkım
Mezarım taşımından ayrı düşeli

Mihrabım yıkıldı dağıldı bendim
Yitirdim ben beni aradım kendim
Dizimde derman yok kesildi fendim
Nazlı yâr peşimden ayrı düşeli

Yol vermez dağlardan aşırıldı beni
Boşalttı doldurdu taşırdı beni
Yolumdan şaşmazdım şaşırıldı beni
Hayalin düşümden ayrı düşeli

Ne menzile vardım ne de yol aldım
Bir kaptan bir kaba boşaldım doldum
İHLÂSÎ kendime yabancı oldum
Kirpiğim yaşımdan ayrı düşeli

Varılmaz Eyvah

Parça parça olur sevenin gönlü
Sızısı derinde görülmez eyvah
Sırat gibi kıldan yapılmış köprü
Karşıya bir türlü varılmaz eyvah

Ağlatır sildirmez gözün yaşını
Yastığa koydurmaz gece başını
Yürekte pişirir hasret aşını
Seven sevdiğine darılmaz eyvah

Yârin sinesinde derilmez güle
Diken ibrişimden evla bülbüle
Şahin yuvasında biten sümbüle
Kanatsız uçmadan erilmez eyvah

Yanar yüreğimin sönmez ırması
Gözü gözümdeyken uzak arası
İHLÂSÎ'nin içten kanar yarısı
Dikiş tutmaz merhem sürülmez eyvah

Gezdim Garipçe

Baştan sona kadar bir dertli başla
Yürüdüm garipçe gezdim garipçe
Gözümden sel gibi çağlayan yaş
Akıttım garipçe süzdüm garipçe

Kâinatın mahzeninin gizinde
Hakk'ın cemalinde Hakk'ın gözünde
Gördüğüm varlıkta şu yeryüzünde
Oturup okuyup yazdım garipçe

Yere göğe sığmam cihansa fanus
Algılayan beyin diyor bana sus
Yaratmak yaşatmak bil O'na mahsus
Sırlarını bende çözdüm garipçe

Mânâ verdim taşıdığım bu cana
Yol alırken göçüm öbür cihana
Daldım hikmetinde derin ummana
Girip baştan sona yüzdüm garipçe

Bu dünyanın mahsulünü eken var
Gülü saran koruyucu diken var
Karanlıkla şafak vakti söken var
Gecenin sırrını sezdim garipçe

Dokuz ay karanlık kulda giderken
Sırma mazhar olan yolda giderken
Beyazda yeşilde alda giderken
Döktüm yaprağımı üzdüm garipçe

İHLÂSÎ bu handa dolaştım boşa
Dostlarım gülerek etti temaşa
Hayat menziline tutuldum kışa
Kendi mezarımı kazdım garipçe

Benim Bahtımı Bahtımı

Benden ezel yazan yazmış
Benim bahtımı bahtımı
Harap etmiş bozan bozmuş
Benim tahtımı tahtımı

Sen de muradına doyma
Beni bende yaşar sayma
Vefasızda aman koyma
Benim ahtımı ahtımı

Deli gönlüm yârin arar
İHLÂSÎ de kavli karar
Ben kırılmam aşkın kırar
Benim cehtimi cehtimi

Canımdır Vatanım

Birisi bedenim biri örtüsü
Canımdır vatanım canımdır bayrak
Birisi anamdır birisi süsü
Kanımdır vatanım canımdır bayrak

Sizi sevmek için çoktur nedenim
Sende doğup sende ölüp gidenim
Sanki yüreğimdir sanki bedenim
Şanımdır vatanım canımdır bayrak

İkinizle başlar baharım yazım
Hilalin yüzümdür yıldızın gözüm
Vatan namahremim vatan son sözüm
Dünümdür vatanım canımdır bayrak

Değmesin gülüne namertle kalleş
Edirne'den Kars'a o cennete eş
Ne cihan eşiniz ne gökte güneş
Tan'ımdır vatanım canımdır bayrak

Varlığınız şeref adınız şanımdır
Size hanel gelse yoktur bir yanımdır
İHLÂSÎ bin kere kurbandır canım
Yönümdür vatanım canımdır bayrak

Düşe Kalka Bir Yol Aldım

Düşe kalka bir yol aldım
Beşikten mezara kadar
Ummandan ummana daldım
Beşikten mezara kadar

Ben de geldim bu cihana
Düştüm kalktım baştan sona
Çekildim kaç imtihana
Beşikten mezara kadar

Ne gerçeğim ne de düşüm
Bende saklı benim eşim
Bütün canlıyla kardeşim
Beşikten mezara kadar

Malın mülkün tüm araçtır
Beden sultan can da taçtır
İnsan insana muhtaçtır
Beşikten mezara kadar

Ara yeri göğü sende
İki cihan var içinde
Ağlasan da yâr gülsen de
Beşikten mezara kadar

İHLÂSÎ'yim kalem kalem
Kinli kinsiz bütün âlem
Kucak kucak benden selam
Beşikten mezara kadar

Çocukken

Baba ocağından güzel köyümden
Ayrılıp gurbete çıktım çocukken
Sevgiden yoksundum bir de hasretle
Yanarak yılları çektim çocukken

Sadık dostum kazma kürek olmuştu
Yokluk beni diyar diyar salmıştı
Anamdan babamdan beni almıştı
Gariptim boynumu büktüm çocukken

Elimi koynuma sokup bağladım
Hasret çekip yüreğimi dağladım
Gizli gizli için için ağladım
Ağlayıp gözyaşı döktüm çocukken

Bayramı unuttum toyu unuttum
Sıla özlemiyle zehirler yuttum
Sevdiğim her şeyi gönlümde tuttum
Hayatın dilini söktüm çocukken

Bir sünger yatağı sırtıma sardım
İnşaat inşaat çok iş arardım
Çimento taşıdım çok harçlar kardım
Harçlara ruhumu ekdim çocukken

Yüreğime zalim gurbet dert eler
Böyle geldi böyle geçti seneler
Koyun kuzu gibi **İHLÂSÎ** meler
Çaresiz diz üstü çöktüm çocukken

Yüz Tuttum

Hayli zaman felek ile vuruştum
Yavaş yavaş bükülmeye yüz tuttum
Çok yükledi yüküm ile yarıştım
Bu yarıştan çekilmeye yüz tuttum

Bir ok vurdu yüreğime sapladı
Bütün derdi ortasında topladı
Dermansızlık vücudumu kapladı
Parça parça sökülmeğe yüz tuttum

Pençesini bir vuruştta geçirdi
Kim bilir kaç bin kez zehir içirdi
Kanadım yok kuş ederek uçurdu
Tüy teleğim dökülmeye yüz tuttum

Her mevsimi hazan etti kış etti
Günlerimi gözlerimde yaş etti
Benim ile cenge girip baş etti
Tepe taklak dikilmeye yüz tuttum

Otuzunda ak düşürdü saçıma
Gam kasavet çöktü çoktan içime
İHLÂSÎ'yim hazırlandım göçüme
Diz üstüne çökülmeye yüz tuttum

Bu Bedende

Elli yıllık ömrü koydum tartıya
Nefsim ağır geldi boş bu bedende
Darasını aldım netine baktım
Bahar uğramamış kış bu bedende

Sermayeme baktım bir kuru nefes
Bir gün gelip o da eyleyecek pes
Toprağın altında duyulur mu ses
Ahir tarlasında yaş bu bedende

Karanlık gönlüme bir çıra yaktım
Âdem'den bu yana düşündüm baktım
Zerre Ağrı Dağı bense ufaktım
Sermayesi akıl baş bu bedende

Kendi pencereden seyrana daldım
Gördüm nice ibret nice ders aldım
Çok çalıştım amma sınıfta kaldım
Gerçeği görmedim düş bu bedende

Ölçtüm uzun geldi biçince kısa
İçinden çıkmadım aldı bir tasa
İHLÂSÎ'yim gönlüm bürünmüş pasa
Kırk parçaya dönmüş taş bu bedende

Hamalca

Derin bir tünelden geçtim ki öyle
Gezdim bu dünyayı boşa hamalca
Hayatın zehrini içtim ki öyle
Süzdüm gözyaşımı boşa hamalca

Geleceği benim diye düşledim
Gergefimi ilmik ilmik işledim
Ekin olup biçilmeye başladım
Kazdım kara yeri boşa hamalca

Güneşteki ziya gözde noktadır
Yere göğe sığmaz varda yoktur
Yüküm dermanımdır sırrı çoktadır
Yazdım neyim varsa boşa hamalca

Katre katre deryaları doldurur
“Ol” deyince canlı cansız oldurur
Hamalın derdine derman buldurur
Çözdüm amma geçti boşa hamalca

Canda can ruhta ruh bildiğim o Hak
Baştan sona gezip geldiğim o Hak
Şükrüyle şad olup güldüğüm o Hak
Tozdum dağdan dağa boşa hamalca

Dünyanın yükünü bil ki hak ettim
Zor olsa da şu gönlümü pak ettim
Derdime şükredip iltihak ettim
Ezdim **İHLÂSÎ**'yi boşa hamalca

Ya Gaflet İçinde Ya Uykudayım

Kendimi bileli beni aradım
Ya gaflet içinde ya uykudayım
Bilemedim ben ne işe yaradım
Ya gaflet içinde ya uykudayım

Gözüm açtım etrafıma bakındım
Fani cürmüm ile tavır takındım
Şükretmedim her halimden yakındım
Ya gaflet içinde ya uykudayım

Olanları seyreyledim oturdum
Miskin miskin bu ömrümü bitirdim
Yaşantımı çok sorguya yatırdım
Ya gaflet içinde ya uykudayım

Bir kılda çözülür insanın geni
Toprağa dokundum su yaktı beni
Bir değil beş değil kırdım dümeni
Ya gaflet içinde ya uykudayım

El vermez ki zaman geriye dönsem
İçerimde yansam içimde sönsem
Hele **İHLÂSÎ**'yim bu da ben isem
Ya gaflet içinde ya uykudayım

Seyyahıma Giderim

Ben zamanın içindeki pervane
Döne döne semahıma giderim
Ben benden ötede aşka divane
Ebediyet dergâhıma giderim

Secdeyinen öpüşünce bu benim
Dolaşıyor yeri göğü bedenim
Görünmeze yâr olmaktadır nedenim
Ziya saçan o mâhıma giderim

Şölvelenir² biçim biçim gözümde
Derdı derun râhı vardır özümde
Kendi gizli yüzü ise yüzümde
Kudretiyle ben şâhıma giderim

Ermişlerin ereğinde mânâsı
Belli değil la-mekândır binası
Doğmamıştır yoktur onun anası
Gece gündüz seyyahıma giderim

Her maddede her mânâda var gizli
Arıyorum yâr içinde yâr gizli
Derinlerde beni yakan har gizli
Ezel ebed ervâhıma giderim

Hakikattir mutlak mülkün sahibi
Damlasının görünmezken bil dibi
İHLÂSÎ'yim ilim irfan edebi
Aldım şimdi felahıma giderim

Gurbet Elde

Geleceğim size yollar kesiyor
Anam gurbet elde sılada babam
Birine gidersem biri küsüyor
Anam gurbet elde sılada babam

Bir Arefe günü güneş batıyor
Gözyaşımı ummanlara katıyor
Mezarlarda ayrı yerde yatıyor
Anam gurbet elde sılada babam

Anam desem babam düşer aklıma
Bir garipçe fikrim şaşar aklıma
Gel de anlat benim beşer aklıma
Anam gurbet elde sılada babam

İHLÂSÎ bayramda kaldım kimsesiz
Koltuklar boş durur odalar ıssız
Sanki viraneyim sessizim sessiz
Anam gurbet elde sılada babam

Alacağım Yok Burda

Şu yalan dünyanın bedestenini
Gezdim amma alacağım yok burda
Okudum yazdım da bunca fenini
Aradığımı bulacağım yok burda

Esrarını çözemedim dil başka
Her canlıda tavır başka hal başka
Bir ağaçta diken başka gül başka
Benden başka bileceğim yok burda

Aramakla geçti gitti zamanım
Bâki değil bende emanet canım
Kanatsız bir kuşa vermiş fermanım
Düşündükçe güleceğim yok burda

Gördüm ki çelikmiş örümcek ağı
İnce eleklerden eledim dağı
Engin deryalara akan ırmağı
Bağlasam da dolacağım yok burda

Yedi renk dört mevsim güzel mi güzel
Yeşerdim yaşadım oldum bir gazel
İHLÂSÎ doğmadan ölmüşsün ezel
Kalam desem kalacağım yok burda

Vay Beni

Çok yeldim de bu dünyada boş çıktı
Faydasını göremedim vay beni
Ben yaptıkça gizli gizli hep yıktı
Devranını süremedim vay beni

Doğduğumdan beri beni izlemiş
Dört yanımı yorgan gibi yüzlemiş
Ne yamanmış her sırnı gizlemiş
Bu sırrına eremedim vay beni

Mala mülke canla başla sarıldım
Hay ettikçe ferim bitti yoruldu
Kendim kızdım yine kendim darıldım
Tek kapıdan giremedim vay beni

Felek bozdu düzenimi fendimi
Fark etmedim kaç kez yıktım bendimi
Ölçtüm biçtim bugüne dek kendimi
Hesabını veremedim vay beni

Ara sıra ben kendimi yokladım
Sadakati yüreğimde sakladım
El açıp da kapısında bekledim
Hünerimi seremedim vay beni

İHLÂSÎ'yim gece gündüz dolaştım
Dere tepe nice dağdan yol aştım
En sonunda kara yere ulaştım
Karşısında duramadım vay beni

Zarardayım

Sandım ki her sabah kâr edermişim
Zarardayım günü çalmış bilmedim
Hâlbuki hırsız yâr edermişim
Zarardayım dünü çalmış bilmedim

Bire aldım bine sattım eksildim
Servetime servet kattım eksildim
Anlamadım nasıl battım eksildim
Zarardayım hini çalmış bilmedim

Bitmez dedim kadim sandım burayı
Kalp imiş parası boşmuş sarayı
Seçtim amma bunca akı karayı
Zarardayım bini çalmış bilmedim

Malı mülkü yığdım benim sanmıştım
İHLÂSÎ aldanıp boşa kanmıştım
Bir nefeslik ömre çok inanmıştım
Zarardayım beni çalmış bilmedim

Görmedim

Keskin sirke kendi küpüne zarar
Acıyıp bir zarar vermedim vermem
Gönül tatlı sohbet bir hoşluk arar
Arkadan kimseyi yermedim yermem

Çıkmadım Hak yoldan şükür emrine
Cübbeli sarıklı şeyhin birine
Hakk'tan üstün tutar körü körüne
Tarikat cemaat girmedim girmem

Gezdim köşe bucak en izbe yeri
Öptüm bayrağımı dönünce geri
Vatanla Mehmetçik denen askeri
Bunlardan kutsalı görmedim görmem

Densizler dinsizler cirit atıyor
Varlık sebebime zehir katıyor
Köksüzlere bu Türklüğüm batıyor
Satılığa kafa yormadım yormam

Bakın İslam'daki yanan ataşa
Düşman kesildi hep gardaş gardaşa
Haydutlar evrensel haydutlar maşa
Hainle yan yana durmadım durmam

İHLÂSÎ vatanım alıyor yara
Vatandan namustan kıymetli para
Her gelen Türklüğe çalıyor kara
Şerefimi yere sermedim sermem

Benden Aldı

Yâr yanına varam dedim
Yollar beni benden aldı
Bulduğumda saram dedim
Kollar beni benden aldı

Dert bağrımda sıra sıra
Günüm döndü bir asıra
Dolandım da ardı sıra
Kullar beni benden aldı

Kader dâra çekti beni
Eğilmezdim büktü beni
Gazel gibi döktü beni
Yeller beni benden aldı

Yaz bahara eremeden
Has bahçeye giremeden
Sefasını süremeden
Güller beni benden aldı

Bir yâr sevdim geçemedim
Ona kıymet biçemedim
Filiz verdim açamadım
Dallar beni benden aldı

İHLÂSÎ'yim hayli zaman
Felek vermez bana aman
Dizlerimde yoktur derman
Yıllar beni benden aldı

İlahi Adalet

Dostlarım hatırdan yâd eder iken
Bir çift güzel sözü kaldı den bana
Dualar kabrimi şad eder iken
Dünyadan kısmetin aldı den bana

İnsan fani amma doymuyor gözü
Eğer kıracaksa söylemem sözü
Bir kuru nefestir baharı yazı
Nefsini ezerek soldu den bana

Düğün olur bayram olur hatırlan
Şiirlerim sözüm kalır hatırlan
Kara toprak beni alır hatırlan
Gönüllerden biten güldü den bana

Adaletten ayrılmadım şaşmadan
Doğru yoldan gider iken düşmeden
Hak yoluna doğru akan çeşmeden
Hakikat ehlinden doldu den bana

İHLÂSÎ kör nefis insanı güder
İlahi adalet tecelli eder
Dönüşü olmayan bir yola gider
İnsandı insanca öldü den bana

Bilin Ben Bir İHLÂSÎ'yim

Başım nokta sonum sonsuz
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim
Olunmuyor asla onsuz
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Bakınırım dört cihete
Yeşil ottan beyaz süte
Bürünmüşüm kemik ete
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Bir damladan bir ummana
Sorsanız da tüm zamana
Madenimde bütün mâna
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Çemberden de taşar fendim
Mekânım yok mekân kendim
Yere göğe sığmaz bendim
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Âdem'den de büyük yaşım
Yerden arştan uzak başım
Her ne varsa benim işim
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Bitmeyecek yol da yolum
Yanar ateş söner külüm
Kökte diken dalda gülüm
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Dört mevsimde her çiçekte
Düşte aştta içecekte
Görünenim “ben” gerçekte
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Göğü benim yeri de ben
Tüm âlemin biri de ben
Ölü benim diri de ben
Bilin ben bir İHLÂSÎ'yim

Yakar Ülkü Ülkü Deyi

İki gözüm iki çeşme
Akar ülkü ülkü deyi
Gece gündüz yollarına
Bakar ülkü ülkü deyi

Gör feleğin hünerini
Kesti dizimin ferini
Şu sineme hançerini
Çakar ülkü ülkü deyi

Geçti ömrüm zar içinde
Yandı durdu har içinde
Bir ülküsü var içinde
Yakar ülkü ülkü deyi

İHLÂSÎ'yim kanar yaram
Dağlar yol ver yâre varam
Hasret bende buram buram
Kokar ülkü ülkü deyi

Giymem Üstüme

Dik başlı onurlu gezmek var iken
Korkaklık postunu giymem üstüme
Namerdin başını ezmek var iken
Bunları adamdan saymam üstüme

Kartal oldum kuzgun çıktı yarışa
Asla çakallarla varmam barışa
Meydandayım ben vuruşa vuruşa
İster dünya gelsin koymam üstüme

Aslan kükrer ise gür çıkar sesi
Kabarır sırtında onun yelesi
Tilki acıkınca özler kümesi
Barbarla yobazı baymam üstüme

Çıkan varsa er meydanı dileğim
Kötüye berk mazlumlara meleğim
Çelik gibi bükülmez bu bileğim
Boş kuru lafı da yoymam üstüme

Kötünün **İHLÂSÎ** oku canına
Kahpelerin durma tükür kanına
Alçakların hiç uğramam yanına
İpek şal olsalar yaymam üstüme

Toprak ile İnsan Aynı Değil mi

İki varlık bir birini tamamlar
Toprak ile insan aynı değil mi
Bu esrarı evvel çözen imamlar
Toprak ile insan aynı değil mi

Bağrın açar yatak olur gidene
Yetişir tabiat hep dane dane
Bakar mısın insandaki madene
Toprak ile insan aynı değil mi

Birinde ne varsa diğeri aynı
İnsanla toprağın ciğeri aynı
Madeni maddesi değeri aynı
Toprak ile insan aynı değil mi

Kabul eder aksa necaset irin
Üstünü örtüyor pisliğin kirin
Sesi çıkmaz yükle bu kara yerin
Toprak ile insan aynı değil mi

Bu bilmece **İHLÂSÎ**'yi bitirir
Ne yüklesen ikisi de götürür
İnsan toprak toprak insan yetitir
Toprak ile insan aynı değil mi

Çöker Saniye Saniye

Elin kolun tutmaz eder
Büker saniye saniye
Farıdır³ da yatmaz eder
Döker saniye saniye

Daralır göğüs kafesi
Oturunca çıkmaz sesi
Canındaki o nefesi
Çeker saniye saniye

Yana düşürür kafanı
Yere verirsin bir yanı
Bedeninden tatlı canı
Söker saniye saniye

Gözündeki fer çekilir
Tane tane ter dökülür
Diz kırılır bel bükülür
Yıkar saniye saniye

Duman duman olur başın
Bir köşede kalır na'sın
Odunsuz yanar ataşın
Yakar saniye saniye

İHLÂSÎ'nin hep kastına
Oturur düşün üstüne
Azrail'dir dostlarına
Çöker saniye saniye

Çok Okundum Çok Yazıldım Bilinmez

Ben benim içimde girdim dolaştım
Bin elekten bir süzıldüm bilinmez
Gezdim geldim yine bana ulaştım
Çok bağlandım çok çözüldüm bilinmez

Belki defalarca öldüm dirildim
Oturdum söküldüm kalktım örüldüm
Yerde gezdim amma gökte görüldüm
Çok konuldum çok ezildim bilinmez

Gidemedim bazı geri çekildim
Eriyerek haddelerden döküldüm
Gâhi tohum oldum gâhi ekildim
Çok yapıldım çok bozuldum bilinmez

Kaç pazar kaç tezgâh aldı da sattı
Kaç kez toprak beni kendine kattı
Kaç dağdan kaç dağa yel beni attı
Çok sevindim çok üzüldüm bilinmez

Sığamadım bir damlayken ummana
Her saniye saat oldum zamana
Dert içinde derde gittim dermana
Çok okundum çok yazıldım bilinmez

Bakır mıyım altın mıyım neyim ben
Bir içimlik bir nefeslik meyim ben
İHLÂSÎ'yim ben hiçmişim deyim ben
Çok görüldüm çok gezildim bilinmez

Cahil Ne Bilsin ki Bizi

Cahil ne bilsin ki bizi
Biz Hakk'tan Hakk'a yürüdük
Başı eğdik kırdık dizi
Özde hiçlikle çürüdük

Baktık amma hep kör olduk
Yandık yıkıldık kor olduk
Doğmadan ezel var olduk
Kör nefse edep bürüdük

El bağladık dil bağladık
Gönlümüze gül bağladık
Bir sevdaya bel bağladık
Canı canana sürüdük

İHLÂSÎ'yim görmek için
Kaptan kaba girmek için
Vuslatına ermek için
Yandık yakıldık eridik

Özüme Çakmağı Çaktım Çakalı

Kötüler kin etti dostlar kıskandı
Suyunan ataşı yaktım yakalı
Kimi yaraladı yaram kanadı
Deryadan deryaya aktım akalı

Terzi oldum hülle biçtim kesmeden
Rüzgâr oldum dal devirdim esmeden
Zalimlere gönül açtım küsmeden
Ulu bir divana çıktım çıkalı

İpliksiz dikişi diktim getirdim
Kuru dalda solmayan gül yetirdim
Çölde yüzen gemi yaptım getirdim
Dönüp Hak gözüyle baktım bakalı

Çiçeksiz bal yaptım petek doldurdum
Güneş oldum nice hamlar oldurdum
Can evinden kanatsız kuş kaldırdım
Benlik duvarını yıktım yıkalı

Cennet arar isen insanda ara
Kalemsiz çok yazı yazdım sulara
Kaynak oldum tane tane buhara
Özüme çakmağı çaktım çakalı

Pamuksuz bez dokuyorum aşikâr
Dört cihetten bakıyorum aşikâr
İHLÂSÎ'yi okuyorum aşikâr
Hiçlik hırkasını taktım takalı

Ecel Gelip de Götürür

Saklansan da köşe bucak
Ecel bulup da götürür
Fayda vermez oğul ocak
Ecel gelip de götürür

Bakmaz Azrail imkâna
Güzellik şöhrete şana
Gelir kıyar ansız cana
Ecel çalıp da götürür

Doğar büyür yaşlanırsın
Enginleşir uslanırsın
Mermer ile süslenirsin
Ecel alıp da götürür

Ayrı durur oğlun kızın
Dil durur çıkmaz avazın
Emeklerin çoğun azın
Ecel kalıp da götürür

İyi yaşa kötü yaşa
Düşersin boş bir telaşa
Kalırsın senle baş başa
Ecel silip de götürür

İHLÂSÎ'ye gelir sıra
Işık vermez yanmaz çıra
Dünya sensin ahret ora
Ecel dolup da götürür

Gel Anlat Bana

Ne bende var oldun ne sırra erdim
Neciyim ben kimim gel anlat bana
Topraktan çıkmışım toprağa girdim
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Ateşler eritmez sular ıslamaz
Görenler tanımaz kısmet beslemez
Hiçbir inci yakut şehrim süslemez
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Aynaya bakınca görünür âlem
Yazılmak istedim yazmıyor kalem
Anlatayım dedim yetmedi kelam
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Bazı gökte oldum bazı da yerde
Dolup boşaldığım kabım o serde
Bazen ilaç oldum onulmaz derde
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Kâinata zerre zerre düzüldüm
Elekten elendim çarkta ezildim
Asumanda gezdim yere süzüldüm
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Araştırdım mücevheri madeni
Gülden zarif bu insanın bedeni
İHLÂSÎ'yim çözedim ben beni
Neciyim ben kimim gel anlat bana

Bir İnci

Belagat şehrine vardım oturdum
Ne bir inci aldım ne yakut sattım
Gönül tezgâhımdan kumaş götürdüm
Ne bir inci oldum ne hüner kattım

Meydan gezdim çıktım elin içine
Dünyayı bağladım dilin içine
Kuru çölde daldım gölün içine
Ne bir inci buldum ne dibe battım

Temeli insandan duvarlar ördüm
Engini dağlardan çok yüksek gördüm
Kervanımı daim engine sürdüm
Ne bir inci kaldım ne mesken tuttum

Pirde piri serde seri aradım
Bunca ipucuyla veri aradım
Yerde yattım yine yeri aradım
Ne bir inci güldüm ne dalda yettim

Dağları dağlara yasladım amma
Ummanda suları isladım amma
İHLÂSÎ vitrini süsledim amma
Ne birinci geldim ne bende bittim

Emanet Değil mi Sende

Mağrurlanmak yakışırı mı insana
Kuş misali uçup giden bir cana
Sahip isen sarsılmayan imana
Ezellik emanet değil mi sende

şans kapını çalıp seni bulsa da
Dünya varı gani gani dolsa da
Kaşın güzel gözün güzel olsa da
Güzellik emanet değil mi sende

Dünya sana mekân değil yâr değil
Beşikten mezara kârın kâr değil
İHLÂSÎ'yim aşıkârım sır değil
Özellik emanet değil mi sende

Ben Var Dedim O Yok Dedi Yarıştık

Gönül benden öte yol var içimde
Ben var dedim o yok dedi yarıştık
Dünyada olmayan hal var içimde
Ben var dedim o yok dedi yarıştık

Kapılar kapalı bacadan baktım
Görünce irkildim silkinip kalktım
Kendimle sınıandım suları yaktım
Ben var dedim o yok dedi yarıştık

Her zerrenin dünyası var gördüm de
Ateşlerden gül toplayıp derdim de
Bir ömürden bin hesabı verdim de
Ben var dedim o yok dedi yarıştık

Görünende görünmeyen saklıdır
Koca derya bir damlada yüklüdür
Bütün varlık bir beyinde eklidir
Ben var dedim o yok dedi yarıştık

İHLÂSÎ'yim her baktığım var bende
Kâtip oldum kalem tuttum sır bende
Döndüm baktım mülk sahibi yâr bende
Ben var dedim o yok dedi yarıştık

Bende Var

Küreyi arzı dolaşsan bulacağın bende var
Boşa bedesten arama alacağın bende var
Bu handan çok yolcu geçti izi de kalmadı ki
Boş ise hayat heyben dolacağın bende var

Ne hikmet gizli içimde açıp da bakabilsen
Dışım umman içim umman yüzüp de çıkabilsen
Karanlığa nur gizlenmiş çırayı yakabilsen
Zamanda mekân arama geleceğin bende var

Ayet ayet bezenmiş rahmet-i rahman orada
Beşikten mezara kadar buyruk ferman orada
Derdin var ise **İHLÂSÎ** oku derman orada
Mânâsında bütünleşip böleceğin bende var

Başım Bedenimden Ayrı

Başım bedenimden ayrı dolaşır turda benim
Kendini arar bulamaz yolcuym zorda benim
Dışından damla görünmez içinde umman saklı
Gölgesi benimle gezer hesabım birde benim

Olaylar gelir geçerken geçmişe iz bırakır
Kader kimine şan şöhret kimine köz bırakır
Kimisi kelam bilmezken kimi de söz bırakır
Yıkılmış gönül sarayım ustam imarda benim

Hangi yöne baktım ise karşıda beni gördüm
Girdim dolaştım âlemi çarşıda beni gördüm
İHLÂSÎ yerde gezer arşı da beni gördüm
Vuslata ömür adadım dermanım yârda benim

Şaşı Bakar

Kimi şaşı bakar vicdanı kördür
Kimine göz gerek doğru görmeye
Kimi vicdanında hür müdür hürdür
Kimine öz gerek özden vermeye

Bazısında yoktur edeb-i lisan
Bazısında sade görünüm insan
Bazısı eylüldür bazısı nisan
Kimine düz gerek bize girmeye

Bahar olmak başka gül vermek başka
Ağaç olmak başka dal vermek başka
Arı olmak başka bal vermek başka
Kimine söz gerek gülü dermeye

Cevher inen taşı hiç kıyas etmem
İHLÂSÎ kötüyle durup yol gitmem
İnsanım insana girince bitmem
Kimine yüz gerek Bir'e ermeye

Şereftir

Bir gönül ırmağı çağlıyor görsem
Girerim içinde yüzmek şereftir
Bir çocuk kenarda ağlıyor görsem
Beraber bu canı üzme şereftir

Bendeki tefekkür bendeki mânâ
Gökyüzünü gezdim geldim cihana
Değer verdim insan olan insana
Mert ile yan yana gezmek şereftir

Elli gördüm yüz okudum kendimce
Hatim ettim cüz okudum kendimce
Baştan sona biz okudum kendimce
Maddeden mânâyı süzmek şereftir

Dolsun şu gönlümde sevgi selesi
Açar mı her dağda gönül lalesi
Bazen Bekir oldum bazen **İHLÂSÎ**
Hak yola bu canı ezmek şereftir

İHLÂSÎ Olunca

Mânâ ummanına saldım salımı
Engininde doldum boşaldım ben de
Ey erenler sorun benim halımı
Menzildeki dosttan kış aldım ben de

Dikenim gülümden ayrı duruyor
Dudağım dilimden ayrı duruyor
Mezarım ölümden ayrı duruyor
Âdem'den ezeli yaş aldım ben de

Yolcuyum yol oldum ezildim erdim
Ölçülmez biçilmez bir kaba girdim
Baştan sona kadar hep hesap verdim
İHLÂSÎ olunca baş aldım bende

Neresi

İki dünya dedikleri neresi
Biri benim birisini bilen yok
Ölmemenin var mıdır ki çaresi
Doğan gider dönüp geri gelen yok

Filizimi sahralarda bitirdim
Kuru dalda olgun meyve yetirdim
Burda doğdum gittim orda oturdum
Ölüm burda o tarafta ölen yok

Kimi meşakkati çeker darlanır
Kimi yoksullukla pişer harlanır
Kimi feryat eder kimi zarlanır
Murat alıp doyasıya gülen yok

İHLÂSÎ'yim sırat benim vicdanım
Cennet dersin kapısıdır imanım
Arşta bitti yerde bitti zamanım
Yazan var da kaderimi silen yok

İş Bitmez

Âdem'den bu yana bu insanoğlu
Kimi yıkar kimi yapar iş bitmez
Kurduğu boş hana bu insanoğlu
Biri yürür biri kopar iş bitmez

Eker biçer mahsulünü toplamaz
Bir dağ olsa bir karış yer kaplamaz
Ok atsa da hedefine saptamaz
Uğraşsa da apar topar iş bitmez

Saray yapar otağ kurar kendince
Sultan olur hüküm sürer kendince
Bilen olur karar verir kendince
Kavil tutmaz zaman sapar iş bitmez

Birisi ölürken birisi beler
Birisi ağlarken birisi güler
Birisi bağ diker biri dağ deler
Amma kişi nefse tapar iş bitmez

İHLÂSÎ'yim seyreyledim bu hanı
Yapa yapa kim bitirmiş cihanı
Çalışmakla bitirdim de bu canı
Toprak beni sarar öper iş bitmez

Yakışmaz

Ömür bir nefese bağlanmış iken
Mağrurlanıp gezmek yakışmaz bana
Eceldir canları bedenden söken
Bir can dahi üzme yakışmaz bana

İnsanın içinde dünyası yaşar
Deh atına biner kör nefis koşar
Bir gündüzden belki bin güneş aşar
Boş deryada yüzmek yakışmaz bana

Anlaşılmaz bir muamma burası
Uzun yoldur iki kaşın arası
Güçlünün güçsüzün gelir sırası
Öyle insan ezmek yakışmaz bana

İHLÂSÎ'yim kaç haddeden süzüldüm
Diri diri defalarca yüzüldüm
Gönül kalemiyle arşa yazıldım
Artık kem söz yazmak yakışmaz bana

Buldum Sonunda

Ben bir toprak idim bir damla yaşla
Karıştım dünyaya geldim sonunda
Aktım coşkun coşkun bedensiz başla
Karıştım ummana daldım sonunda

Gezdim hayli zaman dolandım durdum
Düşündüm gezerken bir hayal kurdum
Yel ile sürüldüm olmadı yurdum
Dünyada mekânsız kaldım sonunda

Süzüldüm elekten ezildim çarkta
Irmak idim aktım küçücük arkta
Her neyim var ise buldum toprakta
Sarılıp yatınca güldüm sonunda

Dağ başına duman oldum kar oldum
Babamdan ezeli onda var oldum
Görünmez birine sadık yâr oldum
Boş geldim mânâyla doldum sonunda

İHLÂSÎ'yim ersem yıkılmaz fendim
Yerde mi bittim ben arştan mı indim
Gördüğüm âleme şaşırdım kendim
Ben beni özümde buldum sonunda

Dert Eylemem Ben

Kendi kendime eserim yeli dert eylemem ben
Bendimi çiğner aşarım seli dert eylemem ben
Hak şalına bürünmüşüm kör göz beni göremez
Her ne varsa bende buldum eli dert eylemem ben

Ömrüm niyazla bahardır başka bir çağ istemem
Özüm Kevser havuzudur çorak bir dağ istemem
Menzilimde Hak bağından başka bir bağ istemem
Gülşenim var sınırsızdır gülü dert eylemem ben

Divanına durmalı pak edep şalını alıp
Dönmelidir divanece özü çarkına salıp
Ezilmeli tane tane değirmeninde kalıp
Dönerken yolcuyum baştan yolu dert eylemem ben

İHLÂSÎ'yim başım toprak sonum toprak düşündüm
Gizli gizli günden güne eriyerek aşındım
Mühlet bitti en sonunda karayere taşındım
Arıyorum beni bende kulu dert eylemem ben

Aşk İnsanın Kendisidir

Âdem ilktir yok evveli
Aşk insanın kendisidir
Kerem yandı Mecnun deli
Aşk insanın kendisidir

Bulan var mı göster nerde
Arayanı salar derde
Arama sen başka yerde
Aşk insanın kendisidir

Bazen gizli perde olur
Hakiki aşk birde olur
Sevende o serde olur
Aşk insanın kendisidir

Kulda pulda aramak boş
Yer de gök de onunla hoş
Bulmak için durmadan koş
Aşk insanın kendisidir

Gizem sende çözebilsem
Gölge ile gezebilsem
Bir damlada yüzebilsem
Aşk insanın kendisidir

Kaşığı gözü gülüşüyle
Tüm hikmetle gelişiyile
Doğuşuyla ölüşüyle
Aşk insanın kendisidir

Evren dahi senle güzel
Ervaktaki sensin ezel
İHLÂSÎ'niz döker gazel
Aşk insanın kendisidir

Köleyim Ben

Benliğimi yıktım attım bendimde
Öleyim ben insanlığın yoluna
İbret aldım hep aradım kendimde
Çileyim ben insanlığın yoluna

Ateşlerde yaksanız da gücenmem
Kem göz ile baksanız da gücenmem
Bin bir derde soksanız da gücenmem
Laleyim ben insanlığın yoluna

Dünya sizin bense benim fakirce
Olmayacak hiçbir kinim fikirce
Ölçemezsin boyum enim zikirce
Hâleyim ben insanlığın yoluna

Kötülükle şerden uzak durarak
Çıkmayacak kirden uzak durarak
Adaletsiz yerden uzak durarak
Kaleyim ben insanlığın yoluna

Eşe dosta selam olsun özümden
Hak yoluna yaş dökülsün gözümden
İHLÂSÎ'yim dönmem artık tezimden
Köleyim ben insanlığın yoluna

İnsandan İnsana Gider

Sonsuza dek bitmez bir yol
İnsandan insana gider
Her insan bir kâinattır
Çözersen ihsana gider

Bütün dünya benim yarım
Can içinde canda varım
Güneş doğar ben doğarım
Zamandan zamana gider

Yer durdukça göğe bakar
Var sen ondan mânâ çıkar
Gönülden ırmaklar akar
Ummandan ummana gider

Derman dertle yan yanadır
Toprak ebedi anadır
Gece görene aynadır
Esrarında mânâ gider

Gir damlaya yüz içinde
Gölgesi var köz içinde
İhtişamı göz içinde
Cihandan cihana gider

İHLÂSÎ'yim Arz'a girdim
Şekil aldım tarza girdim
Geldim geri farza girdim
Can dolanır cana gider

Kucakladım Şu Koskoca Dünyayı

Kucakladım şu koskoca dünyayı
Sardım sarmaladım özden içeri
Gerdim hedefine tuttuğum yayı
Baktım menziline gözden içeri

Bile bile bu canımı ezdirdim
Gözlerimden kanlı yaşlar süzdürdüm
Kuzu ile kurdu birlik gezdirdim
Benim muhabbetim sözden içeri

Kimine kundağım kimine beşik
Kimine gün oldum kimine ışık
Kimine kapıyım kimine eşik
Benliğimi yıktım bizden içeri

Aşkın ateşiyle yandım dağlandım
Kaç badire geçtim kaç gez ağlandım
İnsan oldum insanlığa bağlandım
Ömrümün harmanı yazdan içeri

Bazen Ali gezdim bazen da veli
Muhammet'tir tüm Âdem'in evveli
İHLÂSÎ'yim gezdim yedi düveli
Gani gani varlık azdan içeri

Yorulur Yorulur Yorulur İnsan

Mesafeler uzar yol uzaklaşır
Yorulur yorulur yorulur insan
Oğlun uzaklaşır kız uzaklaşır
Darılır darılır darılır insan

Elin tutmaz gözün görmez sus derler
Cennet koksan yine sana pis derler
Söz söyleyen konuşma sen kes derler
Kırılır kırılır kırılır insan

Bir köşede melül melül büzülür
Gençliğini düşündükçe üzülür
Üzüldükçe gözünden yaş süzülür
Vurulur vurulur vurulur insan

Günler acı verir geçer mi sene
Kimi bunadı der kimi divane
Kaç bin kez ölmeden beyaz kefene
Sarılır sarılır sarılır insan

İhtiyarlık çöker dağ gibi başa
Su gitmez boğazdan el varmaz aşı
Ömür çürür gider bağlanır kışa
Karılır karılır karılır insan

İHLÂSÎ söylemez dil uzaklaşır
Musallada en son el uzaklaşır
Koyarlar kabire kul uzaklaşır
Sorulur sorulur sorulur insan

Yorulmadın

Felek beni sen pazarda
Sata sata yorulmadın
Bütün günüm ahu zarda
Çata çata yorulmadın

Düşürdün sen kaç bin kere
Ölmeden soktun kabire
Çaldın her gün yerden yere
Ata ata yorulmadın

Kış eyledin bana yazı
Ne karaymış bende yazı
Başta tuttun hep haksızı
Tuta tuta yorulmadın

Sendin meleklerin eşi
Söndü gönlümün güneşi
Yüreğime kor ateşi
Kata kata yorulmadın

İHLÂSÎ'yi boşa yakma
İster isen iyi bakma
Böldün beni lokma lokma
Yuta yuta yorulmadın

Yazdı Felek

Şu gönlüme saray yaptım
Ben yaptıkça bozdu felek
Bilmiyorum kaç kez koptum
Ben bağladım çözdü felek

Mamur ettim dört bir yanım
Abad olur sandım canım
Taş koydukça çöktü hanım
Temelimi kazdı felek

Kale gibi duvar ördüm
Taşlarımı söktü gördüm
Aşk atına binip sürdüm
Ben kaçtıkça kızdı felek

Yetiştirdim onca bağı
Giremedim gerdi ağı
Yükledikçe koca dağı
Götürdükçe azdı felek

Tedbir aldım vermez fayda
Fizahımsa⁴ arşta ayda
Gönül yasta can hay hayda
Öğüterek ezdi felek

Her gidişte başa döndüm
Çözülmez bir düşe döndüm
Yaz gelmeyen kışa döndüm
Baharımda üzdü felek

İHLÂSÎ'yim gülem dedim
Nedir bunca elem dedim
Kaderimi silem dedim
Ben sildikçe yazdı felek

Felek Gözün Kör Olsun

Dert sineme bağdaş kurmuş oturur
Dermanım yok felek gözün kör olsun
Sırtıma şelege vurmuş oturur
Ormanım yok felek gözün kör olsun

Bıçağı bilirken kırdım masadı
Kuşatmadın bana zırhı pusadı
Ektim biçtim yele verdim hasadı
Harmanım yok felek gözün kör olsun

Her nere gittiysem düştün peşime
Gücüm yetmez oldu kendi işime
Çok ok vurdun bedenime düşüme
Fermanım yok felek gözün kör olsun

İHLÂSÎ'yim garip boynum büküldü
Sicim gibi gözümden yaş döküldü
Tahkim ettim ben ettikçe söküldü
Kirmanım⁵ yok felek gözün kör olsun

Yokluk Benim İle Gardaş

Yokluk benim ile gardaş
Bölüştük böldük beraber
Ne doyurdu ne de doydu
Ağlaştık güldük beraber

Sadık dostum hiç gitmedi
Çalıştım amma bitmedi
Güreştim gücüm yetmedi
Oynadık çaldık beraber

Oturdu kalkmaz kapımdan
Faydalandı bu yapımdan
Çok desti yaptı çapımdan
Boşaldık dolduk beraber

Yattı kalktı zor eyledi
Bu ömrümü zar eyledi
Sanki benden kar eyledi
Sarardık solduk beraber

Gözde gözyaşıma bakmaz
Tuttu yakamdan bırakmaz
Gelir gider benden çıkmaz
Biz komşu olduk beraber

İHLÂSÎ'yim neye çare
Yürek başım pare pare
Gezdim dolandım avare
Çok gittik geldik beraber

Ben Gülemem Oynayamam

Ben gülemem oynayamam
Belim kırılmış kırılmış
Zaloğlu Rüstem'im amma
Kolum kırılmış kırılmış

Harap olmuş gönül dağım
Sararmış solmuş bir bağım
Hayat usta ben çırağım
Elim kırılmış kırılmış

Göz bir dünya kalp de şehir
Yatağına küsmüş nehir
Gülşenim bozulmuş ahir
Gülüm kırılmış kırılmış

Pay ettim bana kalmadı
Ummanda testim dolmadı
Bağladım çözdüm olmadı
Dilim kırılmış kırılmış

İHLÂSÎ gönlün içinde
Elleri bomboş biçimde
Gider kervanın göçünde
Yolum kırılmış kırılmış

Ezer İnsanı

Hayat çarkı dişlisine sarınca
Döndedir dönderir ezer insanı
Yoğurur kaç bin kez dert teknesinde
Bindirir bindirir ezer insanı

Elini ekmeğe yetirmez eder
Derdi derde ekler bitirmez eder
Mecnun'un çölünden getirmez eder
Gönderir gönderir ezer insanı

Yokluk gömleğini giydirir baştan
Düz değil feleğin yolu yokuştan
Yol vermez bir türlü geçirmez kıştan
Sindirir sindirir ezer insanı

Çeker perdesini kapar camını
Koyar da eleğe eler gamını
Yıkar harap eder gönül damını
İndirir indirir ezer insanı

Muhannete muhtaç eder kul eder
Bülbül olsan dillerini lal eder
Akıtır da gözyaşını sel eder
Dindirir dindirir ezer insanı

Bu dünyanın ereğine ermeden
Gönül dağı mutluluğu görmeden
İHLÂSÎ'ye ışığını vermeden
Söndürür söndürür ezer insanı

Kış Dolanır

Hele gönlümün dağında
Gelir gider kış dolanır
Gözlerimin çanağında
Çağlar akar yaş dolanır

Bahar gelmez güzü bende
Hiç dinmeyen sızı bende
Silinmez bu yazı bende
Bende bensiz baş dolanır

Bazen yağdı bazen esti
Umudumu felek kesti
Bana imiş bütün kasti
Düzde gitsem taş dolanır

İHLÂSÎ'yim yan özüne
Dert bende bin bir düzüne
Baktım o yârin gözüne
İçerimde kaş dolanır

Pişman Değilim

Vatan hainine din dūřmanına
Gerilerek sövdüm pişman değilim
Adam gibi adam yiğit mertleri
Gururlandım övdüm pişman değilim

Çok düşündüm her konuyu derince
İmansızlar fitne fesat verince
Haksızlığı gözüm ile görünce
Haksızları dövdüm pişman değilim

İHLÂSÎ'yim gül uzattım gelene
Saygı duydum kendisini bilene
Dua etim Hak yolunda ölene
Sevmeyeni sevdim pişman değilim

Kalkmıyor

Şu sineme yağar tipi boran kar
Kış beni dağ sandı kondu kalkmıyor
Dert arasan her türlü bende var
Bağrımda buz tuttu dondu kalkmıyor

Boz dumanlar eksilmedi başımdan
Çöle ark bağladım gözüm yaşından
Sinem duman duman yâr ataşından
Tutuştı kor oldu yandı kalkmıyor

Esen yeller dağdan dağa savurdu
Saca döktü tandırında kavurdu
Felek hay eyledi pençesin vurdu
Ömrümü pay etti bandı kalkmıyor

Bu sene de gurbet kesti yolumu
Zara düşmüş şu perişan halımı
Dolu vurdu ayaz kırdı dalımı
İHLÂSÎ'yi düşman sandı kalkmıyor

Namertler Geldi Oturdu

Tüm mertlere giden yoldum
Sorman beni dertle doldum
Hem sarardım hemi soldum
Ben yiğide gölge oldum
Namertler geldi oturdu

Göğüs gerdim omuz verdim
İlmek ilmek dostluk ördüm
Mert olana kilim serdim
Ben yiğide gölge oldum
Namertler geldi oturdu

İHLÂSİ'yim geldim geçtim
Bal yerine zehir içtim
Şu gönlümü merde açtım
Ben yiğide gölge oldum
Namertler geldi oturdu

İki Değil mi

Bir görünüp birisini saklayan
Riyakârın yüzü iki değil mi
Yağdığında kara yeri aklayan
Yağan karın yüzü iki değil mi

Ölçülmez ki kırkta birlik nisabın
Masadıyla yalnız kalan kasabın
Topla çıkar ödediğin hesabın
İki yüzün yüzü iki değil mi

İHLÂSÎ'yim pencereden gördüğüm
Bende imiş gizemine erdiğim
Yaslanıp da şu sırtımı verdiğim
O duvarın yüzü iki değil mi

Köle mi

Hele şu dünyanın çarkı devranı
Mutlu mesut gibi düzülür durur
Arsız yükü tutmuş yürür kervanı
Doğru kaderine üzülür durur

Kimisi ağadır kimisi paşa
Cahil Yaradan'la yarışır haşa
Nicesi muhtaçtır bir kaşık aşı
Gözlerinden yaşlar süzülür durur

Kimine felek de bindikçe biner
Kimine değirmen döndükçe döner
Sultan Süleyman'da yoktur bu hüner
Kimisi bu çarkta ezilir durur

Garibana baştan kırmış kalemi
Bazısı doymuyor versen âlemi
İHLÂSÎ bir insan size köle mi
Şecereme suçlar yazılır durur

Kuzgun Dolu Memleketin Dört Yanı

Ahali nasıldır sorarsan bana
Üzgün dolu memleketin dört yanı
Ayrım yapmak yakışır mı insana
Bezgin dolu memleketin dört yanı

Gariban her zaman kendi halında
Kimi sefa sürer devlet malında
Kırk vitamin köpeğinin yalında
Gezgin dolu memleketin dört yanı

Kime gitsen sorar senden şecere
Sorunca geçirir sana kırk dere
Varılmıyor zulüm ile bir yere
Ezgin dolu memleketin dört yanı

Makama çıkanlar çatar kaşını
Çıkar varsa kaldırmazlar başını
Yurt dışında yerler ekmek aşını
Kuzgun dolu memleketin dört yanı

Ne hakkı gözetir ne hukuk tanır
Dünyada kendini kalıcı sanır
Bilmem hangi dine nasıl inanır
Azgın dolu memleketin dört yanı

Bir yol vardır izleyip de sürdüğüm
Gidip gelip **İHLÂSİ'**ye erdiğim
Penceremden bakıp benim gördüğüm
Kızgın dolu memleketin dört yanı

Varamıyor Varamaz

Ne kayımmış cehaletin inadı
Ömür boyu kıramıyor kıramaz
Dünya çiçek olsa alınmaz tadı
Aşk menzile varamıyor varamaz

Ne kendi yol alır ne de yol verir
Cahil inat eder demirler erir
Bakar kördür göremiyor göremez

Hamaset fikrinden vazgeçebilse
Kendini toplayıp özünde bölse
İçinden şeytanın kibrini silse
Kusurunu aramıyor aramaz

İnsanlığa çıra yakmaz içinden
Düştüğü kuyunun çıkmaz içinden
Ehl-i hal olup da bakmaz içinden
Buna kafa yoramıyor yoramaz

Hamlar ile yol alınmaz yol bitmez
Bin ok atsan biri menzile gitmez
İHLÂSÎ hoyratlar gülşende yetmez
Hoyrat gönle giremiyor giremez

Görünce İrkildim

Kendimce düşündüm ben bu âlemi
Görünce irkildim döndüm terk ettim
Çok esrarlı gördüm yazan kalemi
Görünce irkildim döndüm terk ettim

Ne ararsan saklı benim canımda
Ne hikmetler gezer bu ummanımda
Yanımda yöremde tüm zamanımda
Görünce irkildim döndüm terk ettim

Göreni görmedim köre aldandım
Ölümü unuttum kendime kandım
Böylece hesapsız günaha bandım
Görünce irkildim döndüm terk ettim

İHLÂSÎ'yim benim aklım ermedi
Nehir suyu yatağına sermedi
Dağlar karşı durdu geçit vermedi
Görünce irkildim döndüm terk ettim

Cehalet

İnsanlığa postu serdim sereli
Cahiller taş vurdu ezdi cehalet
Bağban olup dost bağına gireli
Zalimler çok yordu üzdü cehalet

Ayrı gayrı bilmez şu benim özüm
İnsanı seveli ağlıyor gözüm
Doğruyu söyledim dokundu sözüm
Hakkımda fermanı yazdı cehalet

Kimi güldü geçti benim yanımdan
Kimisi bezdirdi tatlı canımdan
Yobaz şüphe duydu hak imanımdan
Bitmeyen bir yara azdı cehalet

Bu ayrılık kanatıyor yarımı
Hüccet yazıp ton ediyor gıramı
Uzak tuttum cahil ile aramı
İkilik çarkında gezdi cehalet

Alevi de benim Sünni de benim
Ehli beyit ile birdir bedenim
Sevgi dini benim imanım dinim
İHLÂSÎ ayrılık yazdı cehalet

Uzak Durduk

Eleştirdik âlemi kendimize bakmadık
Gözümüzün içinde olana uzak durduk
Karanlık dünyamıza bir çırayı yakmadık
Kâinatı yaratıp bilene uzak durduk

Şaşmamalı olana ibreti alan var mı
Sebep nedir diyerek düşünüp dalan var mı
Çalışmadan kazanıp abad olanı var mı
Küfüre yoldaş olduk kılana uzak durduk

Hal ehlini dışlayıp zorbaya alkış tattuk
Başımıza geleni ne de çabuk unuttuk
Zorbanın zehirini bal yerine çok yuttuk
Lokmasını bizimle bölene uzak durduk

Olur olmaz işlerle başımız girdi derde
Cehalet hüküm sürer aramızda o perde
Derdimize çareyi aradık başka yerde
Kapımızı çalıp da gelene uzak durduk

İHLÂSÎ özümüzü elemeli ezmeli
Dört cihete bakarak tüm olanı sezmeli
İki günlük dünyada adam gibi gezmeli
Kötüye alkış tattuk gülene uzak durduk

Gün Sattı Bize

Oturdum düşündüm bugünkü hali
Üç beş kanı bozuk kin sattı bize
Olana seyirci bizim ahali
Giden de gelen de bin sattı bize

Başörtüye mücadele veren ben
Ölümüne kör kavgaya giren ben
Türk'üm diye her zulümü gören ben
Yobaz da dinsiz de din sattı bize

Reklam ile maddiyata tapalı
Her haltı işliyor başı kapalı
Yalan memlekette pirim yapalı
Geriyeye dönerek dün sattı bize

Kafede parklarda dudak dudağa
Sansarlar tilkiler dadanmış bağa
Sesini çıkarmaz Müslüman ağa
Şişenin içinde cin sattı bize

Telefonla her işini görüyor
Hemi çet yapıyor hem yürüyor
Başına da başörtüyü bürüyor
Yıllarca ağlayıp ün sattı bize

İnancı yaşamak olamaz böyle
Yönü İslam olan gülemez böyle
Menzilini arar bulamaz böyle
Yönünü şaşırılmış yön sattı bize

İHLÂSÎ gâvura gücenme aman
Müslüman bağrında tütüyor duman
Kimler hüküm sürer hayli bir zaman
Doğmadık güneşten gün sattı bize

Soldum Gezdim

Bir ummandan bir ummana
Bahri gibi daldım gezdim
Sığamadım şu cihana
Dağdan dağa saldım gezdim

Nedir felek nedir derdin
Çölden çöle beni sürdün
Tas dolusu zehir verdin
Bir göl oldum doldum gezdim

Çektim senin her kahrını
Çözemedim ben dehrini
Kimseler bilmez behrini
Senden derdi aldım gezdim

İHLÂSÎ'yim dedim aman
Yüreğim kış başım duman
Yandım yakıldım bir zaman
Gül misali soldum gezdim

Gelir Peş Peşe

Felek sillesini vurmaya görsün
Vurunca üst üste gelir hepisi
Dalını kolunu kırmaya görsün
Kırınca üst üste gelir hepisi

Doğrultmaz belini gelir peş peşe
Huzurun kaçıp da gidince neşe
Gizlice özünü derin ateşe
Sürünce üst üste gelir hepisi

Sırtına dağları bindirir yıkar
Dizlerini kırar indirir yıkar
Umudun ocağın söndürür yıkar
Girince üst üste gelir hepisi

İflah olmaz o açtığı yâreler
Coşkun olur gözündeki dereler
Toparlatmaz pare pare pareler
Serince üst üste gelir hepisi

İHLÂSÎ ezilip süzüldü başta
Toprak yoksa tohum biter mi taşta
Bahar gelmez olur kalırsın kışta
Durunca üst üste gelir hepisi

Bilmediler

Hayatım boyunca cahilden çektim
Bana bir dost olmadılar olmazlar
Hoyrat sefa sürer ben ise çöktüm
Kadir kıymet bilmediler bilmezler

Köle gibi pazarlandım pazarda
Parça parça doğrar böler hızarda
Kör göz ile beni okur yazar da
Bir kararda kalmadılar kalmazlar

Bükülmedim dediler ki bu deli
Kusur aradılar elden evveli
Ummana dönüştü gözümün seli
Gözyaşımı silmediler silmezler

Karşımda sinenler arkamdan yendi
Kimi çıkar için nasihat verdi
Bel ile yarıp da kazmayla sürdü
Yaren olup gülmediler gülmezler

Katlimi isteyip ferman yazdılar
Bazen açık bazen gizli kızıdılar
Ben ölmeden mezarımı kazdılar
Doğru yolu bulmadılar bulmazlar

Dedim İHLÂSÎ'yim tuttular taşa
Bıçak bileyenin çoğu da maşa
Ben de bir insanım neyim ki hâşâ
Bu gönlüme dolmadılar dolmazlar

Doymak için

Bu dünya fakire vermez zerreyi
Zengini ağayı doymak için
Adam eder bütün biti pireyi
Haksızı kollayıp kayırmak için

Beyler düzen kurmuş çark döner beye
Yoksul suya muhtaç ark döner beye
Ne hikmetse hesap fark döner beye
İnsanı insandan ayırmak için

Kimisi doğuştan bulmuş cenneti
Hakk'a bile olmaz zerre minneti
Yoksula yüklenmiş vergi cinneti
Godoşu vergiden sıyırmak için

Ne hikmetse bütün nimet zengine
Yükseklerde gezer gelmez engine
Davul çalar imiş dengi dengine
Âleme devranı duyurmak için

Başa gelen baltasını biliyor
Sefa sürüp arsız arsız gülüyor
Fakir doğan yine fakir ölüyor
İHLÂSÎ'niz yazdı uyarmak için

Çek Diyorsun

Bir can verdin bin dert verdin
Narin narin çek diyorsun
Dertten derde beni sardın
Bürün bürün çek diyorsun

Derdi yükledim dalıma
Bak dünyada şu halıma
Fırsat verdin hep zalıma
Derin derin çek diyorsun

Hiç eksilmez bendeki gam
Her çileme katmerli zam
Meşakkatse o da tamam
Yerin yerin çek diyorsun

Bir canım var sana tapu
Yok ki gidem başka kapı
Ne cismi var ne de çapı
Görün görün çek diyorsun

Başka makam yok gidemem
Seni şikâyet edemem
Bundan sonra hiç de demem
Serin serin çek diyorsun

İHLÂSÎ'yim doldum bu gün
Ağır ağır soldum bu gün
Belki bin kez öldüm bu gün
Sürün sürün çek diyorsun

Tuttular

Bu dünyada dost bildiğim insanlar
Yiyip içer iken başa tuttular
Yaren olup çok güldüğüm insanlar
Çıkar kesilince kışa tuttular

Selam verdiklerim canda canlarım
Düşman olsa ben bunları anlarım
Yanımdan ayrılmaz en yakınlarım
Fırsatı bulunca taşa tuttular

Bilmem ki bu düzen böyle mi işler
Gezip dolaşsa da hep canlı leşler
Özüme dokunur sahte gülüşler
Her dem gözlerimi yaşa tuttular

Kimi yüreğimi yaktı kavurdu
Kimi yere düştüm tekme savurdu
Kiminin küfürle dolmuş avurdu
Bedenimi hep ataşa tuttular

Kırk tur atıp ince boynun bükenler
En inceden her dem yağı çekenler
İHLÂSÎ'ye sahte yaşlar dökenler
Dönünce çemberden dışa tuttular

İnsanlığı Yıkar

Cehalet sönmeyen kordan ateştir
İnsanlığı yakar insanı yakar
Şeytan ile gardaş kötüye eştir
İnsanlığı yıkar insanı yıkar

Mümkün mü cahili ikna edesin
Hayvan değil ki bu yayıp güdesin
Yola gelmez birlik yola gidesin
İnsanlık da bıkar insan da bıkar

Düşünüp de varmaz işin özüne
Doğruyu tutup da soksan gözüne
Yürümez yolunda gelmez izine
İnsanlıktan çıkar insandan çıkar

Ne zehir acıdır ne kılıç keser
Birer ibretliktir birer de eser
Ne balyozlar kırar ne yontar keser
İnsanlığı döker insanı döker

Hesabı kitabı olmaz cahilin
Gerçekten testisi dolmaz cahilin
Kesilip arkası gelmez cahilin
Tüm insanlık çeker **İHLÂSÎ** çeker

Yükledin

Yalan dünya marifetin
Geldin gittin gam yükledin
Hani senin zarafetin
Oldurmadan ham yükledin

Önün yoktur sonun yoktur
Çekilmeyen derdin çoktur
Dünya yalan ölüm haktır
Şelek şelek⁶ tam yükledin

Bohçaladı çıkın çıkın
Yüklediğin bunca yükün
Dağdan daha büyük yekün
Kervanıma cam yükledin

Kin değilse ya bu nedir
Uğraştın bunca senedir
Sitemlerim her günedir
Acı verdin zam yükledin

Bilmem kaç kuruşa sattın
Ben yandıkça odun attın
Karıştırıp kora kattın
Kızgın çölden sam yükledin

Türlü çiçek mevsimi var
Ömrüme hep yağdırdı kar
Ele güne sundun bahar
Bana kuru çam yükledin

Duymadım ki murad alan
Bütün vaatlerin yalan
İHLÂSÎ'den ömür çalan
Fani gibi nam yükledin

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Zorlanmadıkça

Çaresizi zalim kişi ne anlar
Zulmüyle dışlanıp horlanmadıkça
Heyhat ki çaresiz yaşar insanlar
Sevgiyle yüreği harlanmadıkça

Yiğit midir yâri varıp sevmeyen
Var ise yetimi garip sevmeyen
Hakk'ın verdiği verip sevmeyen
Kul mudur Hak için zârlanmadıkça

Açlık yokluk nedir bak tatmamışlar
Terleyip ekmeğe iş katmamışlar
Yorgansız yataksız hiç yatmamışlar
Bir kıymet bilmezler zorlanmadıkça

Edep kapısıdır edip yüreği
İnsan şerefiyle yapar gereği
Anlamaz ki boşa giden süreyi
Ders alıp hayattan arlanmadıkça

Asır yirmi birdir bozuldu zaman
İHLÂSÎ fırsatçı vermiyor aman
Hakkaniyet olmaz zayıfsa iman
Paslı kalp imanla nurlanmadıkça

Bitirir Bitirir Öldürür Her Gün

Bir acı söz bir yığıde değerse
Bitirir bitirir öldürür her gün
Dost bildiği dallarını eğerse
Götürür götürür öldürür her gün

Ağır gelir ağır kem laflar merde
Dağ gibi kaç yara açılır serde
En sonunda alıp götürüp derde
Yetirir yetirir öldürür her gün

Kaç dağı yükledir geçirir dere
Ölmeden binlerce koyar kabire
Rakipsiz yıkar da indirir yere
Yatırır yatırır öldürür her gün

Bir sözün yarası tüm işten öte
İHLÂSÎ gerçekler bir düştten öte
Bende aşip giden güneşten öte
Batırır batırır öldürür her gün

Her Gelen Fakirin Sirtına Biner

Bu dünya döndükçe devranı döner
Kimine bal sunar kimine acı
Her gelen fakirin sirtına biner
Kimi hâkim olur kimi davacı

Bazısı varlıkta yüzer mi yüzer
Yoksulluk yığidi ezer mi ezer
Bazısı kaç tatil beldesi gezer
Kimi ev sahibi kimi yabancı

Sudaki buharı ayıran kudret
İsa'yı babasız doğuran kudret
Yoksulu yoklukla yoğuran kudret
Kimisi kör görmez bizde inancı

Çoğuna arkını bağlamış akar
Zengin döker saçar **İHLÂSÎ** bakar
Mazlumun feryadı dünyayı yakar
Kimi haramidir kimi kervancı

Ders Verir

Zamane bozuldu devir değişti
Öğrenciler öğretmene ders verir
Suratlar şekiller nevir değişti
Çırac çıkar ustasına kurs verir

Yumurtadan çıkan cücük ötüyor
Yeni yeni piç horozlar yetiyor
Edep erkân tüm insanlık bitiyor
Cahiller ârife düzü ters verir

Altı aylık oğlak teke olunca
Sudaki sandala yeke olunca
Şimdiki veletler eke olunca
El cebinden yalakaya burs verir

Hafif olan asla inmez derine
Körler çoban olur gören birine
Kargayı koyarsan şahin yerine
Engin olmaz ukalalar hırs verir

Enik it yalını yemeyi bilmez
İnsana insanca demeyi bilmez
Kuşlar büyür amma memeyi bilmez
İHLÂSÎ'ye keten dögmez örs verir

Pazar Bulmaz

Yalancı yalanı ton ile satar
Doğru cevherine pazar bulamaz
Yalancı göz boyar bir de göz atar
Doğru okusa da yazar bulamaz

Yalancı yalanla kırk dağı aşar
Doğru vicdanında hesapla yaşar
Yalancı söylerken coştukça coşar
Doğru bir deryada yüzer bulamaz

Yalancı post giyer zırha bürünür
Doğru şeffaf olur yerde sürünür
Yalancı söz ile gökte görünür
Doğru arkasında gezer bulamaz

Yalancı dil döker sular götürmez
Doğru dostlarına hile getirmez
Yalancı sözünü asla bitirmez
Doğru dal kesmeye hızar bulamaz

Yalancı bir yerde bir gökte olur
Doğru dost bulamaz **İHLÂSÎ** kalır
Yalancı cennetten sekiz kat alır
Doğru kendisine mezar bulamaz

Olmasa

Dünya güzel olur cennet arama
Fitneyi fesadı katan olmasa
Herkesin de bir sevdiği var ama
Karşılıksız sevgi vatan olmasa

Kişiler şeytandan yaman mı yaman
İnsandır insana vermeyen aman
Aç kalır mı insan hele bu zaman
Haramice soyup yutan olmasa

Her toplumda bir münafık bulunur
Güçlü alır tüm güçsüzler yolunur
Fesatlar olmasa gardaş olunur
Gardaşı gardaşa atan olmasa

Bizden olmayana biz vura vura
Kıyamet kopmadan üfledik sura
Hiç mihnet etmezdik biz de gâvura
Bedava yiyici yatan olmasa

Kardeşliktir **İHLÂSÎ**'nin davası
Özgür olsun uçan kuşun yuvası
Bahar olur memleketin havası
Bilimi bilgisiz satan olmasa

Gören Görmedim

İşte er meydanı yıkar bozarım
Erkekçe atını süren görmedim
Kalleşi alınından okuryazarım
Hepsi kara cahil eren görmedim

Küme küme akın akın gelse de
Kendini adamdan sayıp bilse de
İt sürüsü hırlayarak gülse de
Aslan yatağına giren görmedim

Ham koruktan şıra olmaz ben içmem
Ustayı âlimi bir adım geçmem
Yetmeyen başağı tarladan biçmem
Harmana mahsulü seren görmedim

Ulusun çakallar taş bile atmam
Ayının postunu alıp da satmam
Katır cinslileri adama katmam
Özünden selamı veren görmedim

Ejderhalar yedi başla saldırır
Kuzgun gibi burnun boka daldırır
Ne söylesem eyvallah der kaldırır
Namerdin dışında yaren görmedim

Çöplüktür karganın meclisi yeri
Eşeğe vurursun her gün semeri
Yalancı pehlivan yoktur kemeri
Terletip meydanda yoran görmedim

Kısrak gibi yılki yılki dolaşan
Aygır mayasında soyu buluşan
Etek giyip zil takmaya alışan
Kendine bir soru soran görmedim

Utan utanmazdan ar eyle kendin
İnsanlık yolunda var eyle kendin
Rabb'ini sevdana yâr eyle kendin
Gönül güllerini deren görmedim

Yazdığım bu hisse alırsan gözüm
Dünya var oldukça dolaşsın sözüm
Utansın kızarsın kararsın yüzün
Cahil insan gibi viran görmedim

Münafığın tümü gelse yan yana
Er olup da çıkamazlar meydana
Benziyorlar dört ayaklı hayvana
İHLÂSÎ ayıbın gören görmedim

Mertler Yaramaz

Bu dünya kahpenin puştun dünyası
Dönekler baş tacı mertler yaramaz
Köksüzlerin sayılmıyor künyesi
Enekler⁷ baş tacı mertler yaramaz

Her işin önünde çıkar var çıkar
Allah'a kör bakar kula kör bakar
Şerefte şeref yok kalmamış vakar
Binekler baş tacı mertler yaramaz

Sünepeler her köşeyi tutunca
Develeri hamut ile yutunca
Düşmanla birlikte dostun satınca
İnekler baş tacı mertler yaramaz

Eğilmezse yeri olmaz yiğidin
Çakallar nöbetçi meydanlar itin
Katladı pahası pirenin bitin
Sinekler baş tacı mertler yaramaz

Dile gelse mert doğuran analar
Açılınca havuzdaki vanalar
Başımıza öküz oldu danalar
Sünekler⁸ baş tacı mertler yaramaz

İHLÂSÎ koca dağ kumlara kaldı
Ârifler susunca hamlara kaldı
Gör hele bilgelik kimlere kaldı
Denekler baş tacı mertler yaramaz

Nasip Olmasın

Kul olup da göğsü imansız ise
O sıratı geçmek nasip olmasın
Bu dünyada fitne fesat ederse
Şereflice göçmek nasip olmasın

Vatana kasteden edepsizlere
Adamdan aykırı şu tipsizlere
Küfürbaz zırlayan tüm ipsizlere
Kevser suyu içmek nasip olmasın

Yiyip içip şükretmeden gezene
Yetimi ağlatıp garip üzene
İnsanı incitip insan ezene
Ektiğini biçmek nasip olmasın

Bağlanıp dünyada mala tapana
Köle köçek olup kula tapana
Şöhret ile şana pula tapana
Hiçbir kapı açmak nasip olmasın

İnsan suretinde olan yılanlar
Beytü'l-mala kılıf takıp çalanlar
Yoktan köşe dönüp abad olanlar
Kanat takıp uçmak nasip olmasın

Türklüğe kin tutan Arapçılara
Her devrin köpeği şarapçılara
Der **İHLASİ** "deyyus" serapçılara
Cehennemden kaçmak nasip olmasın

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

O Kutlu Davanın Son Elçisine

O kutlu davanın son elçisine
Uymaya çalıştım uydum mu bilmem
“Ben”i hakikatin tüm ölçüsüne
Koymaya çalıştım koydum mu bilmem

Biri bende buldum edem bini met
Zerrede bulunur en büyük nimet
Gönül bitmez umman canda ganimet
Doymaya çalıştım doydum mu bilmem

Arştan yere kadar baktım içimde
Sönmeyen volkanlar yaktım içimde
Girerken içimde çıktım içimde
Yaymaya çalıştım yaydım mı bilmem

Yıldız çıkar karanlıklar süslenir
Asumanın kucağında beslenir
Ay güneşe güneş aya seslenir
Duymaya çalıştım duydum mu bilmem

İHLÂSÎ'yim bir çemberde dolaştım
İndim çıktım bir minberde dolaştım
Kani oldum bir kamberde dolaştım
Saymaya çalıştım saydım mı bilmem

Kısmet Değilse

Kimisi ummanın içinde olsa
Damla nasiplenmez kısmet değilse
Kimisi bitmeyen varlıkla dolsa
Zerre dahi yenmez kısmet değilse

Başucuna gelse dağlar dikilse
Gök yarılrsa şu kara yer sökülse
Gani gani nimet taşsa dökülse
Boğazından inmez kısmet değilse

Gece gündüz bitmez ırat⁹ biçilse
Hazinenin kapıları açılrsa
Sığmayıp da yeryüzüne saçılrsa
Bu çark sana dönmez kısmet değilse

Sis içinde derya suyu saklarken
Karanlığı sarı güneş aklarken
Gizli gizli rızık dağıtan yoklarken
Susar dilin denmez kısmet değilse

Katar olsam dost kervana katılsam
Sevgi olsam pazar pazar satılsam
İbrahim'ce ateşlere atılsam
İHLÂSİ de yanmaz kısmet değilse

Kalemin Ucunda

Tartışılmaz istisnasız hep kalemin ucunda
Kanun koyar ceza yazar çöp kalemin ucunda
Cahil olan ağaç sanır kılıçtır padişahdır
Ferman yazar idam eder ip kalemin ucunda

Ucunda mim kendi elif esrarında tüm âlim
Döndüm baktım bir yazan var bu güne dek vebalim
Hesapsızca geçti zaman hakeme ayan halim
Yerle gök altından geçer top kalemin ucunda

Kalemin ucunda hesap kâtibin elindedir
Yaldızlayıp nakış döker hatibin elindedir
Farzı beştir şartı altı zatı bin elindedir
Derde derman bulunursa hap kalemin ucunda

Hap kalemin ucundadır yazar çizer toplarsın
Kârı da ve zararı da onunla hesaplarsın
Bilimi sen kullanırsan insanlığı kaplarsın
İHLÂSÎ'niz hekim arar tıp kalemin ucunda

Yaradan Yârim

Yediyi yetmiş yüzü yarattı
Yetmezi yetiren Yaradan yârim
Yuvada yavruyu yüzü yarattı
Yatmazı yatıran Yaradan yârim

Yakuttan yapının yapanı yeter
Yolcu yolun yaylasında yaz yeter
Yıldızım yürekte yücedir yeter
Yitmezi yitiren Yaradan yârim

Yaptığı yapısı yerli yerinde
Yalvar yakar yanlışına yerinde
Yaza yaza **İHLÂSÎ** yaz yerinde
Yutmazı yutturan Yaradan yârim

Güldesin

Nefsine kapılma boşa Bahadır
Yener isen gönüllerde güldesin
Sabır sende bir biçilmez bahadır
Alınmayan çok kıymetli gül desin

Bahri gibi çok ummana dalmışsın
Gövde kökte sen bedende dalmışsın
Elif dedim Vav söyledi Dal'mışsın
Dalın üstü açık olur gülde sin

Kim bilir kaç asır **İHLÂSÎ** desin
Yolun sonu bir karanlık sindesin
Ben beni bilirim el Mecnun desin
Üstümdeki kader bana gül desin

Giren Var

Bire miskin düşünmene ne gerek
Seni beni her saniye gören var
Aldığın nefesi tüm işleyerek
Suda gitsek izimizi süren var

Güneşi döndürüp günü ısıtıp
Mevsimin içinde kışı üşütüp
Hücredeki kanda canı yaşatıp
Ana rahimine ışık veren var

Gafil olan gider bağlanır boşa
Adresin yazılır ses vermez taşta
İHLÂSÎ haddini aştıysan hâşâ
Seninle mezara gidip giren var

Tam Olmaz

Seherin söktüğü uyku zamanı
Kalkmayınca sözde zaman tam olmaz
Sulara gark olmuş bütün ummanı
Yakmayınca özde iman tam olmaz

Kervan yolda bir menzile göç gider
Ey pehlivan kuvvet gider güç gider
Gizli gizli çürür beden iç gider
Bakmayınca bize güman tam olmaz

Kimi mağrurlanır dünya varına
Kâr ederim sanır hep zararına
Bir damla değilsen göl kenarına
Akmayınca gizde ferman tam olmaz

İHLÂSÎ servetin kaç arşın bezdir
Kader kalemine var yazı yazdır
Boşuna yük taşı emanet gezdir
Çıkmayınca düzde durman tam olmaz

Sen Değil misin

Gönülden gönüle gizli yol verip
Köprüler kurduran sen değil misin
Bir de sen değil misin
Bin de sen değil misin
Bizi mahrum bırakma
Kün de sen değil misin
Gönüllerde bir bulunmaz sevdan var
Aşkının yandıran sen değil misin

Ayetinde elifin var cüzün var
Dizilmişler sıra sıra inciden
Bezemişler inciden
Benim gönlüm inciden
Elim açtım ya Rabbi
Dualarım inci'den
Kudreti katında kurulu divan
Dünyayı döndüren sen değil misin

İHLÂSÎ'yim çoğu gibi azı var
Benden önce bir yazılmış yazı var
Alnımda bir yazı var
Baharı var yazı var
Gitmeye mecbur benim
Dağdan öte yazı var
Güle de bülbülün bin avazı var
Gülü uyandıran sen değil misin

Önce Başlar

Bu dünyada boşa koşma
Yarış senden önce başlar
Koşar iken yoldan şaşma
Varış senden önce başlar

Gözündeki yaştan öte
Taşdığın baştan öte
Mevsimdeki kıştan öte
Giriş senden önce başlar

Bir hücreye sarınmadan
Et kemiğe bürünmeden
Madde olup görünmeden
Her iş senden önce başlar

Altı beşten önde gelir
Ârif bunu sezip bilir
Bir tövbe ki neler alır
Duruş senden önce başlar

Evrendeki tüm dönence
Yaratılmış ince ince
Der **İHLÂSÎ** zifir gece
Görüş senden önce başlar

Bir Başka

Neye niyet ettim elim attıysam
Başıma kar yağar duman bir başka
Kırk beş yıl her neyi alıp sattıysam
Her gün zarardayım zaman bir başka

Çok istedim cevap vermiyor felek
Dünya murat değil değil bir dilek
Kör nefis gizlice yüklüyor şelek
Feryat u figanım aman bir başka

Özlenir yücenin özü orada
Seyreder âlemi gözü orada
Hakanın siması yüzü orada
O yüce bakidir mihman bir başka

Yürekten de katı taşlar inanır
Huzura eğilen başlar inanır
Gökyüzünde uçan kuşlar inanır
İnanınca Hakk'a iman bir başka

Ne zaman yetişir ne mekân yeter
Sana bahşedilen nefes de yiter
İHLÂSÎ üstünde çok otlar biter
Emr-i Hakk gelince gümân bir başka

Elifnâme

Elif başın yerde gökte
Benliğinle gel yaz beni
Tesir eder bana nükte
Cim deyince dur ez beni

Halim ayan sensin ben de
Dal çağlayıp dolar bende
Rabb'im ile bir bedende
Sin'de arayıp çöz beni

Şin'da saklı tüm âlemi
Sad onun gizli kalemi
Tı başka söyler kelâmı
Ayin on dördü gez beni

Gayın Hû'dur çağlar coşar
Kaf sığmaz bendinden taşar
Lam'da tüm insanlık yaşar
Mim süzgece koy süz beni

Nun ile **Vav** ile sözlen
He İHLÂSÎ yoktur fazlan
Lamelife girip gizlen
Ye çarkında vur ez beni

Evveli Ahir Satraç

Ya ilahi / Yaradan sen / yürüten sen / yıl gün ay
Yaradan sen / yürüten sen / yıl gün ay / gizlidir pay
Yürüten sen / yıl gün ay / akar durmaz/ dere ve çay
Yıl gün ay /akar durmaz /dere ve çay / kesenim oy

Yolcu yolu /yürü düzgün / yürür isen / yol kolay
Yürü düzgün /yürür isen / yol kolay / yılı kolay
Yürür isen / yol kolay / yılı kolay / yeli kolay
Yol kolay / yılı kolay / yeli kolay / esenim oy

Yerde nebat / yıldız gökte / yörüngede / yarım ay
Yıldız gökte / yörüngede/ yarım ay / yönü olay
Yörüngede / yarım ay / yönü olay / İHLÂSÎ hey
Yarım ay / yönü olay / İHLÂSÎ hey / desenim oy

Gören Başka Görür Görünen Başka

Çiçek zarif amma hikmet dikende
Gören başka görür görünen başka
Hüner o dikenli gülü dikende
Veren başka verir görünen başka

Kar güzeldir fakat gizem beyazda
Zirve yapar felah bulur ayazda
Kış acı olsa da tadı var yazda
Yaren başka yürür görünen başka

Bir damla sudadır hayat iksiri
Dünya küçücüktür zerre çok iri
Süslemiş giydirmiş donatmış yeri
Seren başka serer görünen başka

Kara toprak karşılıyor geleni
Bir dönence aktırıyor olanı
Yapan gizli yaptıkları aleni
Süren başka sürür görünen başka

Kaç elekten ince ince elendim
Gündüz verdim geceleri dilendim
İHLÂSÎ'yim ben saraylar bilendim
Giren başka girer görünen başka

Getirdi Gizli

Ne ismim var idi ne de bu cismim
Bilinmez âlemden getirdi gizli
Zerreden küreye olurken nesim
Bilinmez bir yöne götürdü gizli

Damla oldum yatağıma eriştim
Deniz aşır bir ummana karıştım
Ben beni ararken benle yarıştım
Gezdi benim ile oturdu gizli

Yerde mi var oldum arştan mı indim
Neye baktım ise gördüğüm kendim
İki şehir imiş bildim efendim
Karanlık kuyuda yetirdi gizli

Neciyim ben kimim çok soru sordum
Savruldum yelinen dolaştım durdum
Şu gönülden başka olmadı yurdum
Mekânsız sarayda yatırdı gizli

İHLÂSÎ'yim öçtüm biçtim ben kimim
Gökte Elif isem yerde de Mim'im
Kâğıdım aşikâr gizli kalemim
Yazdı noktaladı bitirdi gizli

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Yazar

Umutsuzluk değil Hakk'ın kapısı
Kuluna kaderi önceden yazar
Kitap önceden yazar
Kalem inceden yazar
Zerresi kaçmaz gözden
Süzer inceden yazar
Bu kusursuz düzen onun yapısı
Kâğıtsız kalemsiz kaderi yazar

Rahmet kapısında onundur umut
Ondan başkasından olur mu umut
Elden olur mu umut
Zulden olur mu umut
Eldekini savurur
Yelden olur mu umut
Onu da seni de bir Yaradan var
Evveli ahiri önceden yazar

Karanlık toprakta canlanan çiğit
Mekândır yuvadır bülbülle güle
Doksan dokuz yüz güle
Yanağın da yüz güle
Yâre dönüp bakınca
Kulaç atıp yüz güle
Damlayı deryaya çevirir Rabb'im
İHLÂSÎ görmez önceden yazar

Kuldan Öte

Girdim yola gidiyorum menzil bir çölden öte
Türlü türlü çiçek açsam menzil bir daldan öte
Beni bende göremezsin her yerdeyim gizlice
Sığmam bil ki yere göğe menzil bir kuldan öte

Kâinata tüm canlıda hikmeti O'dur gerçek
Son muhakkak insanoğlu soğuk şerbet içecek
Dört mevsim Hakk'ı görür bil açar da solar çiçek
Baharı yazı bilmem ben menzil bir gülden öte

Arıyorum arşta yerde bildim ki gizi bende
Yüz çevirdim dergâhına yarenin özü bende
Aşkın kendisiyim görün çehresi gözü bende
Eserim hem gece gündüz menzil bir yelden öte

Karlı dağın başı duman kar bekle sonu bahar
Yüreğimi içeride yakıp da kavuran har
İHLÂSÎ'de başka sevda menzirimdeki o yâr
Her gün Leyla Leyla desem menzil bir dilden öte

Azda Beni Buldum Çokta Kaybettim

Neleri yaşadım kendim ararken
Azda beni buldum çokta kaybettim
Gece gündüz hep menzile varırken
Azda beni buldum çokta kaybettim

Tanelerde saklı olan evreni
Elbet tamamlarsın sen de devreni
Hamd ile anarsın rızık vereni
Azda beni buldum çokta kaybettim

Damladan dolardım kanaat varken
Tüm nimeti bu nefsimi sunarken
Çok verip de veren beni sınarken
Azda beni buldum çokta kaybettim

Verince unuttum kükredim çoştum
Durmaya bilmedim kendimden taştım
Şükretmeyip dört cihetle savaştım
Azda beni buldum çokta kaybettim

Nimetini gani gani verince
Neleri unuttum çoğu görünce
Aldandım birazcık sefa sürünce
Azda beni buldum çokta kaybettim

İHLÂSÎ kaybettim binlerce kere
Kâra geçemedim verdim hep fire
Kazandıkça döndüm ben aynı yere
Azda beni buldum çokta kaybettim

Bilen Yok

Evrenin oluşu Hâlık'ın sırrı
Güneş doğar dünya döner bilen yok
Işıtır gündüzdür karartır gece
Nasıl yanar neden söner bilen yok

Sonsuz yolculuğa girerken baştan
Neleri var etmiş topraktan taştan
Deryalar halk etmiş bir damla yaştan
Tane tane nasıl iner bilen yok

Kapaksız kazanda kudret tasını
Gökteki masmavi gör libasını
Güneş güler bulut tutar yasını
Yazlı kışlı neyi dener bilen yok

Aldanma dünyanın süslü tacına
Akıl ermez bir ucundan ucuna
Gölge düşer dağın kör yamacına
Serinliğe ateş siner bilen yok

Düşün beyindeki gizli cevheri
Çözüp de alırsan tüm mücevheri
Tan doğar İHLÂSÎ bekler seheri
Gizli gizli neden yanar bilen yok

O'nundur

Mimarı var usta gizli
Göz üstünde kaş O'nundur
Rızık vermiş bana gizli
Sonu gelmez aş O'nundur

Hayat nimet içecekte
Saklı sende bil gerçekte
Dört mevsimde her çiçekte
Bahar güz ve kış O'nundur

Gezersin sen hiç gitmeden
Gelirsin geri yitmeden
Uykudaki sır bitmeden
İzlediğin düş O'nundur

Nakış gibi oya oya
Kâinata yıldız aya
Seyreyle sen doya doya
Tüm gizemli iş O'nundur

Canı cana eklemiştir
Mühlet verip beklemiştir
Sevgi duygu yüklemiştir
Yürekteki hoş O'nundur

Canlı cansız girmiş safa
Anladık hem de kaç defa
Taşlar gelir bak insafa
Bütün dolu boş O'nundur

Yaldız yaldız gök kubbede
Habib'i var o Kâbe'de
Bağlan **İHLÂSİ** ebede
Secde eden baş O'nundur

Tam Değil

Hayal ettim hedef koydum kendime
Gidemedim sezgilerim tam değil
Bir Elif'ten söz doldurdum bendime
Söylesem de ezgilerim tam değil

Seyran edip şu gördüğüm âlemi
Karanlığa ışık saçan şulemi
Nakşeyledim bitirdim de kalemi
Döndüm baktım çizgilerim tam değil

Kemâlât ehliyle girdim yarıştım
Bilmediğim bir ummana karıştım
Yenmek için ben nefsimle uğraştım
Baktım amma yazgılarım tam değil

Bir divan kurulmuş girdim oturdum
Neyim varsa o meclise götürdüm
Gönlümün çölünde güller yetirdim
İHLÂSÎ'yim bezgilerim tam değil

Seyreyle Sen

Seyreyle sen âlemdeki varlığı
Gecenin gündüze küstüğü yerden
Şaşma esintiden al kibarlığı
Rüzgârın kanatsız estiği yerden

Gökyüzünden yeryüzüne ulaşan
Tık demeden saat gibi çalışan
Şaşırmadan yörüngede dolaşan
Güneşin ışığı kustuğu yerden

Sırrını araştırmayı ara
Gökte ayla yıldız çıkınca tura
Dönence başlayıp olunca kara
Gecenin zifiri bastığı yerden

Zerre bile döner kendi yönünce
Dönerken yanarak yanan sönünce
Kardaki beyazlık buza dönünce
Ayazın bıçaksız kestiği yerden

Bakarsan yürüyor hızlıdan hızlı
Dolanır yüksekte endamlı nazlı
Her damlayı saklar bağrında gizli
Bulutun ağlayıp sustuğu yerden

İHLÂSÎ der dermanının ferinin
Bilesin ki her mekânda yerinin
Cisimsiz bedensiz olan birinin
Arşa kandilini astığı yerden

Kendi İçinde

İnsanı insanda hikmeti Hakk'ta
Okudum öğrendim kendi içinde
Anladım ki deva değil uzakta
Yaranın merhemi bendi içinde

Kendini kendinin içinde ara
Hükmetse dünyada olanca vara
Çekilir tüm canlı nefsiyle dâra
Acizliği vardır fendi içinde

Ne güzellik varsa sen insanda say
Ruhu güzellikle edince kalay
Ya güneş olur ya da dolunay
Masumluk mağruru yendi içinde

İnsanın özünde Kâbe kapısı
Muhammet edebi alsa hepsi
Benzemez bir şeye köşkü yapısı
Gül yürekler girip döndü içinde

İnsandaki sırrı çözersen sen de
İçindeki derya yüzersen sen de
İHLÂSÎ'm yol bulup gezersen sen de
Nice kor ateşler söndü içinde

Görülmez Göre

Eni iki cihan boyu bir nokta
Ermeden noktaya görülmez gören
Canında dolaşır sonsuz uzakta
Varmadan noktaya görülmez gören

Tarife sığmıyor sere sığmıyor
Yerde gizleniyor yere değmiyor
Temelsiz dünyayı milim eğmiyor
Durmadan noktaya görülmez gören

Bölünür zerrede başka başkaya
Her derde çarede başka başkaya
Dönerken kürede başka başkaya
Sermeden noktaya görülmez gören

Suyun nağmesinde gökteki seste
Dolanır seninle gizli kafeste
Girerken nefeste gider nefeste
Vermeden noktaya görülmez gören

Açınca âlemde her rengin tonu
Belirsizdir ucu bucağı sonu
İHLÂSÎ uğraştı görmeye onu
Girmeden noktaya görülmez gören

Umman İçinde

Sular taşa vurup köpük saçınca
Ben beni bağladım umman içinde
Damla bana kucağını açınca
Dolandım çağladım umman içinde

Kaç kaptan kaç kaba gizlendim girdim
Kaç dağları aştım kaç deniz gördüm
Gezdim geldim yine kendime erdim
Oturdum ağladım umman içinde

Kalemsiz yazılmış o yazı bende
Karın da sütün de beyazı bende
Kıştaki hikmetin ayazı bende
Kaç mevsim eğledim umman içinde

Bazen buhar oldum bazen de yağdım
Yerde zerre oldum göklere eğdim
Kaç gövde üstünde kaç dalı eğdim
Kaç yara dağladım umman içinde

Nice dalgalandım bendimden taşıdım
Nice sakin kaldım ben bende coştum
Kaç âlem dolaştım kaç dünya aştım
Derde em sağladım umman içinde

Tükenmez bir suyum akmaz pınarım
Ölçülmez biçilmez bir tek kenarım
İHLÂSÎ'yim yatağımda yanarım
Yandım kül tığladım¹⁰ umman içinde

Belli Belirsiz

Bir gemi yol alır vücut şehirden
Kaç liman dolaşır belli belirsiz
Kaptanı görünmez hiç bir yerinden
Gönlüme ulaşır belli belirsiz

Fark edilmez her rotada izi var
Makas kesmez libası var bezi var
Bedeni yok gözümüzde gözü var
Benimle çalışır belli belirsiz

Nice deniz geçer kara görmeden
Menzilden menzile ara görmeden
Orayla gezinir bura görmeden
Yerle gök buluşur belli belirsiz

Güvertenden baktım bomboş her taraf
Menzil başka taraf yol başka taraf
Çok altın işlemiş gördüğüm sarraf
Ustaya alışır beli belirsiz

Kapılma **İHLÂSÎ** sen de hevese
Bir ömür biçilmiş burda herkese
Öbür dünya gerçek bura vesvese
Varla yok doluşur belli belirsiz

Kangal'dan Gürün'e Aşarken Yolu

Kangal'dan Gürün'e aşarken yolu
İHLÂSÎ'yi görmeyen göz göz müdür
Dört kitaba bağlı her iki kolu
İHLÂSÎ'ce olmayan söz söz müdür

Kalemim sır dolu kâğıt manidar
Çok anım var benim öğüt manidar
Mızraptan yaş akar ağıt manidar
İhlâs ile çalmayan saz saz mıdır

Bir kanadı yerde biri de gökte
İçinden dökülür hikmetli nükte
Katar çekmez bil ki ağırdır yükte
İhlâs'lıca yanmayan öz öz müdür

Nice âşık gördüm ben de şaşırdım
Nice gündüz oldum güneş aşkırdım
İçerimde bitmez sevda taşırdım
İHLÂSÎ'yi yakmayan köz köz müdür

Birazcık hikmete bulaştım amma
İki dünya gezdim dolaştım amma
Zor oldu menzile ulaştım amma
İHLÂSÎ'ye görünen düz düz müdür

Dört kapıyı kırk makamı geçmeden
Makassız hülleyi dikip biçmeden
Bir defa konup da bin kez göçmeden
İHLÂSÎ'de var olan yaz yaz mıdır

İşe Bakınca

Dünya oluşmadan sular inmeden
Ben beni görürüm yaşa bakınca
Çok sema dolaştım buza dönmeden
Ne hikmet görürüm kışa bakınca

İnsan halk olmadan âlem yok iken
Şifa hanesinde elem yok iken
Yazı icat değil kalem yok iken
Manalar görürüm taşa bakınca

Varlık âleminde yokluk şehrinden
Zamanın içinde zaman behrinden
Kaç ummana aktım hayat nehrinden
Nelere şahidim başa bakınca

İHLÂSÎ yer benim göğü bilen yok
Bu âlemden göçüp geri gelen yok
Burada çok öldüm orda ölen yok
Çözülmez esrar var işe bakınca

Neme Lazım

Neme lazım bu dünyada ölüm varken gül olmak
Neme lazım bir gövdeye kalmayacak dal olmak
İnsan olup kendin bilmek en büyük hazinedir
Neme lazım engin varken yüce dağa yol olmak

Enginliktir saray yapar viraneyi çölleri
Enginliktir bal döktürür kem söyleyen dilleri
Enginliktir tüm insanda olgunluğun halleri
Neme lazım umman coşar o ummana sal olmak

Benliğinde eğilmeli dolu başak misali
Her kapıda kul olmalı köle uşak misali
Sarmalıdır bedenleri sarı kuşak misali
Neme lazım yanmayacak bir ocağa kül olmak

Kim neylesin katar katar kibir yükü tutanı
Kim neylesin fani iken bin bir hava atanı
Kim neylesin **İHLÂSÎ**'de ağarmayan bir tanı
Neme lazım viran bağda yolunacak gül olmak

Öyle Bir Nesiller Yeşersin Yurtta

Öyle bir nesiller yeşersin yurtta
Ne hırsızlık bilsin ne emek çalsın
Hep ileri gitsin kalmasın artta
Ne vebali alsın ne çomak çalsın

Tutuğunu tam kökünden sallasın
Servetinden gariplere yollasın
Beytü'l-malı koruyarak kollasın
Ne ustası çalsın ne yamak çalsın

Bu dünyaya nizam verip bakacak
Akıl ile düşmanını yıkacak
Zirvelerden zirvelere çıkacak
Ne gaflete dalsın ne yumak çalsın

Memleketi adaletle yönetsin
Gençlerini ilim ile donatsın
Bastığında yer yerinden oynatsın
Ne geride kalsın ne şamak¹¹ çalsın

Zenginler kaçmasın askere gitsin
Eşitlik sağlansın uçurum bitsin
Fakir de gönlünce bir rahat etsin
Ne fitneler bölsün ne yemek çalsın

İHLÂSÎ'nin ocağını tüttürsün
Zalimlere borusunu öttürsün
Çobanlara koyununu güttürsün
Ne aşiret gelsin ne oymak çalsın

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Müstezat

Ah seyret seni bende dönen semahtır
Cemalin mahtır
Yolcuya yolu menzil suçu günahdır
Aldığı ahtır
En güzel varlık sende deme siyahdır
Vekil agâhtır
Ey yıkma gönül Kâbe'dir Beytullah'tır
Girsen ferahtır
Sanma ki gece bitmez sonu sabahtır
Aşkın mubahtır
Her derde derman verir gizli cerrahtır
İlaç dergâhtır
Sen ne nazar et ne de gel gir bendime
Değme fendime
Der İHLÂSÎ besmele gümrah gümrahtır
İşe siftahtır

İbret Al

Hiç havai gezme dâr-ı dünyada
Bahar gelir geçer güz var sonunda
Olanca nimeti varı dünyada
Uzanma harama köz var sonunda

Emeksiz ekini biçerim sanma
Kanatsız kuş olur uçarım sanma
Boşuna sıratı geçerim sanma
Kutnu kumaş giysen bez var sonunda

Polat olsan bükülürsün ibret al
İlmek ilmek sökülürsün ibret al
Sallamadan dökülürsün ibret al
Divana çıkacak yüz var sonunda

Dudakların kurur dilin dolaşır
Dermanın kesilir yolun dolaşır
Omuzlar üstünde salın dolaşır
Ölüm aşikâr da giz var sonunda

Meydanlarda merdan olur gidersen
Hakikat ehlinden dolar gidersen
Maddeyi mânâda bulur gidersen
İHLÂSÎ'ye bitmez düz var sonunda

Gelen Gitti Birer Birer

Bu dünyayı kadim sanma
Gelen gitti birer birer
Süsüne bakıp da kanma
Gülen gitti birer birer

Bilmem daha ne beklerim
Fayda vermez emeklerim
Anam babam sevdiklerim
Ölen gitti birer birer

Var mıdır da gelip kalan
Anladım ki bura yalan
Nasibin kısmetin alan
Alan gitti birer birer

Kanat vermiş tüy telekten
Çark döner eler elekten
Kim çalmış murat felekten
Çalan gitti birer birer

Can içinde bir can yaşar
Güneş doğar güneş aşar
İHLÂSÎ kendine şaşar
Bilen gitti birer birer

Şaşırmadan Gidesin

Gönül bu dünyaya geldin giderken
Doğru yoldan şaşırmadan gidesin
Yaptığının bedelini öderken
Başın öne düşürmeden gidesin

Güreşmek istersen nefsinle güreş
Pehlivan arasan nefsinde bir eş
Yıkıp da ezersen batmaz o güneş
Boşa güneş aşırmadan gidesin

Ölmeden ölene gönlümü serdim
Serince bir kaptan bir kaba girdim
İHLÂSÎ ummana damladan erdim
Akan arkı taşırmadan gidesin

Aşikârca Görünenden Sır Olmaz

Seyreyledim âlem zengin ben yoksul
Bir nefeslik sermayem var yâr olmaz
Çıkıp gider beden yoksul can yoksul
Bu dünyada ebediyen var olmaz

Dert sallayıp köklerini sökerken
Su misali taştan taşa dökerken
Irmak gibi kıvrım kıvrım bükerken
Yolcu yolda dur desen de dur olmaz

Duran zaman işleyeni geçince
Ekmeyenler türlü mahsul biçince
Karınca da filden çok su içince
Sermayesiz kazanç olmaz kâr olmaz

Gül dikene sermayedir gölgedir
Bir düşünen bin bilenden bilgedir
Ölüm dersin her canlıya belgedir
Azık varsa mezar sana dar olmaz

Eşek de deveye kılavuz olmuş
Bu âlem kaç sefer boşalmış dolmuş
İHLÂSÎ gecede gündüzü bulmuş
Aşikârca görünenden sır olmaz

Kul Olan Sınanır

Mülkü verir zengin eder insanı
Bazı insan parasıyla sınanır
Yükseklerin engindedir tufanı
Kul olanlar sırasıyla sınanır

Evladıyla iş açılır başına
Kimse bakmaz gözlerinin yaşına
Kibirlenme bu dünyada boşuna
Sağlam vücut yarasıyla sınanır

Bir eş verir kırk yerinden yaralar
İbret için bin badire sıralar
Menfaatten açılınca aralar
Yanan ışık çirasıyla sınanır

Bazısını gizli dener diliyle
Bazısına bela verir eliyle
Kimisini çirkin eder çiliyle
Koca beden sarasıyla sınanır

Veren verip bin bir türlü deniyor
Yenmez amma acı gerçek yeniyor
İHLÂSÎ'yim bu çark böyle dönüyor
Beyaz dahi karasıyla sınanır

Yaralaman

İdam edin kurşun sıkın
Beni sözle yaralaman
Dünyayı başıma yıkın
Beni tozla yaralaman

Bugün derdim dünden derin
Esiriyim kederlerin
Bal yerine ağıu verin
Beni özle yaralaman

Hiç içmedim öyle mestim
Dört bir yana dönüp estim
Kırmak dökmek değil kastım
Beni közle yaralaman

Özde çiçek balda tadım
Dost doldursun bu miadım
Binlerce anılır adım
Beni yüzle yaralaman

Mülayimdir garip yapım
Gelenlere açık kapım
Dost bildiğim çeksin ipim
Beni bezle yaralaman

İHLÂSÎ'yim dur diyemem
Kefenden başka giyemem
Vurun kırın hiç gam yemem
Beni gözle yaralaman

Yazmalı Baştan

İnsan kapısıdır insanlık cennet
Dost dediğin girip gezmeli baştan
Han ile hancıya eylemem minnet
Ârifân ârifçe sezmeli baştan

Oku öğren sende olan gerçeği
Beden bir arıdır ruh da çiçeği
Edep libasıdır erkân pürçeği
Koyup eleklerden süzmeli baştan

Varlık da yokluk da bilersen canda
Dolaşır rotasız gönül ummanda
Dünya gemi ahret denen limanda
Sayfa sayfa durup yazmalı baştan

Dostunan yaramı sarayım derken
İHLÂSÎ menzile varayım erken
Bir dünya bitirdim yola giderken
Nefs-i emmareyi ezmeli baştan

Maksat Var

Dünya ile güneş karşı karşıya
Beraberce dönmesinde maksat var
Hayran kaldım evrendeki çarşıya
Dalın köke binmesinde maksat var

Gecesini gündüzüne çevirip
Mevsimleri yaza kışa evirip
Karıncanın koca fili devirip
Güreşmeden yenmesinde maksat var

Neden yapmış derdi nedir kastı ne
Varabilsen bu gizemin mestine
Beyaz karın yüce dağda üstüne
Boz dumanın sinmesinde maksat var

Çözemezsin bu dünyayı veliden
Söyler ise en doğru söz deliden
Alacaksan ibreti var ölüden
Bu hayatın sönmesinde maksat var

İHLÂSÎ'ye bu derinlik zor verdi
Her canlıya seveceği yâr verdi
Mülk sahibi varlığından var verdi
Rızkın gizli inmesinde maksat var

Körü Körüne

Bir zaman devranı sürersin amma
Geçicidir kanma körü körüne
Güzelin koynuna girersin amma
Benimdir sanma ha körü körüne

Benliğine kanıp benim sansan da
Sonunda terk eder canan da can da
Baki değil imiş dünya insanda
Varına aldanma körü körüne

Harun ile Karun mala takıldı
Süleyman taht kurdu tahtı yıkıldı
Havada uçanlar yere çakıldı
Bu acıya banma körü körüne

Kimisi varlıkla şad oldu nice
Kimisi yoksuldu tütmezdi baca
Güvenme faydasız başında taca
Boşuna bağlanma körü körüne

İHLÂSÎ der kaçır ağzının tadı
Varlığın da vardır elbet miadı
Bir sala okunur söylenir adı
Mezarında yanma körü körüne

Lebdeğmez

Yüreğinde gizli yara
O yâr ağlar gezer gider
Sinesinden yanar nara
Gözlerinden süzer gider

Gül açılır güze kadar
Çok yaşayan yüze kadar
İşler ise öze kadar
Dertli derdin yazar gider

Gül dikene sarılınca
Hak otağı kurulunca
Yolun sonu görülünce
Katre ile yüzer gider

Can çıkarken ayazı gör
Kader denen o yazı gör
İHLÂSÎ'de niyazı gör
Esrarını çözer gider

Suç Senin

Kabahati kul kendinde arasın
Bir belaya ulaşırsan suç senin
Bin bilirsen bir bilene sorasın
Kibirleşip yılışırsan suç senin

Zaman bozuk güven yoktur kul kötü
Çiçek güzel arı şaşkın bal kötü
Gidişat hoş değil şimdi hal kötü
Boş boşuna çalışırsan suç senin

Bilinmez dünyanın ahir zamanı
Kurulalı döner durur kirmanı
Elbet gelir geçer ömrün harmanı
Kötülüğe alışırsan suç senin

Hiç kimseye verme kötü yanını
Acımazlar acıtırlar canını
Gezme ayıların kokmuş inini
Necasete bulaşırsan suç senin

İHLÂSÎ der değirmenin çarkı var
Yer altında akarsuyun arkı var
Herkes insan adamlığın farkı var
Cahillerle dolaşırsan suç senin

Acep

Güvenme dünyada olan devrana
Sınırsız saltanat gerek mi acep
Yıkılır sarayın döner virana
Fukara ağaya direk mi acep

Tek taş duvar olmaz muhtaç taş taşa
Sırt sırta verince eder temaşa
İnsan yalnızlıkla kalsa baş başa
Sadece yalnız yürek mi acep

Yâr olmalı beden canda canana
Gereklidir daim insan insana
Var olur cenneti gelse yan yana
Sevdanın bahçesi merak¹² mi acep

Niceleri geçti Âdem de dâhil
Ölümü unuttur gafille cahil
Gönülden gönüle **İHLÂSÎ** ehil
Varını meydana serek mi acep

Öfke

Öfkelenmek sel gibidir
Gelir kırar döker öfke
Talazlı bir yel gibidir
Kökten söker çıkar öfke

Balta vurur o çınara
Gözün döner bil pınara
Enkazını koy kenara
Kül eyleyip yakar öfke

Yüreğini sarar pasa
Anlık olur zaman kısa
Büründürür bizi yasa
Üstüne yâr yıkar öfke

Sabretmektir işin başı
Birden çıkar ölüm kuşu
İHLÂSÎ'nin var telaşı
Kör kurşunu sıkar öfke

Barış Dururken

Oluk oluk kan akıyor tüm küre
Savaşlar olmasın barış dururken
Ortadoğu Suriye ve her yöre
Savaşlar olmasın barış dururken

Alnından kurşunu yiyene yazık
Vurulup kefeni giyene yazık
Ya baba ya kuzum diyene yazık
Savaşlar olmasın barış dururken

Savaş demek ölüm yıkım gözyaşı
Durduralım bu dünyada savaşı
Sağlayalım sonsuza dek barışı
Savaşlar olmasın barış dururken

Suçsuz insanların ölmesi neden
Gökte uçak yıkar füze gemiden
Gelmiyor bir daha toprağa giden
Savaşlar olmasın barış dururken

Gövdesin sipere sereni düşün
Çaresiz sonunu göreni düşün
İstemedен canın vereni düşün
Savaşlar olmasın barış dururken

Açmayan goncalar dalda soluyor
Aileleri tam ortadan bölüyor
Zengin değil hep fakirler ölüyor
Savaşlar olmasın barış dururken

Dört dinde dört kitap savaş yok diyor
Hangi inanç çık da insan yak diyor
İHLÂSÎ'yim hayat kutsal hak diyor
Savaşlar olmasın barış dururken

Girmeli Gerek

Söz söyleyen söz üstünde durur mu
Taş gibi sırt sırta vermeli gerek
Hedefi olmayan hedef vurur mu
Vurmaya hedefi görmeli gerek

Şu soruyu kendisine sormalı
Kıssadan hisseye ders çıkarmalı
Oturup kalkmalı kafa yormalı
Düşünüp menzile ermeli gerek

Sağ gözün sol göze gizli çöp sokar
Kibrit ağaç amma ormanı yakar
Göz ırmak değil de çok seller akar
Silip de merhemi sürmeli gerek

Kalplerin şuaşı dürüst olmaktır
Yol alırken menzilini bulmaktır
Can içinde canan ile olmaktır
Yürekler Hak için vurmali gerek

Kimisi tok yatar kimisi açtır
Adalet insana en büyük taçtır
Yılan dahi sevmeye muhtaçtır
Sevgiyle yaklaşp sarmalı gerek

Hissetmezsin kara yeri dönerken
Güneş doğup bütün yıldız sönerken
Bir taneye sonsuz nimet sinerken
Başları secdeye sermeli gerek

Yol içinde kısa deme karişa
Cahil ile sakın girme yarışa
Varamazsın ömür boyu barışa
Âlim meclisinde durmalı gerek

Der **İHLÂSÎ** insan kendin bilmeli
Ölürken de iman ile ölmeli
Mezar tek odadır değil bölmeli
O yere pür ü pak girmeli gerek

Beni Öldürür

Kibir bir illettir sakın kibirden
Sana hoş gelse de seni öldürür
Mağrurlanmak bil ki fenadır kirden
Yüreğe düşen nur kini öldürür

Kem işlerden uzak eyle fendini
Müslümansın koru kendi kendini
Terk et beyne giren o efendini
Benlik şirk koşmaktır dini öldürür

Nefsini ezmesen esirsin ona
Nefsin seni sokar çeşitli dona
Evladın da alır çıkar meydana
Tertemiz damarda kanı öldürür

Kibirden uzak dur hem şer hem pistir
Tuzağına düşen ona hapistir
Güzeli öldüren boş bir kapristir
İnsandaki inat canı öldürür

İçkiden kumardan zinadan uzak
Eroin sigara hepsinde tuzak
Bunlar ayağını kaydıran kızak
Bir besmele bütün cini öldürür

Cahil düzenbazla girme ha yola
Şeytan ile dolaşırlar kol kola
Ona boyun eğer göremez hâlâ
Kör eder insanı yönü öldürür

Nefsi azan kişi bölücü olur
Ukala her zaman bilici olur
Sanma ki güzellik kalıcı olur
Sivilce en güzel teni öldürür

Der **İHLÂSÎ** insan engin ol uslan
Gönlünü yıka da git Hakk'a yaslan
Çakal kükreyince sanırsın aslan
Kendini bilmezler beni öldürür

Bebek

Bu dünyaya geldin şimdi duy beni
Düşme şerefsizin çarkına bebek
İstersen tüm saftan ayır koy beni
Su taşıma namert arkına bebek

Sanma ki burası sen gibi berrak
Beyinler çöl gibi zihinler çorak
İnsan var burada insandan ırak
Varırsın büyü de farkına bebek

Sahtekâr riyakâr alır nefesi
Mazlumun çıkmıyor kessen de sesi
Adil tartmaz ise mizan kefesi
Sarılma zulümün kürküne bebek

Geldi de elliye dayandı yaşım
Bütün namertlerle derttedir başım
Sanma ki güldüm ben aktı gözyaşım
Bindirme kimseyi terkine bebek

Hoyrat dolu görsen tüm köşe bucak
Yansın ister isen göğsünde ocak
Hakkı temsil etsin tuttuğun sancak
Ram olma gidip de çirkine bebek

Âdemden bu yana saysam geleni
Duymadım ki murat alıp güleni
Bulamazsın sen nefsinin bölüneni
Tükür haksızların borküne bebek

Gözü doymaz başla hukuksuz hâkim
Korkak paşalarla paracı hekim
Yiyici çalarak oluyor tahkim
Sövesin saltanat erkine bebek

İHLÂSÎ gördüğüm anlattım sana
Anla sen de geldin boşa cihana
Ahır lazım bunca yaban hayvana
Girme hayvanların sirkine bebek

Arılar

Arıları inceleyip izledim
Bir muamma bir bilmece bal onda
Dağdan dağa gezer iken gözledim
Hikmet onda hüner onda dil onda

Şekil desen altıgenin mimarı
Geometri simetri de damarı
Polen denen tozdan yapar imarı
Çiçekleri dolaşırken döl onda

İnsanoğlu örnek alsa özense
Arı gibi çiçek çiçek bezense
İHLÂSÎ de esrarında gezinse
Doğruluktan hiç şaşmayan yol onda

Beklemekten İbaret

Umut canda sabra sükûn eklemekten ibaret
Yaradan'a şükreyleyip beklemekten ibaret
Rahmet onda hikmet onda çare onda ey insan
Umut şükür şeleşini yüklemekten ibaret

Geceler yol alır durmaz vuslatına güneşin
Şafakların mükâfatı payesi ışık peşin
O yücenin divanında secde ise bir eşin
Umut bil ki alınları aklamaktan ibaret

Mühlet vermiş burda sana bil ki ne geç ne erken
Bakmışsın ki çoktan geçmiş bu dünyayı severken
On sekiz bin âlemin de sahibine giderken
Umut paslı yürekleri paklamaktan ibaret

Bu dünyanın değirmi ni öğüterek döndükçe
Gece çıkan bu yıldızlar sabah ile söndükçe
İHLÂSÎ der bütün fani cansız ata bindikçe
Umut Hakk'ın kapısını yoklamaktan ibaret

Hele

Çağı yakalayıp bilim üretip
Türkiye'm uzaya çıkmalı hele
Bilginimiz yüksek ilim üretip
Uzaydan dünyaya bakmalı hele

Uçmalı tayyare kuş gibi gökte
Nam salmalı makineli tüfekte
Kalmamalı içimizde bu ukte
Bilimde meşale yakmalı hele

Madenleri ince ince işleyip
Çağlar açan bir devleti düşleyip
İcadı imanla birlik eşleyip
Füze yapıp göğe çakmalı hele

Ülkem lider olup lider kalmalı
Yıldızlara astronot salmalı
Orada savaşa hazır olmalı
Gezegene düşman tıkmalı hele

Bilişim tekniği gerekli çağa
Önünde diz çökme gülme alçağa
Eşit olsun artık maraba ağa
Gelirler bütçeye akmalı hele

Gaflet uykusunu üstten atmalı
Yerli malı üretmeli satmalı
Bu devleti (G) sekize katmalı
Silkinip yerinden kalkmalı hele

Geleceği görmeliyiz bilerek
Tüm millet devlete omuz vererek
Hep kardeşçe sarılarak gülerek
Uzanan dost eli sıkmalı hele

İHLÂSÎ hayalim hep gerçek olsun
Milletimin gönlü huzurla dolsun
Düşmanın çatlasın yüzleri solsun
Çalışıp engeli yıkmalı hele

Ölüm Güzel

Ham hayale dalan kardeş
Tüm varlık boş ölüm güzel
Boşa hemhal olan insan
Dünya bir hoş ölüm güzel

Kapaksız bir kazandasın
Gece gündüz mizandasın
Bahar sanma hazandasın
Mevsim sarhoş ölüm güzel

Ne semada ne de yerde
Bulamazsın mücevherde
Aradığın tüm cevherde
Dertlidir baş ölüm güzel

Ömür mü var bitmeyecek
Sala binip gitmeyecek
Yanıp yanıp tütmeyecek
Hayat nahoş ölüm güzel

Ölümdür kiri paklayan
İHLÂSÎ'yi o aklayan
En son toprakta saklayan
Mezarda taş ölüm güzel

Kârı Ne

Deli gönlüm bağlanma sen boş bu dünya kârı ne
Gider iken handan göçün sana kalan varı ne
Eyüp sabrı taşıdım ben dediler ki bu mecnun
Sığındım ben Yaradan'a şu feleğin zoru ne

Ne desem de anlamazsın borandayım kıştayım
Beni bende arıyorum gözümdeki yaştayım
Huda'ya giden bu yolda nefsimle savaştayım
Kör nefsimi bağlamışım avcıların toru ne

Turabım ben Hak yoluna savrulurum ben ona
Şaşırmasın menzilinden gelir iken can sona
Gider iken pür ü pakça naaşım kabre kona
Can sende baki değilse düşün canın kârı ne

Divanından hiç kalkmasam başım daim eğilse
Düşün bu can neye yarar baş secdede değilse
Gidişim çetin olsa da düz eğilip büğülse
İHLÂSÎ içten yanıyor gör lavların harı ne

Tüh Dersin

Ne yolcular geldi geçti bu handan
Menzile varmadan tüh dersin sen de
Eğleşmedi kimse bu boş mekânda
Giderken bir derin ah dersin sen de

Bir ömür çalınır o güzel gayda
Gördün ki hiçbir şey sağlamaz fayda
Her şey ele kalır sense hay hayda
Anlarsın geç olur vah dersin sen de

Düşünüp derince yorma hiç kafa
İnsan doğduğunda girmiştir safa
Peşinde cellâdın gelmez insafa
Gücüm yeter deme eh dersin sen de

Gidenleri düşün kimlerdir kimdir
Bir damla nutfeden fani ekimdir
Eken de mahsulde bil ki Hekim'dir
Varınca yanına peh dersin sen de

İHLÂSÎ düşünsen sen bir beşersin
Hesap günü yaptığına şaşarsın
Tahta ata binersen de aşarsın
Omuzdan omuza deh dersin sen de

Dur

Yüce dağlar başkaldırmış
Zirveye var karında dur
Gör güzeller kaş kaldırmış
Karar kılıp birinde dur

Coşkun sular durmaz akar
Çağlayıp bendini yıkar
Gölge üşür güneş yakar
Gir serine serinde dur

Akıla sığmayan bilim
Kalpleri kuşatan ilim
İlmin mürşididir âlim
Ol derinde derinde dur

Her mahsulde her üründe
Gizli durur her türünde
Bitki nebatın püründe
Al yeşilde görün de dur

Bağlandığım belek bağım
Başımı taşır ayağım
Kara toprak son durağım
İHLÂSÎ bil yerinde dur

Pay Çıkar

Sen seni hesapla dünü hesapla
Kârda mısın zararda mı say çıkar
Yaşadığın zaman anı hesapla
Sıfırlayıp bitenlerden pay çıkar

Ne varı kurtardı ne de o unvan
Aldanma bir nefes boştur bu cihan
Kimi saray yapmış kimisi de han
Alıp alıp satanlardan pay çıkar

Âdem ile başlar insanın çağı
Onlar da bıraktı İrem'den bağı
İbretle dolaştı bilinmez dağı
Yasak meyve yutanlardan pay çıkar

Deme dostum hesap daha çok erken
Düşünmeli kul hakkını yiyorken
Faydasını göremiyor giderken
Karun gibi batanlardan pay çıkar

Doldur boşalt yapar her gün bu dünya
Hercümerç olacak bir gün bu dünya
Nice canlar aldı yorgun bu dünya
Firavun'ca çatanlardan pay çıkar

Gidenler tarumar karanlık yoldan
Şeytani nefisten zalimce kuldan
Hesapsız işlerden faydasız maldan
Çalıp çırpıp katanlardan pay çıkar

Bilirim kendimi fani bilirim
İHLÂSÎ'yim Hak yolunda kalırım
Ders alırsam ölenlerden alırım
Mezarlıkta yatanlardan pay çıkar

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

İnsan

Düşünüp derince görüp derince
Derinden derine dalmalı insan
Ölü de diriye ibret verince
Anlayıp hisseyi almalı insan

Hak için gayretle çalış çabala
Dönünce emek de meyveli dala
Fikir şerbetini süzerken bala
Sohbette lezzeti bulmalı insan

Yunusça düşünüp Yunus'ça gezip
Hayat menziline sırları çözüp
Nefsini bağlayıp nefsinizi ezip
Selamı pay edip salmalı insan

Zamanı bulmalı anın içinde
Bulmalı birini binin içinde
Sormalı canları canın içinde
Sevgi pınarından dolmalı insan

Mertlik hırkasını sırtına giyip
Yolumuz erenler yoludur deyip
Beraber bölüşüp beraber yiyip
Birlik beraberlik olmalı insan

Aşılmaz dağlarda düz olmak lazım
Mazluma ağlayan göz olmak lazım
Gönüllere girip haz olmak lazım
Orada yer bulup kalmalı insan

Yıllar kadar uzak an kadar yakın
Yaptığın her işin olsun yüz akın
İncinme incitme bir kulu sakın
Kendi kendisini bilmeli insan

Yürekten doğmalı gönül güneşi
Menzile yürürken bulursan eşi
İcra eder iken makamda beşi
Kötülük ve kini silmeli insan

Ben benden büyüğüm cihana sığmam
İğneden geçerim iğneye değmem
Kulları incitip boynunu eğmem
Gül gibi yaşayıp solmalı insan

Bir yol vardır gider yoldan da öte
Tohum tanesinden sonsuz nimete
İHLÂSÎ muhtaçtır daim rahmete
Hakk'ın kapısını çalmalı insan

Ne Götürdü Bu Dünyadan

Çok alıp da çok satanlar
Ne götürdü bu dünyadan
Servete servet katanlar
Ne götürdü bu dünyadan

Zapt olmayan beyi vardı
Atı vardı tayı vardı
Bilmem kaç yüz köyü vardı
Ne götürdü bu dünyadan

Gelip geçen tüm insanlar
Putperestler firavunlar
Yıkılmayan pehlivanlar
Ne götürdü bu dünyadan

Fabrikası yatı olan
Malikâne katı olan
Marabası zatı olan
Ne götürdü bu dünyadan

Şan ile şöhreti bulan
Makam mevki rütbe alan
Zorba olup korku salan
Ne götürdü bu dünyadan

İHLÂSÎ bir aşiyanda
Saray yapıp döşeyende
Yüze kadar yaşayanda
Ne götürdü bu dünyadan

Bir Yürek Bedenden Büyük Olursa

Bir yürek bedenden büyük olursa
Kendi incinir de kulu incitmez
Olgunlaşır kemalini bulursa
Dikene katlanır gülü incitmez

Ötelenir örselenir itilir
Köle olur pazar pazar satılır
Kervan olur katarlara katılır
Toprağı incitmez yolu incitmez

Kendi ağlar başkasını güldürür
Nefsi ile benliğini öldürür
Nerde düşkün görse tutar kaldırır
Közde yanar amma eli incitmez

Hikmet pınarının gözesi olur
Bütün eskilerin tazesini olur
Gönül sofrasının mezesi olur
Sözü ârifândır dili incitmez

Engine post serer engin oturur
Kaç güneş aşırır kaç gün bitirir
Nice gam yükünü çeker götürür
İHLÂSÎ kırılır dalı incitmez

Elenir Gelenler Gidenler Bir Bir

Bu dünyanın eleğinden un gibi
Elenir gelenler gidenler bir bir
Eleyense aşikârdır gün gibi
İnsanda çözüdür madenler bir bir

Değirmende dane dane öğütür
Kaç imtihan eder nice eğitir
Toprak eder köşe bucak dağıtır
Hesabını verir edenler bir bir

Yokuşu bayırı çıkmayan var mı
Oturduğu yerden kalkmayan var mı
Kendi ateşini yakmayan var mı
Yok olup giderler nadanlar bir bir

Kinden daha ağır bildiğim yoktur
Ben bende ölürüm güldüğüm yoktur
İHLÂSÎ giderim geldiğim yoktur
Cehenneme kini güdenler bir bir

Alan Yanar Satan Yanar

Bu dünyanın cevherini
Alan yanar satan yanar
Okur yazamaz dehrini
Kalemını tutan yanar

Bilge bilgiyi çözemez
Ârif ârifçe gezemez
Çiçek arıyı bezemez
Gönüllerde biten yanar

Yerler gökler sökülünce
Sırlar suya dökülünce
Aşk çakmağı çakılınca
Yâri özde yatan yanar

Şehir şehir elden ele
Gezer dururlar nafile
Gel anlat bunu gafile
Ateş yanmaz tüten yanar

Duran gideni geçince
Elek eleyip seçince
Karınca umman içince
Benliğini atan yanar

İHLÂSÎ bezirgân değil
Yapı amma bir han değil
Bura bize vatan değil
Özünü avutan yanar

Ucuzluk

Eğer güce taparsan Allah'ı unutursun
İnsan önce kendini değerli kılmalıdır
Benliğini kutsalı billahi unutursun
Haktan yana olarak halk ile kalmalıdır

Şan şöhretin uğruna şeye girmek ucuzluk
Kırk kılık değiştirip köye girmek ucuzluk
Zemzem olmak dururken meye girmek ucuzluk
Kişiliğin ararken az vakur olmalıdır

Eğilecek baş varsa Allah için eğilsin
Ya İslam'ı bilmiyon ya Müslüman değilsin
Burası dünya beyim yatacağın değil sin¹³
Nefesin hesabı var nefsini bölmelidir

Mazlumu unutursan kulu senden davacı
Zülfikar'ı unutsan Ali senden davacı
Desen ki müşidim var veli senden davacı
Adam gibi yaşayıp insanca ölmelidir

Köleler pazarlarda satılmıştır satılır
Sade çoban değişir yeni yoza katılır
İş bitince tutulup bir kenara atılır
Nice örneği vardır ibreti almalıdır

Su misali akarsan herkes senden içecek
Eğer yanlı olursan yanlı seni seçecek
Yarısı alkış tutsa yarısı da geçecek
Gidişat yanlı ise doğruyu bulmalıdır

Nice tahtlar yıkıldı nice sultan yok oldu
Bundan önce de güce takla atan çok oldu
Batıl kayıp ederken kazanan da hak oldu
Aklından köleliği çıkartıp silmelidir

ALLAH'tan başkasından hiçbir çıkar beklemem
Seksen milyon baş tacım başka sayı eklemem
İHLÂSİ hele vebal hiç sırtıma yüklemem
Herkesi kucaklarım milletim bilmelidir

Ben Olsaydım Haşa Toprak Olmazdım

Kimisi bel vurur kimisi kazar
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım
Yine de küsmeden oluyor mezar
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım

Üstünde çiğneyip gezene suskun
Parça parça bölüp üzene suskun
Sürerken incitip ezene suskun
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım

Tüm varlık sonunda toprağa düşer
Hoyrat yaralayıp bağrını eşer
Bir türlü kıymetin bilmiyor beşer
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım

Nice nimet ile besliyor iken
Her türlü canlıyla süslüyor iken
Muhtaç da üstüne pisliyor iken
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım

İHLÂSİ'yim kalemimde bir humma
Ne hikmetler saklı bilirim amma
Çözemedim dili başka muamma
Ben olsaydım haşa toprak olmazdım

Toprak Olacak

Doğadaki canlı bu bendeki ten
Sonsuza yürüyüp toprak olacak
Yer altında saklı olsa da maden
Çıkınca eriyip toprak olacak

Tüm canlıyı üzerinde büyütür
Değirmeni harıl harıl öğütür
Gidenleri sinesinde uyutur
Gelenler fariyip toprak olacak

Yüz yaşa uzun der elliye kısa
Her beden sarılsa altın libasa
Belki ince bir dert belki de tasa
Ağ beze bürüyüp toprak olacak

Kimi doğar kimi ölür habire
Kök çürüyüp yaprak düşünce yere
İHLÂSÎ de bir gün girip kabire
Sonunda çürüyüp toprak olacak

Mânâ Var

Kuru dalı yaprak ile süslerken
Gazel edip dökmesinde mânâ var
Kâinatı gergef gergef işlerken
Her şafağın sökmesinde mânâ var

Doğar batar güneş başka bilmece
Bilinmeyen saklı varlık var nice
Yaldızlamış karanlığı bak gece
Yıldızların çıkmasında mânâ var

Bulam diye aradığım yâr başka
Ayazında soğuşunda zâr başka
Yüce dağın zirvesinde kar başka
Boz dumanın çökmesinde mânâ var

Cehle başım bu ibreti al sen de
Umman isen o ummana sal sen de
Bin bir çiçek bin bir desen gül sende
Berrak suyun kokmasında mânâ var

İHLÂSÎ'yim pervaneye yel oldum
Damla oldum ırmak oldum sel oldum
Aktım coştum ben kendime göl oldum
Yerin göğe bakmasında mânâ var

İçimdeki Hasret Bitince Gardaş

Şu bizim Sivas'ın ücra köyünde
Şen olur bacalar tütünce gardaş
Irgat yola düşer çoban yol alır
Seherde horozlar ötünce gardaş

Tandırlar yanıp da kazanlar kaynar
İbibikler öter serçeler oynar
Oluğundan suyu coşturur pınar
Gelin kız helkeyi tutunca gardaş

Bir başka görünür koyaklar dağlar
Yeşile bürünür bahçeler bağlar
Ağaç filiz verir dereler çağlar
Bahar gelip kışlar bitince gardaş

Dört bir yandan insan akar yaylaya
Kayalar yamaçtan bakar yaylaya
Sürü sökün eder çıkar yaylaya
Kuzuyu koyuna katınca gardaş

Tabiat anadır canlıyı besler
Erişir mevsimler barışır küsler
Bin bir çiçek çıkar toprağı süsler
Nevruzlar çiğdemler yetince gardaş

Sular köpük saçır taşlardan aşar
Gurbette bu gönlüm garipçe yaşar
İHLÂSÎ şad olur sevinir coşar
İçimdeki hasret bitince gardaş

Mevlâdır Mevlâ

Bulutlar dolaşır elsiz ayaksız
Yürüten o kudret Mevlâ'dır Mevlâ
Âlemler yarattı uçsuz bucaksız
İçimdeki hasret Mevlâ'dır Mevlâ

Yağmurunun damla damla düşüşü
Rüzgârının ılık soğuk esişi
Dolusunun inci gibi gelişi
Bilinmez basiret Mevlâ'dır Mevlâ

Kar tanesi gizli desen bir nakış
Suyundaki şeffaf manidar akış
Buzunda dondurup güneşte yakış
Sonsuz bir maharet Mevlâ'dır Mevlâ

Yıldızları tek tek döşemiş gökte
Tuvali fırçası yedidir renkte
İkileme düşme olursun şirkte
Nefsine ziyaret Mevlâ'dır Mevlâ

Düşün hangi usta yapar bu işi
Bahar gider iken kışın gelişi
Yaşarken insanın yoktan ölüşü
Burada işaret Mevlâ'dır Mevlâ

Bekir der evrenin desen oluşu
Çiçeklerin bin bir koku salışı
Toprağının neyi varsa alışu
Dülgerde keramet Mevlâ'dır Mevlâ

Mevla'yı Özlemek Gerek

Küçük karıncanın aklı başında
Onun hayatını izlemek gerek
Çiçeğin polenden döl tutuşunda
Mevlâ'yı burada gözlemek gerek

Acı bir nebatta saklıdır derman
Hak isterse elbet gönderir ferman
Enginleri çiçek dağları orman
Mevlâ'yı gönülde gizlemek gerek

Dağlardan lavların yanıp akışı
Güneşin mağrurca gökten bakışı
Suların kayadan serin çıkışı
Mevlâ'yı gönülde özlemek gerek

Uyuyan beden rüya görmesi
Küçük örümceğin ağı örmesi
Dutta kozaların ipek dürmesi
Mevlâ'yı gönülde tezlemek gerek

Toprakta bedende aynı mineral
Tırtıllar kelebek olur örnek al
Biber acı ise neden tatlı bal
Mevlâ'yı gönülde sözlemek gerek

Bekir'im hikmet-i ibretlik olmam
Bu sırlara vakıf sadece Mevlâ'm
Doğanın kanunu kuru bir söylem
Mevlâ'yı gönülde hazlamak gerek

Ağlıyorum Yine Gel Diye Diye

Çöktüm karanlıkta gizli gizlice
Ağlıyorum yine gel diye diye
Sızıyor bu yürek hasret içinde
Yalvardım saçından tel diye diye

Sığamadım gülüm senin kalbine
Bu kalbimde bir yer ara kendine
Ne hoş olur alsan gönül fendine
Gözyaşım akıttım sel diye diye

Gül dalına değil dikene baktım
Uykusuz gecede bir ömrü yaktım
Sevgisiz dünyayı sana bıraktım
Sevgilim birazcık gül diye diye

Soramadım hangi elden nicesin
Sonsuzluk yolunda bana gecesin
Yazımda satırda imla hecesin
Silmedim defterden bil diye diye

Bekir im gülümü sakladım sana
Cemalin bir yana dünya bir yana
Mecnunun çölünde kurbanım sana
Kesip de canımı al diye diye

Senin Eserin

Sen beni bırakıp gittin gideli
Sarıp solduğum senin eserin.
Canın yanmasıymış aşkın bedeli
Dertlere daldığım senin eserin.

Bütün saatleri vuslata kurdum
Terk ettiğin yerde bekledim durdum
Vefasız değil o, döner diyordum
Biçare kaldığım senin eserin.

Bülbül oldum gonca gülün dermedim
Zulmünü de kutsal saydım yemedim
Yâd-yabana bir sırrını vermedim
Kahırla dolduğum senin eserin.

Bekir der; bir tanem gözümde tüttün
Bir veda etmeden bırakıp gittin
Kerem'den, Mecnûn'dan besbeter ettin
Saçımı yolduğum senin eserin.

Meyri

Aradım aynada saklandın sırda
Sensizlik içimde üşüyor Meyri.
Kadir gecesinde gökteki nurda
Cemalin içime düşüyor Meyri.

Yalvardım Mevlâ'ya, hatim okudum
Kirpiğinde canı örüp dokudum
Seslenip geceye seni şakıdım
Hasretin içimde ışıyor Meyri.

Seher melteminde şafak atarken
Güneşim bak sensiz doğup batarken
Rûhum karanlığı sarıp yatarken
Gözlerin ufuktan aşılıyor Meyri.

Umudum kesilir, açılır perde
İşte gidiyorum böylece derde
Kuytu bir köşede izbe bir yerde
Bu can seni sessiz yaşıyor Meyri.

Aşk mevsimi geçti hasatta yoksun
Battın bu bağrıma zehirli oksun
Ne derdin var ise bu garip çeksin
Yaralar kanayıp pişiyor Meyri.

Bir zalim sevdânın şah eserini
Çivile bağrıma vur keserini
Değdiği yerlerin gör hasarını
Yerden yere çalıp coşuyor Meyri.

Pusu kurmuş zaman çalıyor benden
"Ecel teri ecel," dökülen tenden
Akıp dökülüyor ince inceden
Yüreğimden akıp taşıyor Meyri.

Bekir der yıkılan benim kirmanım
Geleceğim sana olsa dermanım
Ne olur katlime yazma fermanım
Eller zaten kuyu eşiyor Meyri.

O Allah

Karda var
O Allah
Varda var
O Allah
Sonsuz han
Özde yan
Canda can
O Allah
Pirde pir
Serde ser
Yerde yer
O Allah
Kokar mis
Taşta his
Bulut sis
O Allah
Yakıcı har
Yanda sar
Bana yar
O Allah
Halas da
Mahlas da
İhlas da
O Allah

O'nda

Bir baştanbaşa
Gittim ben O'nda
Gelince coşa
Yittim ben O'nda

Beraber bende
Kemikle tende
Hemen her günde
Bittim ben O'nda

Varında kandım
Canında candım
Kor olup yandım
Tüttüm ben O'nda

Gülde beraber
Dalda beraber
Kulda beraber
Yettim ben O'nda

Cana cevheri
Görünmez ferî
Sevdaya seri
Kattım ben O'nda

Görmeyen gözde
İHLASÎ özde
Toprakta gizde
Yattım ben O'nda

Yârenin Özü

Öz dediğin öz
Verenin özü
Özlediğin öz
Görenin özü

Seherde serde
Göz vermiş ferde
Görünmez yerde
Girenin özü

Yüceden yüce
Gündüzle gece
Sessiz gizlice
Saranın özü

Anında vardır
Canında vardır
Yanında vardır
Duranın özü

Gülde gül arar
Her işte karar
Evreni sarar
Varanın özü

Ateşte yanmaz
Döndürür dönmez
İHLASÎ sönmez
Yârenin Özü

Gizlice

Kendince böldü
Verdi gizlice
Alanlar güldü
Gördü gizlice

Kalkınca perde
Gök ile yerde
Sendeki serde
Serdi gizlice

Körlerde göze
Dilsizde söze
Candaki öze
Girdi gizlice

Boyasız boya
İpliksiz oya
Damlada suya
Ördü gizlice

Şekli görünmez
Şala bürünmez
Hiç de erinmez
Sürdü gizlice

Bilinir zahir
Her işte mahir
İHLASÎ ahir
Erdi gizlice

Talandır İşi

Fitneyi belle
Bölendir işi
Kırk çeşit dille
Yalandır işi

Lafı çok sayar
Hem de pek ayar
Görmeden soyar
Talandır işi

Niyeti de boş
O şeytana eş
Ortama ateş
Salandır işi

Çarıktır yüzü
Çürüktür özü
Doymaz ki gözü
Alandır işi

Uzak Mevla'dan
Kaçın beladan
Gizli zuladan
Çalandır işi

İHLASÎ ibret
Edeple sabret
Bunlar garabet
Bulandır işi

Değsin

Sıtkı candan bak
Göz göze değsin
Sarıl canı yak
Öz öze değsin

Selamla aç ki
Özenle geç ki
Söylerken seç ki
Söz söze değsin

Kötülüğe sur
Merdanca dur
Safı sıkça kur
Diz dize değsin

Sevgiye bansın
Sonsuza kansın
Yürekler yansın
Köz köze değsin

Dolaş derince
Piri görünce
Yola girince
İz ize değsin

Hemen her zaman
İHLASÎ aman
Ol ki şaduman
Biz bize değsin

Yalandır

Saklanır boşa
Benzer sert taşa
Sultansa başa
Yalandır yalan

Tezip giderse
Bakar bir körse
Ben şahım derse
Yalandır yalan

Sahtekâr kişi
Kapar girişi
Alış verişi
Yalandır yalan

Geçmişî kara
Çıkarı para
Sevdası yara
Yalandır yalan

Selâm salarsa
Yolu bulursa
Dostu olursa
Yalandır yalan

Meydana girse
Varını verse
Rakibi serse
Yalandır yalan

İHLASİ kansa
Bu dünya yansa
Cenneti sunsa
Yalandır yalan

Dağlıca

Dağlıca'nın dağlarında
Kuşlar döner döner durur
Hepsi gençlik çağlarında
Teröristler asker vurur

O sarp dağlar ölüm kumar
Güller kurur bülbül susar
Karanlıkta pusu basar
Teröristler asker vurur

Feryadımı duyun kullar
Kıvrım kıvrım gider yollar
Dağlar bize ölüm yollar
Teröristler asker vurur

Güz gelince havalara
Sis çökünce ovalara
Şivan düşer yuvalara
Teröristler asker vurur

Mayın gizli ölüm saçar
Yüreklerde yara açar
Toz dumanda kaldık naçar
Teröristler asker vurur

Yaz gelmez ki buralara
İHLASİ'yim karalara
Em olaydım yaralara
Teröristler asker vurur

Dünya Acı

D ünya sana gelen konup göçüyor
D üşünüp içinden çıkamıyorum
D öNSE dolaşsa da ölüm biçiyor
D üzenin çarkını yıkamıyorum

Ü zersin insanı en mutlu günde
Ü mitler kalırken geçmişte dünde
Ü tersin herkesi atarsın künde
Ü stüme oturdun bakamıyorum

N e çarkın kırılır ne devran biter
N e aklımız erer ne de güç yeter
N edense her derdin başka bir beter
N azın ağır geldi çekemiyorum

Y alanmış zarafet gösteriş yalan
Y anında var mıdır söyle bir kalan
Y aşayıp da senden muradın alan
Y azdım da içimi dökemiyorum

A ğlatırsın sana bakan gözleri
A hirin evvelin yakar özleri
A ğ ile ördüğün bütün bezleri
A yırdım ilmekten sökemiyorum

A ldatarak çarkın dönüyor böyle
A ğu denen ilaç sunuyor böyle
A ğına düşenler yanıyor böyle
A daletin var mı bakamıyorum

C anları canana hasret koyarsın
C anlara kıyarak canla doyersin
C evr ü cefa edip sonu dayarsın
C evherin demirmiş bükemiyorum

I rgat ettin gelen sana kul köle
I rgalarsın canlı cansız hep öyle
I ssızdır İHLASÎ garipçe böyle
I rmak oldum amma akamıyorum

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Zaman Tüneli

Z alimlere dünya kalmıyor kalma z
Z aman gelir geçer geçtiğin bilme z
Z ulme alkış tutma tutan da gülme z
Z enginlik insanda sevgidir ölme z

A nlarsan Hak'ta bir fakirle ağ a
A hir tarlasında ateşten bağ a
A lıcı döndürür kuru kabuğ a
A nlamazsın nasıl çarptın o dağ a

M eyledip gönülde aşkı satalı m
M ânasız yönlere ışık tutalı m
M evki de makam da boştur atalı m
M evla'yı yaşantı öze katalı m

A ğlamasın mor koyunlar kuzuy a
A lmal kimse gemi azıy a
A v avcıya kızar avcı tazıy a
A hirinde kalem döker yazıy a

N ehir gibi coşkun bulanıp aka n
N e güzel bir gönle dolanıp aka n
N e varsa baktığna gül baka n
N adide yürekli o engin inşa n

T edbirli olmalı yaşarken haya t
T akatin kesilir senin de hey ha t
T atlı canlar boşa olmasın baya t
T utma mezalimi kaldır çöpe a t

Ü mitler yeşersin açsın dağ gül ü
Ü zerinde dağın lale sümbül ü
Ü şümesin yürek olmasın öl ü
Ü stünde şakısın güle bülbül ü

N ice zalim geldi geçti bu handa n
N eleri kaybetti tüm imtihanda n
N efsi köle olur varlığa canda n
N emrutlar, Karunlar göçmüş cihanda n

E mrine uymalı çok erken dem e
E l açıp divanda girmeli cem e
E mir hak oluyor cümle âdem e
E zelin karşısı en son kadem e

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

L eyla Mecnun aşka olurken hama l
L eyla mı Mecnun gördüğü cema l
L ütfuyla o çölde bulduğu kema l
L isanı Allah'tı çöl ise maha l

İ nsan yüreğinde saklı evren i
İ stersen bulursun sen de veren i
İ limle İHLASÎ sen de çevren i
İ lelebet donat bitir devren i

Sensin

Güneşten ışıkla düşen de sensin
Damladan sel olup taşan da sensin
Seher vakti yelde coşan da sensin
Dermansız tüm derde koşan da sensin
Kuşkusuz ki azimüşşan da sensin

Gece gündüz yüreğimde ışıyan
Sevgisiyle sarıp bende yaşayan
Canlı da cansız da, hikmet taşıyan
Ateşler içinde korda üşüyen
Mezar taşım bekçi mezar aşıyan

Yolcunun menzile vardığı gece
Varıp da mekâna girdiği gece
Toprağın soğukça sardığı gece
Divanına çıkıp durduğu gece
İHLASÎ hesabı verdiği gece

Yele Ser

Zülüfleri top top serinde güzel
Tara zülüflerin serinde güzel
Ben aşığım ser güzel
Zülfün yele ser güzel
Telin derman dediler
Yaram üste ser güzel
Mecnunum aşkına serinde güzel
Bu garip başımda yel eser güzel

Bakışın öldürür ya verem eyler
Ya Mecnun ya Ferhat ya Kerem eyler
Aşığım kerem eyler
Aslı'ya Kerem eyler
Uğraşır can almaya
Yine de kerem eyler
Kader tutar beni yolumdan eyler
O mühür gözlerin şaheser güzel

Seni gören nasıl baksın ellere
Boğum boğum kına yakmış ellere
Ben aşığım dillere
Bal damlayan dillere
İnsaf merhamet eyle
Salma beni dillere
Senin için düştüm gurbet ellere
İHLASİ'den kalmaz bir eser güzel

Alıştık

Yeryüzü çığlık atar gök ise ağlamakta
Ne hikmettir bilinmez vurulmaya alıştık
Ülkem yasa bürünür, karalar bağlamakta
Sustukça al bayrağa sarılmaya alıştık

Uyan milletim uyan kader midir uyumak
Gencecik tüm fidanlar koparılıp soluyor
Bu kadar basit mi ki şehitlere göz yummak
Mayınla parçalanıp evlatların ölüyor

Budadılar bizleri özümüzü aldılar
Dağlıca yıkılasın kuşlar gökte dönüyor
Zengin bedel yatırdı fakirleri saldılar
Devriye nöbetinde ne yıldızlar sönüyor

Milliliği unuttuk Türklüğe söve söve
Kaybettiğin ne varsa vermezler ki geriye
Yalakalar bitirmez söveni öve öve
Uyu milletim uyu devam aynı seriye

Anaların ağıdı yürekleri dağılıyor
Kundaktaki çocuklar izliyor kucaklarda
Masum yüzlü gelinler içli içli ağlıyor
Sönmeyen volkan gibi kor ateş ocaklarda

Kardeş kardeş deriz de kardeşliği gördünüz
Bir tabuttan birine koşmak sizi üzmez mi ?
Saltanatın uğruna her tavizi verdiniz
Hainler kol geziyor paşa bunu sezmez mi?

İHLASÎ ağlamaktan yoruldu iki gözüm
Anlatamam içimi Yedi Eylül üşüyor
Bağırsam da duyulmaz duyulmaz benim sözüm
Kuzularım vurulup topraklara düşüyor

Yerini Bil

Oturup mecliste geçerken başa
Yerini bil sözünü bil kendin bil
Kem söyleyip kuzgun kondurma leşe
Serini bil tezini bil andın bil

Toplumda insanın hamına dikkat
Fitnenin fesadın yemine dikkat
Konuşurken sözün kemine dikkat
Derini bil özünü bil bendin bil

İHLASÎ sözlerin dolaşsın dilde
Nice âlim çıkar ararsan elde
Su eksik olur mu ummanda gölde
Yârini bil hazını bil fendin bil

Yorulдум

Gönül kervanına yükledim gamı
Götürsem yorulдум *döksem* yorulдум
Her gün yaşıyorum ben bu idamı
Otursam yorulдум *baksam* yorulдум

Mamur ettim tahkim ettim fendimi
Ne zalimmiş gizli yıkılmış bendimi
Bulamadım ben kendimde kendimi
Getirsem yorulдум *aksam* yorulдум

Gidem dedim kader kesti yolumu
Bu gurbet el kökten kırdı kolumu
Ak göksün üstünde biten gülümü
Yetirsem yorulдум *söksem* yorulдум

İHLASÎ'yim ben derdimi hiç demem
Tabip bilmez yara bende dem bu dem
Yardan başka bulunmaz ki çare em
Bitirsem yorulдум *çeksem* yorulдум

Burda

Ervah-ı ezelden bu güne kadar
Can biter yol alır öz bulur burda
Yolcu menziline kendini adar
An yiter kul ölür söz kalır burda

Gökten yere kadar boşluk sandığın
İçinde cisimsiz o inandığın
Tüm âlemde yaşar candan yandığın
Kün yeter hal gelir haz salar burda

Buharlar yoğuşup sema sarınca
Hikmet dolu arı ile karınca
Kâinat saf tutup divan durunca
Han tüter bal dolar yaz gelir burda

Çiçeklerde nakış kuşlarda dili
Madde olmamışken daha evveli
Karıncaya rakip yaratmış fili
Gün batar çöl kalır toz dolar burda

Dört yanı açıktır var mıdır bilen
Duymadım muradın alıp da gülen
Toprağa gidiyor **İHLASÎ** gelen
Yan yatar sal olur tez ölür burda

Bükülme

Hayat tarlasında menzil ararken
Gel gör yolu neler vardır sen bilsen
Ekilip biçilip başak sararken
Hal var kulu böler sırdır bin gülsen

Bükülme dökülme olmasın özde
İncinme incitme insanı sözde
Bakınca Mevla'yı görürsen gözde
Dal sar gülü çalar yardır can gelsen

Bin tövbe edip de tövbeyi bozan
Manayı noktada arıyor yazan
İHLASÎ ömrüne düşünce hazan
Yol kar, dolu diler zardır han olsan

Dedim Ana

Dedim ana burda bozuktur düzen

Dedi oğul yazık ona uyana

Dedim ana insan insanı ezen

Dedi oğul var âdemden bu yana

Dedim yalan dünya namertle dolu

Dedi senin yolun Allah'ın yolu

Dedim dürüstünse kırılır kolu

Dedi bu imtihan mert bir civana

Dedim soysuzlara gücüm yeter mi?

Dedi bu dünyada soysuz biter mi?

Dedim bunlar çok bed şerden beter mi?

Dedi mazarattır bunlar cihana

Dedim şeref yoktur haysiyet yoktur

Dedi bil bunlardan o kadar çoktur

Dedim insanlığa saplanan oktur

Dedi çıkacaklar mutlak divana

Dedim sen bilerek doğurdun beni

Dedi iman ile yağurdum seni

Dedim hoyratların bozuk mu geni

Dedi nasipsizse gelmez imana

Dedim emzirdiğin beyaz çiğ süttü

Dedi her damlası abdestli gitti

Dedim insanlarda insanlık bitti

Dedi İHLASÎ'sin adında mana

İstemem

Dedim nazlı yâre ben kurban geldim

Dedi ben kurbanım, dedi istemem

Dedim al canımı koydum önüne

Dedi çoktan öldüm dedi istemem

Dedim muradımı ver de gideyim

Dedi geçti artık murad nideyim

Dedim bedelini söyle ödeyim

Dedi dünü sildim dedi istemem

Dedim merhem sende benim yarama

Dedi boşa bende çare arama

Dedim ümidimse bitmez var ama

Dedi naçar kaldım dedi istemem

Dedim sevdan ile oda yanmaktır

Dedi er olana bil dayanmaktır

Dedim bu sevdamı sana sunmaktır

Dedi bende bildim dedi istemem

Dedim yüreğimde sarayın köşkün

Dedi kulu musun bağlandın aşkın

Dedim İHLASÎ'ye der misin düşkün

Dedi ona gül'düm dedi istemem

Mert İle Namert

Mert insan dağ gibi var yaslan ona
Namerdin duruşu merde benzemez
Mert insan Hızır'dır çık seslen ona
Namerdin soruşu merde benzemez

Mert canını verir, satmaz adamı
Namert kaypak olur tutmaz adamı
Mert darda kalsa da atmaz adamı
Namerdin yarışı merde benzemez

Mert muhtaç kimseye sarılır yatar
Namert beş kuruşa kırk dostu satar
Mert düşkün görünce elinden tutar
Namerdin görüşü merde benzemez

Mert söyler sözünü dönüp de bakmaz
Namert karanlığa çıra da yakmaz
Mert tuttuğu eli asla bırakmaz
Namerdin barışı merde benzemez

Mert de hisarından bir taş düşürmez
Namert **İHLASİ**'den zerre aşırılmaz
Mert arkadan kuyun kazıp düşürmez
Namerdin vuruşu merde benzemez

Ne Güzel Uymuş

Varlık âlemin seyire daldım
Siyah da beyaza ne güzel uymuş
Kendimce bakındım çok ibret aldım
Üşütmek ayaza ne güzel uymuş

Gördüm gizemini tutuldu dilim
Hangi yana dönsem seyrettim filim
Ben bir aciz kulum gölgem kefilim
Kâbe de Hicaz'a ne güzel uymuş

Âdemden Havva ya uzanan ağı
Düzleri dereyi tepeyi dağı
Güllere gülistan o yeşil bağı
Mevsim de o yaza ne güzel uymuş

Dumanın mekânı dağın başını
Buharla başlayan damla yaşını
Tanede saklamış gönül aşını
Bereketi aza ne güzel uymuş

İnsanı insana muhtaç yaratmış
Yaranın içinde merhem aratmış
Ozana duygusu neler söyletmiş
Mızrap da şu saza ne güzel uymuş

Ölümler mesajı vermiş alırsan
Varda arayıp da yoğu bulursan
Özünü menzile doğru salarsan
İHLASÎ niyaza ne güzel uymuş

Gül Küser Bana

Gönlümün dağına boz duman çökmüş
Yaprağı sararmış gül küser bana
Ömrümün bağları hep gazel dökmüş
Diken küser bana dal küser bana

Dünya boşa döner mevsimler boşa
Geçen ömrüm bana eder temaşa
İster seksen yaşa ister yüz yaşa
Günler aylar ile yıl küser bana

El arifmiş sırlarını hep saklar
Kırkında saçına düşmüştür aklar
Kapalı girdiğim bütün sokaklar
Yolcu küser bana yol küser bana

Gönlümü vefasız bağladı zâra
Geçen yıllar beni düşürdü dara
İçerim kan ağlar yüreğim yara
Bulanmış coşkun su sel küser bana

Yollarına baka baka bekledim
Gam üstüne gamlarımı ekledim
Dert dağını şu sırtıma yükledim
Muhabbet şakıyan dil küser bana

Bulutla yarıştım döktüm yaşımı
Kara kışlar sardı delibaşımı
Kor döktü içimde gör ataşımı
İçerimde sönen kül küser bana

Ok vurup sapladı öyle derine
Koymadım kimseyi onun yerine
Ömrümü adadım zalim birine
Yüreğimde saklı kul küser bana

Felek İHLASÎ'yi katmış gazele
Kalem al da kaderimi yaz hele
Doynamadım kaşı gözü güzele
Nazlı yârim küser el küser bana

Soldu Ömrüm

Bir gülşendi soldu ömrüm
Seni bekle bekle
Bekledikçe dertle doldum
Derdi ekleye ekleye

Hazan düştü gazel döktüm
Kaderime boyun büktüm
Daha on beşimde çöktüm
Gamı yükleye yükleye

Döner dedim bekledim ben
Derdi derde ekledim ben
Sırtıma dağ yükledim ben
Yolu yoklaya yoklaya

Yar yoluna canım üzdüm
Didelerden yaşı süzdüm
Hasretinle yandım gezdim
Ölüm koklaya koklaya

İHLASİ'yim düştüm zâra
Ne diyeyim böyle yâra
Gark oldum ben intizara
Sırrın saklaya saklaya

Gülmedi

Varlık âlemine girdim dolaştım
Ben mi hata yaptım şans mı gülmedi
Vara yola çıktım yoka ulaştım
Ben mi hata yaptım şans mı gülmedi

Döndüm baktım neler saklı anım da
Gizli gizli can taşıdım canımda
Hiç olmadı kara bahtım yanımda
Ben mi hata yaptım şans mı gülmedi

Bir dağın başından olmadı farkım
Nedense bir türlü dönmedi çarkım
Ummanı bağladım akmadı arkım
Ben mi hata yaptım şans mı gülmedi

İHLASÎ'yim nere gitsem şaşırdım
Gönlümün içinde güneş aşırdım
Bir yar verse can evimde taşırdım
Ben mi hata yaptım şans mı gülmedi

Sor Felek

İçimde hasreti gözümde yaşı
Görmeyenden yar olur mu sor felek
Tertemiz aşkımın yoluna başı
Vermeyenden yar olur mu sor felek

Muhtaçmış bu gönül güzel bir eşe
Hüzünle dolaştım kalmadı neşe
El ele tutuşup yanan ateşe
Girmeyenden yar olur mu sor felek

Postayı bekledim teli bekledim
Günü aya ayı yıla ekledim
Hasreti sırtıma şelek yükledim
Sormayandan yar olur mu sor felek

Perişan halimin sensin nedeni
Bir bilsen içimden kopup gideni
Beraber ölüme iki bedeni
Sermeyenden yar olur mu sor felek

Can arardım can bulurdum gözünde
Ateş oldun **İHLASÎ**'nin özünde
Neden durmaz bu vefasız sözünde
Durmayandan yar olur mu sor felek

Yargıladım Beni Bende Aradım

Bir mahkeme kurdum hâkim de benim
Yargıladım beni bende aradım
Aramadım başka yerde bir suçu
Yargıladım beni bende aradım

Kapımı lüzumsuz biri çalınca
Bela ve musibet gelip bulunca
Sıkışıp da başım darda kalınca
Yargıladım beni bende aradım

Tevekkülüm noksan eksik şükürüm
Bakıyorum amma bakar bir körüm
Huzur sokağında yok ise yerim
Yargıladım beni bende aradım

Ne nimetler verdi yedim unuttum
Aldandım kör nefse şeytanı tuttum
Yüzlerce kaybettim binlerce battım
Yargıladım beni bende aradım

Verdiğim kararda durup kalmadım
Sivilce acıttı hiç ders almadım
Hep ağladım amma neden gülmedim
Yargıladım beni bende aradım

İHLASÎ düz yolda düştüm kaç kere
Dağlar yol vermedi geçtim çok dere
Ak ile karayı seçtim habire
Yargıladım beni bende aradım

Kara Bahtım Bitmez Benim

Yaralamış felek beni
Dertlerim var bitmez benim
Eler ince elek beni
Gam kederim gitmez benim

Aktım amma coşamadım
Doldum içten taşamadım
Her gün öldüm yaşamadım
Kara bahtım yitmez benim

Fani dünya dar geliyor
Nefes almak zor geliyor
Deseler ki yar geliyor
Elim kolum tutmaz benim

Gülşenimde gülüm soldu
Görmeyeli yıllar oldu
Muradımız yarım kaldı
Mutluluğu tatmaz benim

Kaderimi yazan vardır
İHLASİ'yi üzen vardır
Gönlümde hep hazan vardır
Gönül kuşum ötmez benim

Bilmiyom

Zaman nehirinin azgın suyunda
Nere aktım nasıl aktım bilmiyom
Hiçlik âleminde yokluk köyünde
Dokununca suyu yaktım bilmiyom

Taşa değdim taş yarıldı ağladı
Damla oldum aktı gitti çağladı
Suyun sesi kollarımı bağladı
Yüzemedim nasıl çıktım bilmiyom

Dar kafeste can denilen kuş gördüm
Gece gökte gündüz yerde baş gördüm
Pamuğun ezdiği nice taş gördüm
Penceremden nasıl baktım bilmiyom

Nelere şahidim yatağım yerden
Gizli bir hal var yakar içerden
Kendime gelince irkildim birden
Gözlerimden çok yaş döktüm bilmiyom

İHLASÎ'yim neye baksam yabancı
Gidiyorum bir menzile kervancı
Çok derinde sızı veren bu sancı
Boş bedene nasıl yüktüm bilmiyom

Gelmedin

Kaç güz oldu sen gideli sevgilim
Çayır çimen çiçek açtı gelmedin
Viran oldu hem vatanım hem ilim
Hazan geldi ömrüm geçti gelmedin

Göçmen kuşlar geldi ibibik öttü
Hasretin içimde yandı da tüttü
Burçaklar sarardı ekinler yetti
Irgat tarlaları biçti gelmedin

Sordular yaramı dedim derinde
Göğsümün içinde orta yerinde
Boğuldum ecelin soğuk terinde
Gözlerimden uyku kaçtı gelmedin

Kuşburnular oldu bozuldu bostan
Umudum kesildi ahbaptan dosttan
Kutnu kumaş o giydiğin libastan
Yuna yuna kokun uçtu gelmedin

Zalim yâri özledikçe özledim
Yandım yüreğimde ateş közledim
Yıllar yılı yollarını gözledim
İHLASÎ zehiri içti gelmedin

Ne Gemi Götürür Ne Tren Çeker

Şu bendeki derdi yüklem eğer
Ne gemi götürür ne tren çeker
Üst üste koysanız göklere değer
Ne gemi götürür ne süren çeker

Dağlar kadar ağır ummandan derin
Felek bindirdikçe kesilir ferin
Kime sordum ise dedi kaderin
Ne gemi götürür ne gören çeker

Yetim koyup yoksullukla beledi
İHLASÎ'yi kaç elekteneledi
Dünyayı yükledi hafif belledi
Ne gemi götürür ne yaren çeker

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Ahilik

Hak dostları temelini atmıştır
Adaletin Hakk'ın gözü ahilik
Nice güzel insan orda yetmiştir
Cemiyetin varlık özü ahilik

Bütün pirlar vazifeli bu yolda
Avcı dersin Baba Gömleksiz kul da
Bağcılarsa, Üzeyir'le hemhalda
Balıkta Yunus'un izi ahilik

Berber ki, Selman-ı Farisin işi
Çıkrıkçı Habib-i Neccâr'ın düşü
Âdem çiftçi yaratılmış ilk kişi
Musa'yla çobanın tözü ahilik

İbrahim'dir dülgerlerin ustası
Hüsâm Küfî Attarların kıstası
Zülküf ekmekçinin gönül pastası
Tüccar Muhammed'in sözü ahilik

Saatçi Yusuf'la, seyyahtır İsa
Nuh'ta marangozluk okçu Vakkas'a
Hasan Basri helvaya koymamış yasa
Zirhlarda Davud'un gizi ahilik

Üç kola ayrılır kapısı vardır
Yiğit yamak, çırak hepsi vardır
Kalfa usta ahi tapusu vardır
Şeyhü'l-meşayihin közü ahilik

Deveci Salih'le gizin güzeli
Veysel Karani'dir dostun ezeli
Terzi İdris'tir hem Mutaf Gazali
İHLASÎ debbağ'ın tezi ahilik

Ters Ögüt Destanı

Gariban görürsen acıma sakın
Vur tekmeği ona güldürme e mi
Gözyaşını döküp ciğerin yakın
Kır elini gözün sildirme e mi

Seni sevenlerin çalış kastına
Fırsat verme at kazığı dostuna
Ölür ise saman doldur postuna
İçinden gül amma bildirme e mi

Sevenlerden eksik etme havanı
Evine barkına düşür şivanı
Büyüklerin tepesine divanı
Kur çıkmasın sesi aldırma e mi

Dara düşmüş ise fırsatı verme
Başını ezip geç zordaysa görme
Âlim meclisine sakın ha girme
Düşeni tepele kaldırma e mi

Yetimi yoksulu aman güldürme
Ekmeğini aç olana böldürme
Süründür başını çabuk öldürme
Rahatla huzura daldırma e mi

Ekmeğin yediğin sulan eşine
Her olur olmazın dolan peşine
Yıkadıkça tükür dostun leşine
Öyle dua edip çıldırma e mi

Uygula yazdığım zorda kalırsan
İHLASÎ nasihat ettim alırsan
Benim gibi böyle adam bulursan
Kırıp da gülünü soldurma e mi

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Suyu Akınca Gör

Bahar gelir kar eriyip güle suyu akınca gör
Yatağına küskün olan hele suyu akınca gör
Enginlerden o ummana dile suyu akınca gör
Yâre doğru büklüm büklüm yola suyu akınca gör

Arı gülden güle konar çiçek çiçek gezer dalı
Esrarı var bilinmeyen inleyerek yapar balı
Süsler gelin gibi mevsim yeşil yaprak ince dalı
Bulutun bağı yüklüdür çile suyu akınca gör

Rahmet vermiş gani gani tüm kullarına yetirir
Kara toprak her ne düşse sinesinde yer bitirir
Düşündükçe cümle âşık olan aklını yitirir
Menzildeki Hak çeşmesi göle suyu akınca gör

Nazar eyler yerler gökler gece gündüzdür demeden
Ne güzel yaratmış bilsen yoktan dünyayı var eden
İHLASÎ'yim aramam ben bu minvalde yoktur neden
Sahralar yeşile döner çöle suyu akınca gör

Hür Vicdanınız Olur

Okumakla bak adam adam olmuyor beyim
Aklınız düşünürse, hür vicdanınız olur
Doldurma sular ile kuyu dolmuyor beyim
Cehalete uyarsan, kör vicdanınız olur

Bakarak görmüyoruz gözlerimiz kapalı
Duyduğumuz sağırca piyonu şah yapalı
Hiç yüzümüz gülmedi doğru yoldan sapalı
Yeryüzünde adil ol yar vicdanınız olur

Adaleti hâkim kıl terazi bince tartсын
Kılı kırk yardırın ki kefesi dince tartсын
İbresi doğru olsun dili de ince tartсын
Eğer yanlış tartarsa zar vicdanınız olur

Zulümle abat olmaz hakkaniyet olmalı
Kin garezi bırakıp kalbe selam salmalı
İnsanca doğdun amma daim insan kalmalı
Emek güzel olunca ter vicdanınız olur

Damla damla sel olup bir deryaya akmadan
İncittik çıkar için kul hakkına bakmadan
Karanlık aydın olmaz içten çıra yakmadan
Boşuna zaman geçer kir vicdanınız olur

İHLASİ'yim eşikten eğilerek geçerim
Bin kez düşünürüm ben ancak bir kez biçerim
Doğru olamaz isem nasıl sırat geçerim
Ahirin berbat eder yer vicdanınız olur

Kula Eyvallahım Olmaz

Ben benimle yarıştayım yola eyvallahım olmaz
Neyim varsa vazgeçmişim kula eyvallahım olmaz
Menzilimde yaradan var, güzergâhım belli benim
Gidiyorum gece gündüz mala eyvallahım olmaz

Gülşenim var otağım da diken beni zâr edemez
Yıkıp attım bedenimden, benlik beni yâr edemez
Bülbül gibi şakısam da varlık beni hür edemez
Yüreğime harı düşmüş güle eyvallahım olmaz

Perde çekseler de boşa, yerde toprak gökte ayım
Başım nokta sonum sonsuz ölçemezsin enim boyum
Damla damla dolar bendim deryalara sığmaz suyum
Sürüklese bin dereden sele eyvallahım olmaz

Gizli gizli gözetliyor görmez deme gafil sakın
İHLASÎ'yim o yâr bana şah damardan daha yakın
Hiç sallanmam sağa sola fırtınalar kopsa bakın
Dağ gibi heybetim varken yele eyvallahım olmaz

Paye İstemem

Ne ağayım ne paşayım, başa paye istemem
Ben insanım bir faniyim, boşa paye istemem
Makamlar boş gelip geçer, gönül tahtı ne güzel
Göz bedenin güneşidir kaşa paye istemem

Ben benden de ötedeyim zoru seçtim dünyada
Dere tepe düşüp durdum, vardan geçtim dünyada
Dolu dolu ne ektiysen yokluk biçtim dünyada
Mala mülke değer vermem aşaya paye istemem

Nice gezdim neler gördüm nefis ile yan yana
Ezmek için çok uğraştım sığamadım cihana
Baki değil taht otağı benim gibi mihmana
Güliden zarif yürek varken taşaya paye istemem

İHLASÎ'yim gördüklerim imtihandır burada
Yokladım kendi kendimi bazı tarttım arada
Neler umdum neler çıktı çekilen tüm kurada
Gönlüm Hakk'a âşık olmuş neşeye paye istemem

Beraber

Doğduğunda kader senle, yol alıyor beraber
Hücre hücre gizli sende hal alıyor beraber
Kader dediğin Mevla'dır oku kendinde onu
Emir Hak'tan verilince kul alıyor beraber

Kadir Mevlâ'm gözetliyor tüm cihan tezgâhında
Şafakla doğan güneşi göçün nazargâhında
Görmek istersen menzili koymuş güzergâhında
Gökte yerde birleşerek dal alıyor beraber

Geç olmadan tedbirin al vakit dolup aşınca
En son gemi iskeleden limana yanaşınca
İHLASÎ'de telaş başlar pervaneler şaşınca
En sonunda neyin varsa yel alıyor beraber

Deme

Gonca güle vurgun olan sevip de yanmaz deme
Can canana bağı ama geçip usanmaz deme

Kaderimse toy eyleyin gelin kurulsun divan
Sanma güzel âşık ölür ölü uyanmaz deme

Rüzgâr eser alır beni kim bilir neredeyim
Yürekten aşk şarabın içenler kanmaz deme

Aramaktan çöle düştüm kaç Leyla gördü beni
Bin cefa etse de o yâr yine utanmaz deme

Bülbülü bir gül öldürür sevdası var zarı var
Çekse de ömrü boyunca küsüp de anmaz deme

Güneş vurur o ufuktan ışığım sen olsaydın
Hissi düşer şu gönlüme sızısın sanmaz deme

Gel yollarında tûrabım gel ey benim mehtabım
İHLASÎ çile çeker de derde boyanmaz deme

Çanakkale

Çanakkale sığmaz ki anlatsan da tarihe
Kim derse ki anlattım, birisi eksik kalır
Toplardan çıkan duman ulaşmıştı Merih'e
Tüm şehidi anlatsam yarısı eksik kalır

Çanakkale geçilse, Haç- Hilali delmişti
Düşmanlar birleşerek onun için gelmişti
Çanakkale düşseydi, Türk İslam'ı silmişti
Savaşını anlatsam gerisi eksik kalır

Sığar mı şehidimin bedeli bir şiiire
Cihana sığmayan can sığar mı ki kabire
Kim bilir nasıl vakur gider iken Kebir'e
Ötesini anlatsam berisi eksik kalır

Bir cinnet hali midir toprağı islayan kan
Gök kubbede yankısı, okununca o ezan
Mehmet'teki sevdayı var mı tartacak mizan
Ölüsünü anlatsam dirisi eksik kalır

Nasıl anlatacaksın öleni on beşinde
Kalmıştı sevgilisi nişanlısı peşinde
Yandılar kavruhdular cehennem ateşinde
Ufağını anlatsam irisi eksik kalır

Yüz yıl geçti bilen yok bin yıl geçse çözülmez
Toprak şehit bahçesi çiğnenerek gezilmez
Her biri sur gibidir burcunda gül ezilmez
Tarihini anlatsam serisi eksik kalır

İHLASİ anlatılmaz Çanakkale mahşeri
Gidenler parça parça dönmediler hiç geri
Et kemikle yığılmış tabyaların her yeri
Kemiğini anlatsam derisi eksik kalır

Yare Var

Yâr yürekten yere sunarsa oda
Kül olup yanarsın düştüğün oda
Düşen od'a yanıyor
Söndür oda yanıyor
Çaresi sende güzel
Aşktan o da yanıyor
Ateş düşsün öze yansın yâr oda
Çaresizce çeşit çeşit yara var

Dolan gel dağların arka yüzünü
Güle döner o yar gülden yüzünü
Gülden düşen gül üşür
Gül yârin gülü üşür
Canan candan ötedir
Eller nice gülüşür
Gören yoktur yârin iki yüzünü
Görür isen âşık var git yâre var

Yaz geçti güz geçti yol kışa döndü
Çarka soktu kader kul naaşa döndü
Başa döndü başyazar
Dönme de ne yazar
Gelen Mevla'dan gelir
Hem okutur hem yazar
İHLASÎ yüzünü o Hakk'a döndü
Gittiğin kara yer git de yara var

Dön de Bak

Kaşı keman bir yol olsun dön de bak
Kırpiklerin vurur beni yok yasak
Kırk kurban adarım yoluna adak
Kerem eyle ister güldür ister yak

Karşı dağın yamacından giderek
Kar yağdırdın dayanır mı bu yürek
Kelâmi kadime yemin ederek
Kavlimize sadık kalmalı gerek

Keklik gibi süzül gözde beni yak
Kurban edip her gün özde beni yak
Kalemin ucunda yazda beni yak
Kuldur **İHLASÎ**'niz közde beni yak

Cemre

Ezelden gönlüme iner bir cemre
En güzel sevdaya döner bir cemre
Eynime gizlenir siner bir cemre
Erdemli yürekte yanar bir cemre
Edalı aşğa konar bir cemre

Emelin hak ise derdine çare
El aç dua ile uzan o yâre
Emrinden ayrılma sarıl da pire
Elenir elekten her varın yere
Esmâül hüsna da pınar bir cemre

Engin bakmalı bakan pencere
Esin olmalıdır cananı ere
Eritir karları taşırır dere
Emin yürümezsen düşüp bin kere
Enine boyuna sınar bir cemre

Emsalsiz yapının bak temeline
Emek ver hak yolda git emeline
Emaneti vermeyesin kem eline
En son **İHLASÎ**'nin bu cemaline
Esrarlı daldan gül sunar bir cemre

Yüze Vuracak

Kendi menzilinde yanmalı gerek
Kerem o yaşını yüze vuracak
Kemalet kalemi bir malı gerek
Kudret güzelliğın yüze vuracak

Kulu incitmeyin beter öksüzlük
Kalmadı hiç değer sardı köksüzlük
Küçük deve çeker çölde löksüzlük
Kement atıp o bir yüze vuracak

Kaşları mahkeme kendisi sanık
Kerbela da kalmış gibiyim sanık
Kaderden **İHLASİ** zaten usanık
Kusurunu iki yüze vuracak

Elif Gibi

Elif gibi eğilmezdi bu başım
Eğdi büktü vav eyledi yar beni
Boz bulanık sele döndü gözyaşım
Yakmak için kav eyledi yar beni

Yıkılmazdım yüce dağlar misali
Garip gönlüm çok bekledi visali
Gökyüzünde o güneşin emsali
Gözlerine tav eyledi yar beni

İHLASİ'yim bir gül gibi açardım
Kartal gibi kanat vurur uçardım
Yeryüzünde ceylanları geçerdim
Kement atıp av eyledi yar beni

Ne Seni Unuttum Ne de Sivas'ı

Gurbet elde gözüm yaşlı dolandım
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı
Coşkun seller gibi coştum bulandım
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı

Gezip dolanırdım harman yerinde
Bir eşin yok idi Kangal, Gürün'de
Belki döner dedim günün birinde
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı

Yamaçlarda oynar kuzu yayardım
Başımı göğsüne sessiz koyardım
Gözlerine baka baka doyardım
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı

Sabah güneşiyle düşerdin bana
Bakar idim doyamazdım ben sana
Değil, Kangal değişmezdim cihana
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı

Unutmadım seni güzel bilesin
Öldüğümde mezarıma gelesin
Der İHLASÎ mezar taşım söylesin
Ne seni unuttum ne de Sivas'ı

Helal Edin

Bastığım topraklar gittiğim yollar
Hakkınızı helal edin siz bana
Konuştuğum insan sevdiğim kullar
Hakkınızı helal edin siz bana

Elimde olsaydı yol gitmez idim
Ben kendimi bilsem hiç bitmez idim
Basıp da toprağı incitmez idim
Hakkınızı helal edin siz bana

Ben de bir faniyim değilim özel
Kokladığım çiçek sardığım güzel
Bilmeden çiğneyip ezdiğim gazel
Hakkınızı helal edin siz bana

Eğilip suyunu içtiğim pınar
Gölgesinde uyuduğum o çınar
Üzdüm diye sizi içerim yanar
Hakkınızı helal edin siz bana

Bilerek bilmeden kırdıklarım var
Şaka dahi olsa vurduklarım var
O kadar incitip yorduklarım var
Hakkınızı helal edin siz bana

Ben özür dilerim anlayan anlar
Nefsime kapılıp üzdüğüm canlar
Yarenler yoldaşlar bütün mihmanlar
Hakkınızı helal edin siz bana

İHLASİ'yim her gündüzden gün aşar
Volkanlar fışkırır ummanlar taşar
Bilseniz içimde dünyalar yaşar
Hakkınızı helal edin siz bana

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

İbretname

Almadın mı bunca ölenden dersi
Düşen yaprak kuruyan dal bir ibret

Mezarlıklar şehri bunun kapısı
Boz toprakta çürüyen can bir ibret

Dünya malı senin idi ne oldu
Ateşlerde eriyen var bir ibret

Güzellik Hak'tandır gençlik ne hoştur
Yaşlanıp da fariyan kul bir ibret

Dünya döner iken değişen mevsim
Zamanını arayan var bir ibret

Mahlûkatı yaratıp da yaşatan
Gece gündüz tarayan bir ibret

Düştüğümde benim gölgem yanımda
İHLASÎ'yi koruyan var bir ibret

Yara Bağladı

Sen gideli gurbet ele nazlı yar
Bağrıma bir diken batıp duruyor
Kara bir talihim bir de ahdim var
Kendimi yoluna saldım giderim
Gülmeyen yüz ile gülmez bahtım var
İçim göze göze yara bağladı

Sabah karşılaştım tutuştum harbe
Aman vermez felek çatıp duruyor
Dostum dediğimden yedim hep darbe
Derdin ummanına daldım giderim
Sensiz geçen günüm bana ah u zar
Bir ela göz beni yâra bağladı

İHLASÎ'yim zaman beni savurdu
Gurbetten gurbete atıp duruyor
Hasretin yüreğim yaktı kavurdu
Ben de gam yükünü aldım giderim
Haramla âlemin dolmuş avurdu
Düz yolu götürüp yara bağladı

Böldüm Böleli

Başımı bağladım beşe
Ben biri buldum bulalı
Bağlanmadım boş bir başa
Ben biri buldum bulalı

Bir bilgede buldum beni
Bölük bölük böldüm beni
Biçareyim bildim beni
Ben biri bildim bileli

Ben beni bildim bendenim
Bir **İHLASÎ** bin bedenim
Bağcı benim bağ da benim
Ben beni böldüm böleli

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Güzeller Güzeli

Gülistanda gamze gamze
Gider güzeller güzeli
Gonca gülden güzel gördüm
Gider güzeller güzeli

Gidip girsem gonca güle
Gülfidanım gayri güle
Garip gezdim güle güle
Gider güzeller güzeli

Gam gemisi geldi geçti
Gülmek günden güne güçtü
Gör İHLASÎ gamla göçtü
Gider güzeller güzeli

Sor Sızılara

Sende gizlenir de sendedir çare
Gel de ilacını ver sızılara
Kader seni yazdı cana kırk pare
Kan ağlar her yanı sor sızılara

Dağlara kar yağar bana ayazı
Ervah-ı ezelden karadır yazı
Hatırla ahdini gel bazı bazı
Gelince istersen sar sızılara

Hazan geldi soldu al yeşil bağlar
İHLASİ'nin sırtındaki şu dağlar
Canan ağlar canı ağlar can ağlar
Sardırdın garipçe yar sızılara

Ne Alır Gider

Kışlar gelir geçer dağlar yerinde
Dağlardan karakış ne alır gider
Ayazı yakıcı suyu serin de
Çağlardan karakış ne alır gider

Kâinat içinde hayal kurarsan
Hakikat yurdunda Hakk'ı ararsan
Sırrını seyreyle aşkı sararsan
Sağlardan karakış ne alır gider

Çiçek deseninde gezerken arı
İniler içerde kanadı zarı
İHLASÎ içinde ararken yarı
Ağlardan karakış ne alır gider

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Mani

Kış vurdu ayaz değdi
Canımda can üşüdü
Gül soldu boyun eğdi
Seherde tan üşüdü

Sarardı yeşil bağlar
Yaslıdır yüce dağlar
Benim garip halime
Gök gürler bulut ağlar

Eyvana çıksa yârim
Yazmasın taksa yârim
Canım kurban adardım
Dönüp de baksın yârim

Gökte aya benziyor
Berrak suya benziyor
İçip de kanam dedim
Coşkun çaya benziyor

Ayrılık bitse dedim
Çekilip gitse dedim
Yârime el uzattım
Gelip de tutsa dedim

Dağları aşıp gelse
Sel gibi koşup gelse
Cenneti ne edeyim
Yar bana koşup gelse

İHLASÎ der öze bak
Ay'a benzer yüze bak
Kalemi ben olaydım
Sürme çekmiş göze bak

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Yar Yana

O yar yana ben yana
Zülûf düşmüş bir yana
Dediler yârin küsmüş
Bedenim oda yana

Gül ediyor güle naz
Bir anlasa Gülenaz
Gidip de selam verdim
Ben olsaydım gülen az

Gün geçti aya döndü
Gidiyor suya Döndü
Ömrümden ömür gitti
Çemberim boşa döndü

Kına yakmış çift ele
Koy eleğe un ele
Sevdiğim yaktı beni
Ne diyeyim ben ele

Küser mi gül dikene
Bekçidir gül dikene
İHLASÎ hayran oldum
Gül tutup gül dikene

Giremedim

Kapı içten kilit içten
Giremedim giremedim
Kendi beste gülü deste
Deremedim deremedim

Baktım yâre pare pare
Bilahare sen de çare
Kaç bin kere geçtim dere
Duramadım duramadım

Çakmak gözü derin özü
Gülden yüzü baldır sözü
Yaktı közü ipek tözü
Yoramadım yoramadım

Demi bu dem bastı kadem
Bütün adem kuluz madem
Tatlı badem bak ifadem
Göremedim göremedim

İHLASİ baş gözünde yaş
Bağrında taş eder savaş
Yavaş yavaş başlar telaş
Soramadım soramadım

Hak

Gülü pürvan bizar-ı canan var ben de gâh
Bulur canım felah
Seyreyle âlemi cihan zar sen de eyvah
Gez âlemde seyyah

Kaşı keman âbâd olmuş çok yâr sende günah
Tertemiz yüzü mah
Derman sende güman sende har sende penah
Dersin derinden ah

Dökme didenden yaşı ey sar sen de sabah
Gece var simsiyah
Şehri sultana girince çeker yer sende ah
Bulursun bak felah

Girersen yolcu yoluna dön sen de Peyman
Menzilde güman
Ey **İHLASÎ** sen seni sende ara da bak
Sen görünen Hak

Gül Muhammet Gül Mustafa

Güneş ile doğar nurun
Gül Muhammet gül Mustafa
Gökten bize yağar nurun
Gül Muhammet gül Mustafa

Çiçek ile açan sensin
Kokuları saçan sensin
Miraç'a da uçan sensin
Gül Muhammet gül Mustafa

Gece nurdur gündüz ışıl
Tüm canlılar sana âşık
Dost yaratmış seni maşuk
Gül Muhammet gül Mustafa

Emrindedir cümle cihan
Sancak gölgen ne güzel han
Sevgin vardır bende nihan
Gül Muhammet gül Mustafa

İHLASI'yim yüzüm sensin
Yaşantımsın gözüm sensin
Salavatla sözüm sensin
Gül Muhammet gül Mustafa

Öz Olsun İşin

Benlik gömleğini çıkar kardeşim
El ele vererek biz olsun işin
Kibir nice yiğit yıkar kardeşim
Mayalanıp canda öz olsun işin

Sevgiyi şal edip sarmalı candan
Bir damla büyüktür bil ki ummandan
Herkes nasibini alır bu handan
Görünmez hakana göz olsun işin

Niceleri geldi geçti sor hele
Mezarlıklar gelse idi bir dile
Birlik halkasında erip menzile
Kudret helvasında haz olsun işin

Ne dinine karış ne de ırkına
Düşmeyin şeytanın döner çarkına
Kardeşliğin varır isen farkına
Yüz içinde nurlu yüz olsun işin

Bu dünya bizlere yeter de artar
Ayrı gayrılıktan kendini kurtar
İHLASÎ özünü eleyip tartar
Cihan-ı şümulde tez olsun işin

Pay Çıkar

Sen seni hesapla dünü hesapla
Kârda mısın zararda mı say çıkar
Yaşadığın zaman anı hesapla
Sıfırlayıp bitenlerden pay çıkar

Ne varı kurtardı ne de o unvan
Aldanma bir nefes boştur bu cihan
Kimi saray yapmış kimisi de han
Alıp alıp satanlardan pay çıkar

Âdem ile başlar insanın çağı
Onlar da bıraktı İrem'den bağı
İbretle dolaştı bilinmez dağı
Yasak meyve yutanlardan pay çıkar

Deme dostum hesap daha çok erken
Düşünmeli kul hakkını yiyorken
Faydasını göremez ölüp giderken
Karun gibi batanlardan pay çıkar

Doldur boşalt yapar her gün bu dünya
Hercümerç olacak bir gün bu dünya
Nice canlar aldı yorgun bu dünya
Firavunca çatanlardan pay çıkar

Gidenler tarumar karanlık yoldan
Şeytani nefisten zalimce kuldan
Hesapsız işlerden faydasız maldan
Çalıp çırpıp katanlardan pay çıkar

Bilirim kendimi fani bilirim
İHLASÎ'yim Hak yolunda kalırım
Ders alırsam ölenlerden alırım
Mezarlıkta yatanlardan pay çıkar

Hedefini Bil

Kendini arayıp bulmak istersen
Baş üstünde baş olmayı hedefle
Bir saraya duvar olmak istersen
Taş üstünde taş olmayı hedefle

Mazlumlara sarıl incitme sakın
Uzaklar seninle olur en yakın
Yakınını kolla tavrını takın
Zalimlere kış olmayı hedefle

Manevi uhrevi hazla dolarak
Aradığını yüreğinde bularak
Hakk'a yönel halk içinde kalarak
Hak yolunda yaş olmayı hedefle

Anlasınlar derin ol sen derinde
Ağır taştan ağır ol sen yerinde
Görünürsen insan gibi görün de
Güzellere düş olmayı hedefle

Evvel ve ahirin arası hayat
Düşün ki dolaştım ettim seyahat
İHLASÎ yüreğin paylaşır heyhat
Fakirlere aş olmayı hedefle

Hasan

Sallan git deseler naneyi yersin
Altı ay içere de besili Hasan
Hırlayarak dişlerini bilersin
Kuyruğu kıcında kısılı Hasan

Saldırıp havaya girer bilirim
Taş atmadan bize ürer bilirim
Boşuna saldır sürer bilirim
Tasmaşı boynunda asılı Hasan

Bilesin gerçekler saklanamıyor
İHLASİ kötüler aklanamıyor
Diken gül yerine koklanamıyor
Kulağı kökünden kesili Hasan

Döktü Yaşını

Gariban yolcuya selamı verdim
Ah dedi gözünden döktü yaşını
Bağrı yanık imiş içlendi gördüm
Vah dedi gözünden döktü yaşını

Hayatın yükünü çekmiş zar olmuş
Yoksulluktan yana yana har olmuş
Koca dünya artık ona dar olmuş
Peh dedi gözünden döktü yaşını

Bir damlaya düşmüş akmış nehirden
Nasibini almış türlü zehirden
Artık ümit kesmiş köyden şehirden
Teh dedi gözünden döktü yaşını

Giderken geriye döndü de baktı
İHLASÎ'yim derdi içimi yaktı
Benden beş betermiş bin derdi çıktı
Deh dedi gözünden döktü yaşını

Sen

Dört cihette	yolun olsa	gidemezsin	baştanbaşa
Yolun olsa	bütün düzlük	tutulursun	yine kışa
Gidemezsin	ömrün yetmez	uğraştığın	tümü boşa
Başta gidip	kışa gidip	boşa gidip	yorulma sen
Yol alırken	aldanma sen	bin cefası bin	harı var
Aldanma sen	Cehennemle	Cennet gibi	bir varı var
Bin cefası	olsa da bil	sefası var gör	narı var
Harı vardır	varı vardır	narı vardır	sarılma sen
Der İHLASÎ	gerçekleri	hiç unutma	yazda dursun
Gerçekleri	gözün görsün	özün yansın	özde dursun
Hiç unutma	Hak yolunda	sukut olsun	sözde dursun
Yazda dursun	özde dursun	sözde dursun	darılma sen

O Sensin

Öz de yârim	varda varım	son ahirim	o sensin
Var da varım	son ahirim	bil zahirim	o sensin
Son ahirim	bil zahirim	tek mahirim	o sensin
Bil zahirim	tek mahirim	sel nehirim	o sensin
Hak serverin	makam yerin	senin sırrın	çözen bul
Makam	yerin senin	sırrın çözeni	bul ey aciz kul
Senin sırrın	çözeni bul	ey aciz kul	oku okul
Çözeni bul	ey aciz kul	gül şehirim	o sensin
Şahlar şahı	bu dergâhı	güzergahı	kuran Hak
Bu dergâhı	güzergâhı	kuran Hak bu	muhakkak
Güzergâhı	kuran Hak	bu muhakkak	kendi mutlak
Kuran Hak	bu muhakkak	yol Tahir'im	o sensin
Yarsın bana	canda cana	tüm cihana	hâkimsin
Canda cana	tüm cihana	hâkimsin sen	hekimsin
Tüm cihana	hâkimsin sen	hekimsin	İHLASÎ'ye
Hâkimsin sen	hekimsin	İHLAS kerim	o sensin

Açtılar

Gül ile **aram** açtılar
Açmadılar mı açtılar

Dil ile **yaram** açtılar
Açmadılar mı açtılar

Kul ile **sözü** açtılar
Pul ile **özü** açtılar
Al ile **bizi** açtılar
Açmadılar mı açtılar

Saz ile **divan** açtılar
Söz ile **şivan** açtılar
Haz ile **ihvan** açtılar
Açmadılar mı açtılar

El ile **yerin** açtılar
Hal ile **serin** açtılar
Bel ile **derin** açtılar
Açmadılar mı açtılar

Kırık ile **solun** açtılar
Ark ile **suyun** açtılar
Fark ile **oyun** açtılar
Açmadılar mı çatılar

Yönü halasa açtılar
Seni mahlasa açtılar
Beni İHLASA açtılar
Açmadılar mı açtılar

Sicilleme 2

Fikri bozuk kötü insan yıkılmış bir han gibi
Kucak açmaz mazlumlara zalim Firavun gibi
Türlü türlü renge girer gerçeği şeytan gibi
Nadan olur kıymet bilmez kalpleri kıran gibi
Sıfatını gören kaçır zehirli yılan gibi
Fitne saçır ortalığa vahşi bir sırtlan gibi
Doğrulukla işi olmaz yük taşır palan gibi
Karanlıktır bütün işi ağaramaz tan gibi
Marifeti karıştırmak selamı bühtan gibi
Sözünde lezzet olmaz özünde yavan gibi
Görünüşü tatlı amma acıdır soğan gibi
Fırsat kollar art niyetle saldırır doğan gibi
Baykuş olup ören seçer bağ olmaz vatan gibi
Kuzgun gibi leşe konar burnu pislikten çıkmaz
Evliya sanar kendini nefsi pis evran gibi

Adam değil hoyrattır bu, bilmez can kıymetini
Duruşuyla belli eder, anla zihniyetini
Düşünmeden kırar döker, gönül vilayetini
Gördüğünde kul sanırsın, pürmelal heybetini
Gözü kördür, kulak sağır, çözmez Hak hikmetini
Kırılmaz artık ram olmuş, benlik esaretini
Edep bilmez, erkân bilmez almaz nezaketini
Taş kesilmiş o yüreği, bağlar merhametini
Eşe dostu söz verse de, görmen sadakatini
Meclisleri karıştırır, seyret rezaletini
Bürününce hoyratlığa siler zarafetini
Kinin kumar ömür boyu, atmaz husumetini
Zanneder kendi çok bilir, yok eder devletini
Hesap günü gelecektir kaçışı yok hesaptan
Sen de yolcusun dünyada bu yolda kervan gibi

Kimler konu kimler göçtü yolcuyu yol ettiler
Şah oldu sultan oldular hepsi salda gittiler
Can verirken bedeninden yanıp yanıp tüttüler
Nice mağrur gezenleri kefeneye bürüttüler
Benim diyen fanileri benlikte erittiler
Koydular da dar odaya orada çürüttüler
Omuzdan omuza verip gelmeze yürüttüler
Malı mülkü kaldı ele kapısın kapattılar
Güvenme şöhrete şana mağruru ağılattılar
Dilbaz idi bülbül gibi çenesin bağılattılar
Gözü gülerdi cihana yaşını çağlattılar
Ahirinde mayan olan toprağına kattılar
Hakk'a tabi olmayanı nefsinde öğüttüler
Helalden arar İHLASÎ, uzak değil tüm nimet
Menziline ereceksen, yolu var Kur'an gibi

Pay Çıkardım

Yuvada serçenin sadakatini
Gözleyip kendime bir pay çıkardım
Arının gizemli hakikatini
İzleyip kendime bir pay çıkardım

Dağı yorgan gibi kaplayınca kar
Altında uyuyan lale sümbül var
Zahirin görünen yüzü ilkbahar
Özleyip kendime bir pay çıkardım

Nefsin benlik için sarılışından
Ölünün yeniden dirilişinden
Tüm rızkın gizlice verilmişinden
Sözleyip kendime bir pay çıkardım

İHLASÎ her derde derman var ama
Hakk'tan başka hiçbir yerde arama
Sevgi ilacını sürdürdüm yarama
Bezleyip kendime bir pay çıkardım

Ateşi Isıttım

Ateşi ısıttım köze kor attım
Ben benim içimde benden ileri
Suları yıkadım yaşı ıslattım
Ben benim içimde candan ileri

Güneşi ısıttım gündün içerde
Pervaneyim döndüm dünden içerde
Bir can taşıyorum tenden içerde
Gideceğim menzil yönden ileri

Beyazdan öteyim beyaz içinde
Nevbaharım vardır niyaz içinde
Soğuğu üşüttüm ayaz içinde
Kış üşütmez beni tenden ileri

Yürüdüm sulara sürersen izim
Bakarsan o gözden içerde gözüm
Ervah-ı ezelde yazılmış yazım
Çok yol gideceğim sinden ileri

İHLASÎ der derya gözüm yaşında
Benim nihayetim ölüm kuşunda
Arama başka yol menzil dışında
Hiç kimse gidemez künden ileri

Düşün Sen

Arşı yedi kattır yeri yedi kat
Aradaki boşluğunu düşün sen
Kâinata verilmişse bir hayat
Buluttaki loşluğunu düşün sen

Eserinin tüm hikmeti yücede
Karanlıkla güzelliği gecede
Şükür dile yaradana secdede
Varlığında hoşluğunu düşün sen

Bekle gelsin sen de şimdi sıranı
Uzak tutma yaren ile aranı
Bezemişse ayet ayet Kuran'ı
Besmelede başlığını düşün sen

Değişirken dört mevsimi dönence
Düşünürsen akıl yetmez çok ince
Yaz bahara hoş güzellik binince
Ahir vakit kışlığını düşün sen

Der **İHLASÎ** yeri göğü nazargâh
Örnek alsan mezarlıktır güzergâh
Nimet vermiş kara yeri pazargâh
Tanedeki aşlığını düşün sen

Yeri Var

Her şey ölür amma işin sonunda
Ölmeyecek baki diri var diri
Her canlı toplanır O'nun yanında
Yaratır öğretir piri var piri

Güller ala çalar güneş de şua
Belki bir dilekte belki bir dua
O sığınacağın en sıcak yuva
İnanmayanların zoru var zoru

İnanırsan eğer görünür göze
Her nesnede kendin gösterir bize
Lav'ın kuru ne ki düşünce öze
Yakmadan yandıran biri var biri

Secde eder kıyam durur tüm canlı
Taş bile inanır her şey imanlı
Nefes ile gezen can çok anlamlı
Çözülmeven nice sırrı var sırrı

Beyin vermiş bana hüner dilime
Ne sorarsan yerleştirmiş ilime
Ayrı ayrı tatlar vermiş âleme
Şekersiz şerbetsiz arı var arı

Baksan şekil şekil yüzde görünür
Derinde yüzeyde özde görünür
Ölüde diride bizde görünür
Gidip göreceksin varı var varı

Her sırrını kara toprak akıyor
Ne güzel her şeyi onda saklıyor
Emreylemiş İHLASÎ'yi bekliyor
Sonsuz bir mekânda yeri var yeri

Gel de Çöz

Yüzüm döndüm karar kıldım ben yüze
Doksan dokuz düğüm atmış gel de çöz
Yetmiş iki pınar çağlayan göze
Ruh bedenden önce almış gel de çöz

Kırkı bildim kırka eğilir başım
Ömür yaprağında dikili taşım
Can üflerse vücut bulur naaşım
Babam yokken nasıl bulmuş gel de çöz

Otuzda karar kıl bağla dilini
Sarıl kopmaz ipe bağla belini
Ciğerine girip çıkan yelini
Estirmeden nasıl salmış gel de çöz

Ondan geldim evvel O'nu görmeden
Göremezsın emaneti vermeden
Bilemezsın sırlarını girmeden
Fersah fersah yollar almış gel de çöz

Yedi dedim üçe götürdü beni
Bir nutfeden önce yetirdi beni
Sonra can içinde bitirdi beni
Can dediğin nasıl halmış gel de çöz

İHLASÎ âlemin güneş ay'ına
Bindim boş hayatın deli tayına
Çoktan aza doğru düşen payına
Her şeyini Bir'de bulmuş gel de çöz

Talibim

Beni anlayacak çıkmadı daha
Aşkın içindeki aşka talibim
Bir ömürdür arar dururum daha
Cennet-i alada köşke talibim

O yeredir O göktedir görene
Çok yakındır O'na varıp erene
İlaç olur İlm-i ledün yarene
"La tahzen" denmişti keşke! Talibim

Damardan yakındır sel gibi akar
Kalbimizde ne var ne yok O bakar
Yanar dağı bile bil ki Hak yakar
Mağma gibi bir bileşke talibim

Anlamazsın bir zerrede var olur
Sığmaz ki cihana cihan dar olur
"Ol" deyince hemen nurdan nur olur
Ney sesinde çıkan meşke talibim

Ateşi ateşte yaktım yanmadı
İçimdeki ateş O'nsuz sönmedi
İçtim kevserini içim kanmadı
İHLASÎ sevdaya başka talibim

Sarı Hakkın İpine

Eğer sarılırsan Hakk'ın ipine
Meyve yüklü nice dolu dalı var.
İyi baksan petekteki küpüne
Katkısız kimyasız tatlı balı var.

Yeryüzüyle gökyüzünü birleştir
Aynı dalda diken ile gül eştir
Ustasını yüreğine yerleştir
Gül içinde ayrı açan gülü var

Ateşi yanarken üşüten kudret
Karınca sesini işiten kudret
Âlemi nur ile ısıtan kudret
Gece gündüz yol içinde yolu var!

Dağları kayalık çölleri çorak
Canın da yaşıyor sanma çok ırak
Bakarsan damlası o kadar berrak
Göz içinde umman gibi gölü var

Her çiçek her dalda görünen O'dur.
Güneşte ışıkla bürünen O'dur
İHLASÎ'ye gizli sarınan O'dur
Kandaki hücrede nice dölü var

Kurbanım

Kara karıncaya kara bir yerde
Hüner verip gezdirene kurbanım
Yere göğe sığmaz saklıdır serde
Yüreğime sızdırana kurbanım

Gönül kervanında sonsuz mekânda
Ol deyince oluverir bir anda
O uçsuz bucaksız koca ummanda
Balıkları yüzdürene kurbanım

Güneşteki yakmaz kordan şulede
Yıldızlarda halka ayda halede
Menekşe nergiste gülde lalede
Desen desen dizdirene kurbanım

Kalbe öyle kazmış dibi yok kuyu
Çözemedim hâlâ derin uykuyu
Arılardan balı damardan suyu
Gözlerimden süzdürene kurbanım

İbrahim'i hazırlayıp donattı
İsmail'de tereddütsüz can attı
Taşa vurdu bıçak taşı kanattı
Koç getirip bozdurana kurbanım

Benim ile aynı baksan yaşına
İHLASÎ dikilir o da başına
Sonsuza dek bekçi mezar taşına
Hüve'l Baki yazdırana kurbanım

Varsın

Kâinatı yaratan sen
Gökte varsın yerde varsın
Derde derman aratan sen
Ruha düşen nurda varsın

Yoktur cismin yüzün yoktur
Görüyorsun gözün yoktur
Geziyorsun izin yoktur
Kuvvet veren ferde varsın

Susan dilde çıkan seste
Sonsuz hızda ve aheste
Girip çıkan tüm nefeste
Şah damarda darda varsın

On sekiz bin âlem senin
Her şeyin var yok bedeninin
Gizem senin var nedenin
Sır olsan da burda varsın

Tüm semavat ateş küre
Su katmanı akan dere
Mutlak sensin sende süre
Can içinde serde varsın

Adın büyük şanın yüce
Bilinmeyen vardır nice
Akıl bilim kalır cüce
Canlı cansız sırda varsın

Hayat fani toprak maya
Bütün emek gider zaya
Can verensin damla suya
İHLASÎ'de serde varsın

Yeri Var Daha

Bu yalan dünyanın esrarı başka
Aldanma bahara karı var daha
Halden hale girer başkadan başka
Yaratan kudretin varı var daha

Oğlundan kızından bekleme hayır
Ayrılabilirsen gel de sen ayır
Can çıkarken yanar bil cayır cayır
Görünmez ateşin harı var daha

Beşikten mezara uzanır yolun
Omuzlar üstünde dolaşır salın
Kabirden ötede ne olur halın
Ötesi bilinmez sırrı var daha

Ne malın ne mülkün fayda sağlıyor
Çok ağlayan bak üç beş gün ağlıyor
En sonunda biri çenen bağlıyor
Ölürken ayrılık zarı var daha

Toplanır dostların yolcu etmeye
Daha erken dersin böyle gitmeye
Girip de topraktan tekrar bitmeye
Cansıza can veren yâri var daha

Günahın solunda sevap sağında
Arasat Meydanı Araf Dağı'nda
Omzundaki yükün çırpın ağında
Ateşten cehennem şer'i var daha

Sanma ki ölünce sonun olacak
Gözlerine kara toprak dolacak
Haklılar hakkını elbet alacak
Körkuyudan öte geri var daha

Cesedini cepsiz kefen saracak
Her canlı gidecek orda duracak
Son durağa **İHLASÎ** de varacak
Saklayıp saracak yeri var daha

Güzel Yapmış

Nakış nakış kâinatı
Yapan usta güzel yapmış
Yer küreyle semavatı
Yapan usta güzel yapmış

Gül yüzlerde gülden ağı
Ağacı dalı budağı
Güzelde kaş göz dudağı
Yapan usta güzel yapmış

Bilinmiyor nedir çapı
İki cihan farklı yapı
Dört bir yanı açık kapı
Yapan usta güzel yapmış

Çeşit çeşit madenlerin
Ateşi kor suyu serin
Özü yufka kalbi derin
Yapan usta güzel yapmış

Deniz kara birleştirmiş
Her nesneyi yerleştirmiş
Hayat verip gürleştirmiş
Yapan usta güzel yapmış

Ayet ayet beyanatı
Kuşu uçuran kanatı
Arıdaki o sanatı
Yapan usta güzel yapmış

Görünmeyip kendi gören
Vara yoga gizli giren
İHLASÎ'ye bir can veren
Veren usta güzel yapmış

Yarım Kalır

Sen yarattın bu ölümlü dünyayı
Yaşam başlar canda öz yarım kalır
Seyreylesen n'olur güneşi ayı
Güzele doymadan göz yarım kalır

Kimi tomurcukta çiçekken solar
Kimi on beşinde gam keder dolar
Kimini zamansız bir ölüm bulur
Maksuda varmadan söz yarım kalır

Binlerce güzellik milyonca çeşit
Hakkın sadasını gönlünle işit
Nimetle mühleti değilse eşit
Kısacık ömürde haz yarım kalır

Kaçış yoktur sana canı verince
Her şey benim dersin bakıp görünce
Beklenmedik dert içeri girince
Sarmak şöyle dursun naz yarım kalır

Duman bürür altı kardır dağların
Daha baharında solar bağların
Düşün çocuk gençlik bütün çağların
Yorulur dizlerin düz yarım kalır

İHLASÎ der gerçek ömür çok kısa
Her saniye her dakika hep tasa
Doymadan gözünde kalmaktır yasa
Baharın kış olur yaz yarım kalır

Edebin Kapısında

Yol içinde yolcuym ben
Bil edebın kapısında
Alanlara balcıym ben
Bal edebın kapısında

Eğri isen doğrul orda
Olgunlaşıp çağrıl orda
Piş ocakta yoğrul orda
Kal edebın kapısında

Ateşle seni sarsa
Yaran bedenini yarsa
Aradığın her ne varsa
Çal edebın kapısında

Hayâ eder melek bile
Ne tatlıdır aşkta çile
Öz yanarak gelir dile
Dil edebın kapısında

Görmediğin gözsüz var ya
Her yerde O izsiz var ya
İHLASÎ der gizsiz var ya
Al edebın kapısında

Aşk Bende Farklı

Herkesin içinde bir aşkı vardır
İçimdeki aşta farklılık farklı
Benim aşkım ise görünmez yârdır
İçimdeki aşta farklılık farklı

Anlatılmaz anlatmaya söz yetmez
Görünmezi görmek için göz yetmez
Sevgisine dayanacak öz yetmez
İçimdeki aşta farklılık farklı

Benim ile gezer ne yer ne içer
Herkesi görünür her yandan geçer
Benim ile konar benimle göçer
İçimdeki aşta farklılık farklı

Ne güle benziyor ne de bülbüle
Aşkı muhabbeti en güzel çile
Anlatsam cemali gelmez ki dile
İçimdeki aşta farklılık farklı

Kimisi sığdırmaz saraya köşke
Kimisi bağlanır içi boş aşka
Bendeki bu sevda başkadır başka
İçimdeki aşta farklılık farklı

Alınmaz satılmaz paha biçilmez
Gördüğüm varlıkta cismi seçilmez
Her şeyden geçilir O'ndan geçilmez
İçimdeki aşta farklılık farklı

Bazısının aşkı güzelde gülde
Bazısının aşkı parada pulda
İHLASİ'nin aşkı bulunmaz kulda
İçimdeki aşta farklılık farklı

Şiârım

Kendi yörüngemde hayat çizimde
Yunusça bir göle dalmak şiarım
Sözümde özümde gönül ezgimde
Yunusça ne varsa almak şiarım

Huyunu suyunu bir de sözünü
Kırk yıl taşıdığı odun közünü
Bizlere yol olmuş sevgi özünü
Yunusça gönlümde bulmak şiarım

Sabırla sükûnu bir de ilimi
Sakınırdım kem sözlerden dilimi
Bir damlaya muhtaç olan halimi
Yunus'un gölünden dolmak şiarım

Güneş gibi her gün ziya saçmaya
Hakk'a doğru kanat çırpıp uçmaya
Sevgi gülleriyle kucak açmaya
Yunusça gülde al olmak şiarım

Ateş de kor olur korda yanardım
Yanarken of demez O'nda kanardım
Külümnden dertlere şifa sunardım
Yunusça dermanı salmak şiarım

Sererdim postumu gel otur diye
Kendini kendinde bil otur diye
İHLASÎ ihlâs da bul otur diye
Göreni görende bulmak şiarım

Hatırlanmaz

Bir musibet olmayınca
Hatırlanmaz yüce Allah
İnsan zorda kalmayınca
Hatırlanmaz yüce Allah

Dert gelip de üzülmeyen
Sıra sıra düzülmeyen
Gözünden yaş süzülmeyen
Hatırlanmaz yüce Allah

Kaza bela gelmeyince
Yere vurup çelmeyince
Bir sevdiğin ölmeyince
Hatırlanmaz yüce Allah

Oğlu kızı bakmayınca
Takmaz ise felek kanca
Can yanınca anlar anca
Hatırlanmaz yüce Allah

Hesaplamaz hiç fukara
Uğramadan kul zarara
Düşmeyince kişi dara
Hatırlanmaz yüce Allah

Sinek gezer vız vız eder
Mikrop sürer uçar gider
Olmayınca o can heder
Hatırlanmaz yüce Allah

Okuyan ders alsın güya
Yaz İHLASÎ değil rüya
Can düşmeden bil hay hayâ
Hatırlanmaz yüce Allah

Görünmez

Dünya döner bir eksenin içinde
Çizgisi görünmez çizen görünmez
Nevbahar olmadan gönül göçünde
Okuyan görünmez yazan görünmez

Görürsen gözünde gizlidir cihan
Her türlü nimetle verilmiş imkân
Yüreğinde saklı bil iki mekân
Ustası yapanı bozan görünmez

Mevsim mevsim gözükürken dört yüzü
İlkbaharı yazı kışı son güzü
Yeşertir sarartır yok eder özü
Sarartan solduran hazan görünmez

Çiçeklerin bin bir desen alını
Meyveye yüz tutmuş nice dalını
Damardaki arkta suyun yolunu
Ağaç gövdesinde dizen görünmez

Ne kapısı vardır ne de dikişi
Muhkem yapmış yapan usta bu işi
Bitiremem gece gündüz gidişi
Kalbi öyle derin kazan görünmez

Ara durma sen kendinde yâr ara
El bakmaz ki özündeki buhara
İHLASÎ gönlünde teslim O yâra
İçerimde yanan suzan görünmez

Taşlama

Yuva Değişti

Karakışta kar yağmıyor bu ne hal
Mevsimler değişti hava değişti
Dağlarda çobanlar çalmıyor kaval
Kurudu meralar ova değişti

Yazlar kışa döndü şaşırıldı zaman
Dolu düşer yumurtadan kocaman
Mevsim can çekişir halimiz yaman
Temiz hava yoktur deva değişti

Canlılar yok oldu insan şerleşti
Her kötülük kafamıza yerleşti
Kuşlar bile şimdi hep şehirleşti
İmrenirdik kuşa yuva değişti

Havanın akımı sıcak esiyor
Binalar yükseldi yeli kesiyor
Pınarlar kurudu suyu kısıyor
Pet şişe çıkınca kova değişti

İHLASÎ derdini anlattı ancak
Yanmıyor sobalar tütmüyor ocak
Pırıl pırıl kalaylıydı kap kacak
Teflonlar çıkınca tava değişti

Zevk Aldık

Batılı uzaya çadır kurarken
Tosbağayla yarışmaktan zevk aldık
Batılı Merih'te hayat ararken
Boş işlerle uğraşmaktan zevk aldık

Sallamadık bir ağacı koymadık
Yedik amma daha hala doymadık
Türkmenleri Türk olarak saymadık
Araplarla kırısmaktan zevk aldık

Karpuz gibi dilim dilim dileriz
Çerkez, Gürcü, Laz Kürt diye böleriz
Güney doğu elden gitti güleriz
Seyrederek buruşmaktan zevk aldık

Düşüncesi kötü niyetleri pis
Vatan prangalı milletse hapis
Zirveden eteğe çökünce tüm sis
Boz dumanla barışmaktan zevk aldık

İHLASÎ olana güldük oturduk
Kekliği çantada bildik oturduk
Kanunu yasayı sildik oturduk
Türklük ile vuruşmaktan zevk aldık

Yana

Elbet bir gün sarar kara yer seni
Yer altında yılan çıyan yer seni
Felek de kahreder en son yer seni
Dünyan sınırlıdır baştan bu yana

Hayatta insanca yaşam sürmeli
Kötüleri diyar diyar sürmeli
Bir yar sev ki kaşı gözü sürmeli
Dönsün gider iken yönü bu yana

Sanki o yüreğin kalaylı kazan
Girdiğin yarışta yarışı kazan
Hakk'ın huzurunda rızayı kazan
Zulmün binası yok dön gel bu yana

Sevgim muhabbetim kimsesizlere
Dünyayı duymayan o sessizlere
İHLASÎ kurbandır daim sizlere
Bir gariban için bin defa yana

Bir Yüzüne

Tutuldum yolunda tipiye kara
Gidemedim dağın o bir yüzüne
Bilemedim neden bu bahtım kara
Hasret kaldım yârin o bir yüzüne

Deme ki bağımda gül bana yeter
Salınıp gelenin kendisi yeter
Kışım biter ömrüm bahara yeter
Dolandım dünyayı o bir yüzüne

Ben ağladım her gün eller gülerken
Sana yârim derdim adın Güler'ken
Hazan vurdu bağım, soldu gül erken
Sarıp solduğum o bir yüzüne

İHLASÎ aklıma yârim düşünce
Yokluğunda sarar beni düşünce
Gözlerimden yaşlar akıp düşünce
Bunca ağladığım o bir yüzüne

Adam Var ki

Adam var ki ilim ile buluşur
Adam var ki bütün sırra ulaşır
Adam var ki başı gökte dolaşır
Adam var ki çağır olur yol olur

Adam var ki ipe salar adamı
Adam var ki ipten alır adamı
Adam var ki gönle dolar adamı
Adam var ki adalete dil olur

Adam var ki saray taşır içinde
Adam var ki ateş üşür içinde
Adam var ki güller devşir içinde
Adam var ki her sözcüğü bal olur

Adam var ki sözü keser kılıcı
Adam var ki geleceği bilici
Adam var ki affedici silici
Adam var ki tutunana dal olur

Adam var ki ateşleri söndürür
Adam var ki çağı açıp döndür
Adam var ki sözle kaya bindirir
Adam var ki gönüle hemhal olur

Adam var ki gök çökse de bükülmez
Adam var ki kuvvet ile çekilmez
Adam var ki yel vurunca dökülmez
Adam var ki muhtaçlara şal olur

Adam var ki canı canda yetirir
Adam var ki kötülüğü bitirir
Adam var ki hana bayram getirir
Adam var ki yaratana kul olur

Adam var ki yanar amma yandırmaz
Adam var ki Hak nurunu söndürmez
Biradam ki verir geri döndürmez
Adam var ki zerre ona zül olur

Adam var ki dar kalınca çık seslen
Adam var ki gıda gibi gir beslen
Adam var ki **İHLASÎ** var git yaslan
Adam var ki her bahçede gül olur

Öğrendim

Öğrendim hayatı önce babamdan
Öğrendim hayatı sırt okşayarak
Öğrendim hayatı bunca çabamdan
Öğrendim hayatı sır taşıyarak

Öğrendim hayatı annem severken
Öğrendim hayatı hayat döverken
Öğrendim hayatı zaman iverken
Öğrendim hayatı hep üşüyerek

Öğrendim hayatı öğretmen başta
Öğrendim hayatı bir damla yaşta
Öğrendim hayatı akılsız başta
Öğrendim hayatı yer kaşıyarak

Öğrendim hayatı zalim ve şerden
Öğrendim hayatı dökülen kirden
Öğrendim hayatı sevgisiz yerden
Öğrendim hayatı göz ışıyarak

Öğrendim hayatı acı olandan
Öğrendim hayatı zorla çalandan
Öğrendim hayatı yalan dolandan
Öğrendim hayatı hep boşayarak

Öğrendim hayatı atamdan pekçe
Öğrendim hayatı İHLASÎ akça
Öğrendim hayatı hatamdan çokça
Öğrendim hayatı boş yaşayarak

Bir Kadın de

Bir kadın de kollarımı bağlasın
Bir kadın de yollarımda ağlasın
Bir kadın de Hak aşkını sağlasın
Bir kadın de beni benden götürsün

Bir kadın de bana bende bileyim
Bir kadın de ben uğruna öleyim
Bir kadın de ömür boyu köleyim
Bir kadın de beni bende bitirsin

Bir kadın de koşam yorulam ona
Bir kadın de candan vurulam ona
Bir kadın de iki cihan sarılam ona
Bir kadın de aklım çelip yitirsin

Bir kadın de sabah akşam gözleyem
Bir kadın de her dakika özleyem
Bir kadın de avcı gibi izleyem
Bir kadın de kollarında yatırsın

Bir kadın de vücuduma baş olsun
Bir kadın de tüm geceme düş olsun
Bir kadın de açlığıma aş olsun
Bir kadın de benliğimi getirsin

Bir kadın de ana gibi yâr olsun
Bir kadın de cennet gibi yer olsun
Bir kadın de her uzuvda var olsun
Bir kadın de benliğinde yetirsin

Bir kadın de tarih gibi yazılsın
Bir kadın de gözlerimden süzölsün
Bir kadın de bu **İHLASÎ** üzölsün
Bir kadın de şu köşkümde otursun

Bir Kadın ki

Bir kadın ki insanı insan eder
Bir kadın ki sineleri har eder
Bir kadın ki edebi lisan eder
Bir kadın ki doğurur da var eder

Bir kadın ki mutlu eder eşini
Bir kadın ki siper eder döşünü
Bir kadın ki kutsal bilir işini
Bir kadın ki kendin bilir ar eder

Bir kadın ki rızık için dolaşır
Bir kadın ki arı gibi çalışır
Bir kadın ki zirvelere ulaşır
Bir kadın ki dostlarını yar eder

Bir kadın ki yanan hanı söndürür
Bir kadın ki kırk değirmen döndürür
Bir kadın ki ev ocağı yandırır
Bir kadın ki sineyi siper eder

Bir kadın ki ola Kâbe'de hacı
Bir kadın ki çekse de bin bir acı
Bir kadın ki dersin ana ve bacı
Bir kadın ki her bildiğin sır eder

Bir kadın ki ne hal gelse başına
Bir kadın ki toz kondurmaz eşine
Bir kadın ki düşmez lafın peşine
Bir kadın ki hüneriyle kâr eder

Bir kadın ki hayır dua dilinde
Bir kadın ki düzen onun elinde
Bir kadın ki gonca sunar gülünde
Bir kadın ki yâd'a dünya dar eder

Bir kadın ki eğil diz çök önünde
Bir kadın ki can saklıdır canında
Bir kadın ki melek ne ki yanında
Bir kadın ki geceleri nur eder

Bir kadın ki kara taştan da ağır
Bir kadın ki gıybeti duymaz sağır
Bir kadın ki istersen bin kez bağır
Bir kadın ki bazen ah u zar eder

Bir kadın ki gönüllerin ilacı
Bir kadın ki erkeğinin yamacı
Bir kadın ki **İHLASÎ**'nin baş tacı
Bir kadın ki bin ömürlük yer eder

Kim Bilir

Kim bilir kimde nasıl nerede doğacağım
Kim bilir hangi anne hangi baba yârdan
Kim bilir kim diyecek bahçede ağacımı
Kim bilir kimle vücut bulur etten duvardan

Kim bilir nerededir kimse bilemez köyüm
Kim bilir kaderimi ecelimi ey beyim
Kim bilir ölünce üstüme dökülen suyum
Kim bilir hangi göze ırmak hangi pınardan

Kim bilir hangi dağdan benim o mezar taşım
Kim bilir hangi tarla hangi başakta aşım
Kim bilir nerelerde nasıl dolaşır başım
Kim bilir hangi dua kurtarır beni dardan

Kim bilir hangi pamuk tarlasındandır bezim
Kim bilir avcı nasıl takipte sürer izim
Kim bilir bak nelere şahit olacak gözüm
Kim bilir cennetimi o gelecek bahardan

Kim bilir ki kismetimi gaip nerede saklı
Kim bilir o gördüğün görünenden çok farklı
Kim bilir düz dediğin bütün yollar zikzaklı
Kim bilir özüm yanar içimdeki buhardan

Kim bilir ben ne zaman ne ile güleceğim
Kim bilir kaç badire geçip de geleceğim
Kim bilir bir sivilce bir marazla öleceğim
Kim bilir düşeceğim uçurumdan ya yardan

Kim bilir ki beyaz süt, yeşil çimenden ottan
Kim bilir ki hücremi tel tel örerken etten
Kim bilir kanımdaki kızıl nasıl yakuttan
Kim bilir ki sırrımı muammalı ikrardan

Kim bilir kim omuzlar kim tutar tabutumu
Kim bilir ki bendeki var olan sübutumu
Kim bilir yüreğimde yaşayan mabudumu
Kim bilir soluduğum nefesim yanan hardan

Kim bilir bu İHLASÎ durmadan O'na koşar
Kim bilir sığmam kabre ceset kabirden taşar
Kim bilir hangi ağaçta şu an salım yaşar
Kim bilir hangi hızar biçer meşe çınardan

Geçmek Derdim

Sözde insan amma özünde çürük
Bîzar etti bu canımı yeter de
Erenler buyurun görün halımı
Yaradan'dır bunu yakan yeter de
Beni böyle derde atana yazık
Çay dere yok Fırat'ı geçmek derdim

Düzü değil gidip çık dağı görün
Yaktılar sinemde bak dağı görün
Yüreğimde taşan bardağı görün
Güller ki dalında açar yeter de
Dua yok sabaha a tana yazık
Pir ü pakça beratı geçmek derdim

Hele mevsim dönsün de yaza dursun
Kâtip arzuhalim gel yaza dursun
Üşütmez beni kış a yaza dursun
İHLASÎ'yim mühlet gelir yeter de
Üzülür anana atana yazık
Düşmeden sıratı geçmek derdim

Can Verelim

Gelin candan gardaşlarım
Can olalım can verelim
Soldurmadan insanlığa
Sevgi katıp can verelim

Zaman kısa yol uzundur
Gövdedeki kol uzundur
Musalla dar sal uzundur
Mümin gibi can verelim

Bizden başka sevelim biz
İçimizde yansın o köz
Yüreklere düşmeden güz
Bahar olup can verelim

İHLASÎ'yim dağ aşasın
Yurdun varsa sen paşasın
İlelebet hep yaşasın
Bu vatana can verelim

Oturdum

Geldim bu dünyaya başladı zaman
Bir yaşında sessiz baştım oturdum
Üç-beş derken sevgi vermedi aman
On'a geldiğimde taştım oturdum

Gezip eğlenmekti her işin başı
Öyle sağlam idi gençlik kumaşı
On beşinde elle ezurdım taşı
Coşkun çaylar gibi coştum oturdum

Yirmisinde bir sevdaya karıştım
Yirmi beşte ben kendimle barıştım
Otuz dedi yüce dağla yarıştım
Hayat menziline koştum oturdum

Otuz beşte hayallerim düğündü
Kırka geldim mutluluğum bir gündü
Kırk beşinde her iş tersine döndü
Ellisinde ben de şaştım oturdum

Elli beşte yavaş yavaş süzöldüm
Altmışında bir of çektim üzöldüm
Altmış beşte çiğnenmeden ezildim
Gözyaşımla birlik düştüm oturdum

Yetmişinde oturmaya yer olmaz
Yetmiş beşte kimse sana yar olmaz
Seksende doksanda hayat var olmaz
İHLASÎ gedikten aştım oturdum

Zincirbent Cıgalı Müseddes

Olsan

Allah'tan dileğimdir canımda canım olsun
Dünya malı neyleyim yanımda yanım olsun
Bana ölüm kar etmez damarda kanım olsun
Bahtiyar gönlüm olur şerefim şanımsın olsun
Cennetim sen olursun gelip mihmanım olsun
Mihmanım ol gel bana
Biraz olsun gül bana
Gülüşmesin el bana
Diken bana dal bana
Madem beni seversen
Bir selamı sal bana
Selamı vermez
Görürde görmez
Gülümü dermez
Gönlüme girmez
Sana canım fedadır
Serini sermez
Yüreğimde yaram var gelip dermanım olsun
Dermanım sende benim gelmezsen yolla gelsin
Kokuna hasret kaldım baharda gülle gelsin
Arar uzak der isen seher de yelle gelesin
Gözyaşın suya bırak coşup da selle gelsin
Merhemini süremeye kınalı elle gelsin
Elle sürsün merhemi
Güzel sözler de hemi
Yok, aşığın dirhemi
Ben sana vurgun güzel
Sakla bana mahremi
Mahremi sen de
Nur var tende
Derdi var bende
Güneşe nispet yapar
Görüşünü bu günde
Bu günde söyle bana sözün fermanım olsun
Fermanım var elimde yazan da nazlı yârim
Şakır güle konmadan bülbül avazlı yârim
Başına şal bağlamış başı niyazlı yârim
Özünden bal sunuyor edası hazlı yârim
Boşa bağlama çalmaz türkülü sözlü yârim
Bağlama başın düşer
Gözünden yaşın düşer
Yüzükten taşın düşer
Kaşıktan aşın düşer
Sebebi âşık olman
Yanar ataşın düşer
Ataşın yanar
Yar beni sınar
Gözleri pınar
Bir bade sunar
Sebebi belli değil

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

Dolanır kenar
Dolanır yüce dağda kendi kirmanım benim
Dolanır gamlı gamlı bahçede bağda dilber
Doyum olmaz sarmaya en güzel çağda dilber
Soluma bakıp durdum baktım ki sağda dilber
Beni tora düşürdü kurtulmaz ağda dilber
Canımı boşa yaktı kavurdu yağda dilber
Yağda gökler ağlasın
Karabulut bağlasın
Sele dönsün çağlasın
Yüreğimi dağlasın
Çehren Ay'a ceh eder
Bana ışık sağlasın
Sağlasın düzen
Ummanda yüzen
Gam ile gezen
Canından bezen
Bir sen değilsin canan
Bağrımı ezen
İHLASÎ hasret dolu çile harmanım benim

Sağıra Saz aldım

Sağıra saz çaldım kre bezendim
Anladım ki boşta geçti bu mrm
Kıymet verdim zendike zendim
zendike kışta geçti bu ömrüm

mrm sefil oldu peşinde yârin
Bir yara açtı da yaram çok derin
Kurbanı olmuşum kötü kaderin
Ağlayarak yaşta geçti yıllarım

Yıllarım hasrete yenildi gitti
Bekleye bekleye umudum bitti
Yüreğimde sevgi beni terketti
zleyerek dşte geçti günlerim

Günlerim çok acı geldi de geçti
İHLASİ sevdanın zehrini içti
Sevdayı yüklendi hasreti biçti
Viranede taşta geçti dnlerim

Ben Bekir'im

Estiğimde yel gibiyim
Böyle bilin ben Bekir'im
Dalda açan gül gibiyim
Böyle bilin ben Bekir'im

Sorasınız benim halım
Meyve yüklü bütün dalım
Şükür aşım sabır yolum
Böyle bilin ben Bekir'im

Can der isen can veririm
Erim erim ben eririm
Gönülden sevgi dererim
Böyle bilin ben Bekir'im

Ayrı gayrı bilmez özüm
Hak'tan yana söyler sözüm
Alnım açık aktır yüzüm
Böyle bilin ben Bekir'im

Gelecekte kaygılıyım
Sert olsam da duyguluyum
Her kurala saygılıyım
Böyle bilin ben Bekir'im

Kulu da ben kulda benim
Hücre hücre bu bedenim
İki cihan boyum enim
Böyle bilin ben Bekir'im

Bir kuyu ki daldım dibe
Kötülüğe ettim tövbe
Bağlıyım baştan edebe
Böyle bilin ben Bekir'im

Taş Düştü Bana

Yine bir dumanlı dağa dönmüşüm
Farkındayım yine kış düştü bana
Hasretinden yanıp yanıp sönmüşüm
Cenge girmiş gibi iş düştü bana

Ne boran eksildi ne tipi bende
Yüreğim buz tuttu bil ki her günde
Ne bu gün mutluyum ne de o dünde
Mutluluk beklerken yaş düştü bana

Sanma ki yaşarım sersefil hayat
İstersen bin kere ölümü dayat
Ben perişan halde sense rahat yat
Ellere vefalı taş düştü bana

Kader denen azgın selin arkında
Döndüğünün **BEKİR** zaten farkında
Bak feleğin çemberinde çarkında
Dolaşan divane baş düştü bana

Seninle

Dağa taşa garip gönlüm
Düşer seninle seninle
Sonsuz yola girip gönlüm
Yaşar seninle seninle

Ne Güneş'te ne de Ay'da
Merhem bile etmez fayda
Közün ile can hay hayda
Pişer seninle seninle

Aylar geçer yıllar geçer
Geçer iken beni biçer
Son zamanda konar göçer
Şaşar seninle seninle

Selam salsan yeller ile
Gül içinde güller ile
Boz bulanık seller ile
Coşar seninle seninle

Aşkın beni esir aldı
Elim kolum bağlı kaldı
BEKİR'i gurbete saldı
Koşar seninle seninle

Olmadı

Varımda yağumda seni yaşarken
Hasret duvarını yıktın olmadı
Rüzgârlar kokunla tenim okşarken
Bir ömrü yoluna yaktım olmadı

Bir seher vaktinde salınıp gelsen
Karşıma dikilip azıcık gülsen
Ruhumdaki sevdan nasıl bir bilsen
Yürekten ağlayıp aktım olmadı

Sevince çingene görünür melek
Çadırını saray gösterir felek
Yüreğimi böldün sen evlek evlek
Geçtiğin yollara baktım olmadı

Yiğidi kul eder aşk denen yara
Belki de sevdiği etmez on para
Benim gözüm ile bakın o yâra
Gönül kervanından çıktım olmadı

Hayalini astım göz uçlarıma
Beyaz yıldız attı bak saçlarıma
Kar yağdı çiçekli yamaçlarıma
Gözümden yaşları döktüm olmadı

Ya selam sal ya da el eyle bana
BEKİR de ömrünü adadı sana
Hicret hâsıl oldu gayrı bu cana
Urganı boynuma taktım olmadı

Unutma Beni

El salladım veda ettim giderken
Kuzular melerken unutma beni
Harmanlar sürölüp mevsim biterken
Buğdayı elerken unutma beni

Senden ayrılırken sende bir yanım
Kerpiç evdi benim sarayım hanım
Sevgisiz şefkatsiz çürüyor canım
Ellere gülerken unutma beni

Ne bu özlem bitti ne keder bende
Çizgiler oluştu buruştu tende
Efkâr bastı beni hemen her günde
Uykuyu bölerken unutma beni

Karlar eriyip de kargın olunca
Gezdiğim koyaklar çiçek dolunca
Üveyikler ibibikler gelince
Bir dilek dilerken unutma beni

BEKİR der her bayram geçti karalı
Yara aldım gurbet ele varalı
Hasretin bağrıma durdu duralı
Gözyaşın silerken unutma beni

Geldi Geçti

Görmeyeli hayli oldu
Beni derde saldı geçti
Bunca yıldır olan oldu
Artık gönlüm soldu geçti

Vebalimi alan gelsin
Yüreğimi bölen gelsin
Beni derde salan gelsin
Eller bana güldü geçti

Sen el vurma tabip bana
Haber salın o canana
Ellerine yaksın kına
Tam ortadan böldü geçti

Gün dolandı güneş battı
Kader gurbet ele attı
Köle pazarında sattı
Ömrüm heder oldu geçti

Unuttu mu sormadı hiç
Soldu benim çürüdü iç
Zaman geçti artık çok geç
Kader beni sildi geçti

Mevsim bitti yıl dolandı
Seni sevip oyalandı
Sokan beni bir yılandı
Zehirleyip deldi geçti

Umutsuzluk çöktü bana
Gülüm gazel döktü bana
Hasret kılıç çekti bana
Dilim dilim dildi geçti

Dert bağrımda alay alay
BEKİR sona geldi hay hay
Yaşanmamış hikâye say
Hayal oldu geldi geçti

Bu Can Benden Gitsin

Dedim ki o yar'a sen her şeyimsin
Bu can benden gitsin sen gitme benden
Dostlarım dışlasın felek kahretsin
İçimden kan gitsin sen gitme benden

Gök çöksün üstüme dünyam yıkılsın
Bu can benden gitsin sen gitme benden
Güneşim sönsün de gönlüm yıkılsın
Solumdan han gitsin sen gitme benden

Göz nurum sönsün de gözüm kanasın
Bu can benden gitsin sen gitme benden
Geceler kin kussun özüm kanasın
Yanımdan yan gitsin sen gitme benden

Ne bir kul acısın ne Tanrı bana
Bu can benden gitsin sen gitme benden
Ne baharım olsun ne de bir yazım
BEKİR'den şan gitsin sen gitme benden

Duymadın

Şikâyet etmedim acını bandım
Sızım dedim yüreğimde duymadın
Hasretinden nara düştüm de yandım
Közüm dedim yüreğimde duymadın

Bergüzarın bende saklı duruyor
Baktıkça gözlerim seni arıyor
Aşkımızı bilen soru soruyor
Sözüm dedim yüreğimde duymadın

Yıldızımdın kayıp gitmen güç bana
Yürek dağlarımda çiçek aç bana
Bedelim ne ise gel de biç bana
Gözüm dedim yüreğimde duymadın

Ömrüm senin olsun sen mutlu yaşa
Gün akşam olurken garip bu başa
Ararken yolunda değdi yar taş
Dizim dedim yüreğimde duymadın

Gündüz yaslı oldum gecemde ağlar
Hep seni aradım yol vermez dağlar
Yaralı yüreğim bak eller bağlar
Bezim dedim yüreğimde duymadın

Arşın kandilinde sendin ışığım
Uzaktan sevmiştim şimdi aşığım
Nübüvvet mührüne ben de maşuğum
Yazım dedim yüreğimde duymadın

BEKİR der bağladı içerim yara
Kader engelini ben yara yara
Haber saldım gelsin vefasız yara
Çözüm dedim yüreğimde duymadın

Dönüşü Sensin

Gözünün önünde o kaşın gözün
Saklıdır içimde verdiğin sözün
Ağlamaktan yorgun düşerim her gün
Gözlerimden yaşın inişi sensin

Pınarbaşı Talas düz geçti yolum
Düşünce aklıma kırıldı kolum
Yüce dağlar gibi dumanlı her gün
Yüreğime sisin sinişi sensin

Sabah güneşiyle şavkı göründü
Yar yüreğim gamlı yasa büründü
Güneş de geceye batarken her gün
Gönül ışığının sönüşü sensin

Kızılırmak gibi aktım bulandım
Kayseri'yi baştanbaşa dolandım
Erciyes Dağı'nı yükledim her gün
Feleğin sırtıma binişi sensin

Mefkûren bir ülkü sonsuza kadar
Yoluna sayısız kurbanlar adar
Yıllardır vuslatı beklerim her gün
Hasretin içimde dönüşü sensin

Der **BEKİR**'im o Yaylacı yıkılsa
Binboğa'ya derman olup çıkılsa
Sarız'ın yokuşu yoruyor her gün
Yolların ayrılık sunuşu sensin

Ne Olsun

Halin nasıl diye sormuşsun bana
Soluyorum senin için ne olsun
Mecnun'um gördüğüm günden bu yana
Ölüyorum senin için ne olsun

Bir hazan mevsimi yaşıyorum ben
Sensiz sana doğru koşuyorum ben
Kendime sığmayıp taşıyorum ben
Doluyorum senin için ne olsun

İki büklüm oldu büküldü belim
Açmadan dalında döküldü gülüm
Çok istedim amma gelmiyor ölüm
Dalıyorum senin için ne olsun

Soranlara dedim yaram derinde
Sol yanımın tam da orta yerinde
Belki gelir diye günün birinde
Kalıyorum senin için ne olsun

BEKİR der bu çile bu hasret niye
Vuslat uzadıkça döner deliye
Beklemekten küsmüş demesin diye
Gülüyorum senin için ne olsun

Öyle Git

Gideceksen gurbet ele sevdiğim
Benim muradımı ver de öyle git
Düşürmeden beni dile sevdiğim
Bir kez hatırımı sor da öyle git

Ay doğup da şavkı bize düşünce
Aşk ateşi yanıp öze düşünce
Hayallerim yanan köze düşünce
Neden yandığımı gör de öyle git

Ağrılar dermansız dize düşünce
Avcılar takipte ize düşünce
Mevsimler dolanıp güze düşünce
Gel bahara kadar dur da öyle git

Güller açıp alı yüze düşünce
Sarp dağlar aşılıp düze düşünce
O tatlı hasretin hazza düşünce
Beraber tadalım var da öyle git

Çok dediğim çoğum aza düşünce
Sevgiler kibirli naza düşünce
BEKİR'de gözyaşı yüze düşünce
Kefeni üstüme ser de öyle git

Devlet Baba

Nereden başlasam nasıl anlatsam
Tarifin imkânsız bil Devlet baba
Edirne'den Kars'a seni anlatsam
Şefkatli yüreğe gül Devlet baba

Sende doğdum sende öleceğim ben
Sen baki oldukça güleceğim ben
Canımdan da aziz bileceğim ben
Yeter ki sen sonsuz ol Devlet baba

İrmakların çağıl çağıl çağlasın
Düşmanların nispet yapıp ağlasın
Bu topraklar bana huzur sağlasın
Beraber gülelim gel Devlet baba

Oba oba sende yaşayan canlar
Vatansız kalanlar vatanı anlar
Uğruna bin yıldır dökülen kanlar
Sen de yüreklere dol Devlet baba

Bir yadigâr gibi üstünde gözüm
Vatan ana devlet babadır sözüm
Doğudan batıya dönerken yüzüm
Geleceğe sensin yol Devlet baba

Nakış nakış desen desen her yören
Baba desin senden şefkati gören
Nicesi evliya nicesi eren
Hepsi birer lezzet bal Devlet baba

Babalar gününde babam anımda
Babamız ölse de devlet yanımda
İkisi de mukaddestir canımda
BEKİR tutunduğun dal Devlet baba

Geçti Aklımdan

Gurbet bana yara açtı burada
Hasret dolu yıllar geçti aklımdan
Âdeti töreyi biçti burada
Bin bir desen halı geçti aklımdan

Arpalar bozarıp buğday yetince
Tırpancılar biçip ekin bitince
Ateşi yakarlar firik üstünce
Çayır tarla sulu geçti aklımdan

Dereler çağlardı baca tüterdi
Kuzular meleşir horoz öterdi
Çiğdem çiçek açar nevrüz biterdi
Gelinciğin gülü geçti aklımdan

Sıcak olur bizi yakardı yazlar
Baharda mayısta koyunlar kuzlar
Yemlik toplar idi gelinler kızlar
Baş örttüğü şalı geçti aklımdan

Güz gelince çiftçi tohum ekerti
Bereket fişkırır başak dökerdi
Kağnılar harmana ekin çekerdi
Tarlaların yolu geçti aklımdan

Kırk ikindi yağar ıslardı bizi
Kışın toplaridik koyunun yüzü
Üşüyünce tatlı tandırın közü Kur
Kuru çayda seli geçti aklımdan

Tabiat uyanır bahar gelince
Her çiçek gülümser açar halince
Arı şarkı söyler gülün dilince
Petek petek balı geçti aklımdan

Çocuğa topraktan höllük elenir
Ninniler söyleyip belek belenir
Ziyaret Tepe’de dilek dilenir
Dua eden dili geçti aklımdan

Bağladı yolumu hasret marazı
Çoğundan vazgeçtim bulamam azı
Kaysıyı cevizi dutu kirazı
Meyve yüklü dalı geçti aklımdan

BEKİR der özledim yazı yabanı
Halıyı kilimi kara sabanı
Yörenin rehberi fakir çobanı
Rabb’imin o kulu geçti aklımdan

Türklük

Milletleri şöyle ayara vursak
Ayarın en başı Türklüktür Türklük
Hangi kuyumcuya sarrafa sorsak
Altının bir eşi Türklüktür Türklük

Tarih sahnesinde vitrinde yeri
Şiarı insanlık hedef ileri
Ta ki Teoman'dan Cengiz'den beri
Erlığın tek düşü Türklüktür Türklük

Diz çöktü önünde beyaz zencisi
Türkler insanlığın cevher incisi
Dünyada İslam'ın rehber öncüsü
Dinin temel taşı Türklüktür Türklük

Adalet merhamet dolu özünde
Mevlana sözünde Yunus izinde
İnsanlığı yakan fitne közünde
Mazlumun gözyaşı Türklüktür Türklük

Uhrevi de sensin dünyevi de sen
Gönüller Fatihi fetihi de sen
Hoca Yesevi'nin izinde giden
Evliyanın aşığı Türklüktür Türklük

Zalimin üstünde Tanrı kırbağı
Nerede var ise üzüntü acı
Gölgende rahattır ana ve bacı
Korkağın telaşı Türklüktür Türklük

Cevherim Türklüktür yolu Turan'dır
Nefsim İslam yaşar solum Turan'dır
Göğsümde gül açar gülüm Turan'dır
BEKİR'in tek düşü Türklüktür Türklük

Alevilik Nedir Sünnilik Nedir

Biri bizi tutmuş her yönden
İslam da Alevi Sünnilik nedir
Ali desen bizden biri her yönden
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Aynı Kur'an aynı ayet aynı yön
Tavaf eyle o Kâbe'yi sen de dön
Hak yolunda Ali ol da sende sön
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

İbni Seb'e gibi fitne yüzünden
Muhammed Ali'ye sarıl özünden
Kur'an ayetinden Hakk'ın sözünden
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Ağacı meyvesi dalı bir deyip
Hak yolumuz İslam yolu bir deyip
Muhammed Ali'nin kolu bir deyip
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Ayırdılar bizi Mervan diyerek
Ayrılıkçı kızıl başlık giyerek
Hüseyin'i yoktan çölde yiyerek
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Aynı bir bedende iki el gibi
Enfal kırk altıya sarıl şal gibi
Azap biter birlik yeşil dal gibi
İslamda Alevi Sünnilik nedir

Mülcepler bir idi bin oldu şimdi
Darvin başımıza din oldu şimdi
Mezhepler kan kusan kin oldu şimdi
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Kur'anla çizilmiş çizgimiz bizim
Birazcık var ise sezgimiz bizim
Birlik için olsun ezgimiz bizim
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Bir peteğin arısıyız hepimiz
Varsın kızıl yeşil olsun kepimiz
BEKİR der şahtır Hak kopmaz ipimiz
İslam'da Alevi Sünnilik nedir

Benim Türkçem

Gülistandır benim Türkçem
Bağımda sur koru onu
Geleceğe yönüm Türkçem
Yıkılma dur koru onu

Türklüğümün Türkçe dengi
Konuşurken dil aheng
Varlığımın tek mihengi
Canını ver koru onu

Güzel kullan güzel söyle
Övgü ile özel söyle
Geleceği baz al söyle
Yumruğu vur koru onu

Türkçe oku Türkçe yaz sen
Tuzakları bir bir boz sen
Arif isen anla sez sen
Kafanı yor koru onu

Dünyadaki gözümüzdür
Bedendeki özümüzdür
Kelamdaki sözümüzdür
Uzağı gör koru onu

Sokağında caddesinde
Anayasa maddesinde
Edebiyat haddesinde
Yazarlar kör koru onu

Böldürmeyin lokma lokma
Hiç yabancı kelam sokma
Cahil kıymet bilmez bakma
BEKİR der ar koru onu

Sır O Toprağın Altında

Nice cevher nice nimet
Var o toprağın altında
Doğan canlı ölü bir et
Gör o toprağın altında

Taviz vermez eğilmez baş
Mezar yerin olsa da taş
Yatar yere yavaş yavaş
Zar o toprağın altında

Heba etme sen bu canı
Unutma hiç geçmiş anı
Kayıp ettin imtihanı
Kar o toprağın altında

Yer sallanıp yırtılırken
Sevap ecir tartılırken
Düz yaşayan kurtulurken
Har o toprağın altında

Bilinmeyen bir yoldasın
Acep nice bir haldasın
Bakmışsın ki boş saldasın
Zor o toprağın altında

Kimi şaşkın kimi üzgün
Okunacak bütün yazgın
Cehennemde ateş azgın
Şer o toprağın altına

Bir gayedir yaratılış
Anlam yükle durma çalış
Vardığında iyi alış
Sır o toprağın altında

Âdem dâhil onu bunu
Bitmeyecek yolun sonu
Mezardan da öte konu
Dur o toprağın altında

Topladığın malın var ya
Şimdi onlar sana parya
Faydasızmış bil angarya
Ver o toprağın altında

İnsanoğlu gafil yaşar
Bir telaştır herkes koşar
Dil dolaşır kelam şaşar
Kör o toprağın altında

Ozan İhlasi – Tüm Şiirleri

BEKİR yoktur boş yarenlik
Düşün şöyle sen bir anlık
Uçsuz bucaksız karanlık
Sar o toprağın altında

Gizem Ara

Bir zerreyi bölüp bine
Her parçada en derine
Gidiş mana veriyorsa
Verişinde gizem ara

Hücre canlı doku sarar
Ateş bile sevgi arar
O kalp sessiz vuruyorsa
Vuruşunda gizem ara

Başlangıcı Âdem Havva
Mezardadır asıl dava
Kuldan habbe soruyorsa
Soruşunda gizem ara

Uzaydaki yıldız Ay'ı
Güneş hariç yetmez sayı
Boşta hepsi duruyorsa
Duruşunda gizem ara

Durmaz yürür yolsuz izsiz
Sakin suskun; dilsiz gözsüz
Kâinatı görüyorsa
Görüşünde gizem ara

Canlı cansız ona muhtaç
Bütün varlık gerçekte aç
Rızık nimet seriyorsa
Serişinde gizem ara

Her nesnede oku da gör
Baksa dahi görmez ki kör
Hak kapıdan giriyorsa
Girişinde gizem ara

Der **BEKİR**'im ayan beyan
Uyan gaflet bitsin uyan
Gül dikenini sarıyorsa
Sarışında gizem ara

Bu Kürede

On sekiz bin âlemi var
Bir'i döner bu kürede
Âlemlerin âlimi var
Piri döner bu kürede

Sanırsın ki bir boşlukta
Hepsi ayrı bir hoşlukta
Nuru dahi bir loşlukta
Peri döner bu kürede

Halka halka çıkmış yola
Bilmiyorlar durak mola
Şaşmaz milim sağa sola
Yeri döner bu kürede

Onca yağmur kar tanesi
Birbirine bir tanesi
Değmez düşer her tanesi
Geri döner bu kürede

Mevsimler başlayıp biter
Gece olur gündüz yiter
Arkadaki önü iter
Seri döner bu kürede

BEKİR bunca varken veri
Beyindedir tüm cevheri
Dönüş yoktur hep ileri
Beri döner bu kürede

İçinde

Güneş zirveye çıkarken
Döner çemberin içinde
Gölge güneşi yakarken
Yanar çemberin içinde

Akıl almaz nasıl denge
Her gök cismi bir yörünge
Canlı cansız girer cenge
Kıvar çemberin içinde

Gece biter gündüz başlar
Gezegenler o gök taşlar
Tur kusursuz gider işler
Kenar çemberin içinde

Evrende hep vesaire
Bilinmeyen sır saire
Yolu daire daire
Döner çemberin içinde

Her nesnenin görevi var
Ne az ne çok hepsi karar
Gece gündüz kendin arar
Fener çemberin içinde

Mikron milim şaşsa eğer
Bir birine hepsi değer
Kör göz bunu görmez meğer
Sınır çemberin içinde

Ummanların içinde can
Düşünürsen şöyle bir an
Zerre bile olmaz ziyan
Sunar çemberin içinde

Felsefe ve metafizik
Sonsuz bir yol ince çizik
Döner Hakk'a nazik nazik
Siner çemberin içinde

Gücün yetmez aklın yetmez
Rahmetinde nimet bitmez
BEKİR damla boşa gitmez
Pınar çemberin içind

Yatar Yerde

Kara yerde kara yerde
Biter canlı biter yerde
Konup göçen hani nerde
Yiter canlı yiter yerde

Başlar öne eğilirken
Batıyordu dalda diken
Deme sakın daha erken
Yeter dersin yeter yerde

Gözü görse gözü görse
Sen sendeki özü görse
Dilsizdeki sözü görse
Tüter yanıp tüter yerde

Bismillahla başlar beden
Canı canla işler beden
İşler iken düşler beden
Atar nabız atar yerde

Kalksın gözündeki perde
Ne arasan vardır yerde
Kurtlar içte ağaç yerde
Yutar doymaz yutar yerde

Terler arı bal ile yağ
İşler işi karınca baş
Muhkem yapar yavaş yavaş
Satar hüner satar yerde

Canlanınca yarış başlar
Konuşurken dilsiz taşlar
Yeryüzünde bütün kuşlar
Öter durmaz öter yerde

İnsan yeri kazıp katar
Tüccar alır tüccar satar
Maden yatar cevher yatar
Katar katar katar yerde

Solar **BEKİR**'in sümbülü
Bin bir çeşit açan gülü
Canlı doğup göçen ölü
Yatar bir gün yatar yerde

Akışını Görene

Yürekteki güzellik endam ile ay olur
Güzeldeki o gözün bakışını görene
Ruh ahlakta sözlenir sevgi ile toy olur
Güzeldeki o aşkın nakışını görene

Der iseniz hikmettir içinde de Hak gizli
Aşıkâre değil de nazar eyle bak gizli
Özümse o yâr diye her derdini çek gizli
Aşk ilahi ışıktır yakışını görene

Söz kurşundan beterdir söyler iken bin düşün
Aynada kendin görüp gerisini dön düşün
Kırma insan kalbini kırılırsın sen düşün
Kapısı Kâbe olur çıkışını görene

Sabaha öncü olur ışığı söker tanın
Küllerinin altında ateşi çoktur canın
Kumaşı sevda derler ömürdeki her anın
Lokman Hekim diyorlar dikişini görene

Meyvesi huzur dolu salkım salkım her dalı
Her zamanki rengidir kırmızının o alı
Arı denen bir mahlûk Peteğe süzer balı
Sırra hâkim diyorlar döküşünü görene

BEKİR der her nesneyi canlıyı tarıyorum
Bir küçücük noktada dönerek arıyorum
Tek damlada birikip gerçeğe varıyorum
Damla sele dönüşür akışını gören

Biri

Nice sorunları aşmış olurdum
Özden bir nasihat verseydi biri
Bir gün gider doğru yolu bulurdum
Hamaset fikrimi kırsaydı biri

Yiğitleri baş üstünde tutardım
Merdin balı zehir olsa yutardım
Dünyaları hallaç gibi atardım
Yanımda erkekçe dursaydı biri

Usandım hedefe yay gere gere
Köz düşmese özden içeri sere
Dökülmezdim pare pare boş yere
Yarama merhemi sürseydi biri

Arayarak kırk kapıyı çalardım
Hakk'ın çeşmesinden Hak'tan dolardım
Hikmetli damladan hissem alırdım
Halin nedir diye sorsaydı biri

BEKİR ki dalından gülleri veren
Hayat menziline çobanca eren
Zerre girerdim olurdum evren
Gönül gözü ile görseydi biri

Mevlâ'yı Özlemek Gerek

Küçük karıncanın aklı başında
Onun hayatını izlemek gerek
Çiçeğin polenden döl tutuşunda
Mevlâ'yı burada gözlemek gerek

Acı bir nebatta saklıdır derman
Hak isterse elbet gönderir ferman
Enginleri çiçek dağları orman
Mevlâ'yı gönülde gizlemek gerek

Dağlardan lavların yanıp akışı
Güneşin mağrurca gökten bakışı
Suların kayadan serin çıkışı
Mevlâ'yı gönülde özlemek gerek

Uyuyan beden rüya görmesi
Küçük örümceğin ağı örmesi
Dutta kozaların ipek dürmesi
Mevlâ'yı gönülde tezlemek gerek

Toprakta bedende aynı mineral
Tırtıllar kelebek olur örnek al
Biber acı ise neden tatlı bal
Mevlâ'yı gönülde sözlemek gerek

BEKİR'im hikmet-i ibretlik olmam
Bu sırlara vakıf sadece Mevlâ'm
Doğanın kanunu kuru bir söylem
Mevlâ'yı gönülde hazlamak gere

Pay Ederim

Huzur veren bir sevgiyi
İnsanlığa pay ederim
Gir gönüle ör sevgiyi
Dostlar ile toy ederim

İncinmesin Allah kulu
Postsuz Hakk'a gider veli
İnsanlığa açan gülü
Örnek alıp huy ederim

Biraz tat ver Hak aşına
Sar kuruyu dür yaşına
Kucaklayıp sarışına
Koşmak için tay ederim

Ol hikmetli nazarında
Hakk'ın keskin hızarında
Huzur huşu pazarında
Erenlerle boy ederim

Desen desen lalezarda
Sırrı vardır yoktur perde
Şifa bulmaz hiçbir derde
Benliğimi zay ederim

BEKİR diyor derin düşün
Çiğit kadar küçük işin
Özündeki damla yaşın
Bir yoluna hay ederim

Bilirsen

Yaratırım yaratmış güldür insan dalında
Herkes başka güzeldir bakmasını bilirsen
Bülbülün feryadı var her insanın halında
Yüreklere sel olup akmasını bilirsen

Belki bir simge gibi takılırsın yakamda
Sen var bin mânâ çıkart bu dediğim şakamda
Yerim olsun istersen gönül ile makamda
Zirve her zaman güzel çıkmasını bilirsen

Sevgi çemberi sarsın doldur köşe bucağı
Odaları ısıtır şenlendirir sıcağı
Gönlümüz insanlığa olsun sevgi ocağı
Mum da güneş olur ki yakmasını bilirsen

Zorlukları aşarsın akıl sende sermaye
Bulduğunda hedefin mükâfatıdır paye
Oturduğun koltukta hakkı et sen himaye
Herkes hürmet gösterir kalkmasını bilirsen

Dal meyveye eğilir yükünden olsa gerek
Kırılmasın engelle ona direk vererek
Çekirdek hayat bulur o toprağa girerek
Fidanlar orman olur dikmesini bilirsen

Bülbül ne çile çeker aşkı gül olduğundan
Muhabbetti şakımak dert ile olduğundan
Çiçeğe ot diyorlar kuruyup solduğundan
Yâr başına taç olur takmasını bilirsen

Zamanı iyi kullan günler boşa gitmeden
Hesabını sağlam yap kârdan zarar etmeden
Benim diye sevinme en son işin bitmeden
Engel kolay aşılar yıkmasını bilirsen

Yerli kaya sökülmez taş yerinde ağırdır
Hakk'a teslim olanın kulakları sağırdır
İlme hizmet edenin aştığı yol çığırdı
Okuyarak anlayıp sökmesini bilirsen

Eğer göz görmez ise güneşe kör bakıyor
Dağların zirvesine kuş kanatla çıkıyor
BEKİR de yılan gibi sürünerek akıyor
Sermayedir adamlık ekmesini bilirsen

Yanan Gelsin

Çıktım gidiyorum ya Hak diyerek
Beni dost bilenler izime gelsin
Yılanı delikten çıkarmak için
Güzel sohbet ile sözüme gelsin

Nefsimi zerrede sınarım her gün
Haktan bir damlada kanarım her gün
Ben benim dışımda yanarım her gün
Beni bende bilen közüme gelsin

Mâsivadır seni alan O Hak'tan
Hak yarattı bir nutfeden hiç yoktan
Yazılmıştır künyen ezelde çoktan
Yalan diyen varsa yüzüme gelsin

Yetmiyor mu yeri göğü yaratmış
Kul ederek seni sende aratmış
Gündüz ışık gecesini karartmış
Benliği bırakan hizama gelsin

Neden inkâr neden şirke koşarsın
Gücün ne ki aslan olup coşarsın
Bir canınla hep haddini aşarsın
Nefsini yenenler tezime gelsin

BEKİR der Kayyûm'dur dengede tutar
Her canlı varlığın nabzında atar
Dünyada yaşayan toprakta yatar
Hikmeti bilinmez gizime gelsin

Mümkün Değildir

Kör baksa güneşe görebilir mi?
Görüyorum dese mümkün değildir
Hoyrat incitmeden durabilir mi ?
Duruyorum dese mümkün değildir

Rabbin katındadır hak perde perde
Ne hikmeti varsa yere iner de
Tamahta ağayım bonkörüm der de
Veriyorum dese mümkün değildir

Nadan hoyrat olur kırar ne varsa
Bir karar kılarak yerinde dursa
Aklını birazcık düşünüp yorsa
Yoruyorum dese mümkün değildir

İmanımı kattım yürek haleme
Zahirî batını iki âleme
Gönül dergâhımda levh-i kaleme
Sarıyorum dese mümkün değildir

Sinekler fil ile tutuşsa kafa
Günahlar duada dönüşse affa
Bî-namaz girer mi Hak için safâ
Giriyorum dese mümkün değildir

Sevgiyi şal edip sarsan insanı
İncitir mi insan can olan canı
Sormaz ise yarım kalır bir yanı
Soruyorum dese mümkün değildir

Okuyan çıkarsın hisseyi payı
BEKİR der kalp gözü açık sarayı
Şaşı hedefine gerse de yayı
Vuruyorum dese mümkün değildir

Bir Nuktada

Evren dâhil göğü yeri
Görür sonsuz bir noktada
Ne ileri ne de geri
Durur sonsuz bir noktada

Her şey zerre yamacında
Döner noktanın tacında
O çizginin tek uçunda
Yürür sonsuz bir noktada

Gaip sırda saklı azık
Nankörleşip etme yazık
Bazen taştan bile rızık
Verir sonsuz bir noktada

Canlı cansız isim isim
Yaratılan vaki nesim
Maden toprak bütün cisim
Erir sonsuz bir noktada

Boş dağıtır dol sakiye
Her renk döner bak hakiye
Yolun sonu "o" Baki'ye
Varır sonsuz bir noktada

Var mıdır ki hiç kurtulan
Anlar girip her tartılan
Sahibin var yaratılan
Korur sonsuz bir noktada

Cennet cehennem arama
Gör içimde Hak yarama
Yürek denen bak burama
Vurur sonsuz bir noktada

BEKİR görür kul azanda
Her yaptığın var yazanda
Tartılırken ver mizanda
Sorar sonsuz bir noktada

Eyvallah

Yaratıldım bende kulum biliniz
Gül solmasın BEKİR solsuneyvallah
Gönül kırmak bana zulüm biliniz
El solmasın BEKİR solsun eyvallah

Gönül hanesinin yüce dağında
Ararım yerimi sevgi çağında
Razıyım dikene dostun bağında
Dal solmasın BEKİR solsun eyvallah

Yüce dağlar geçit vermez kaşında
Çok dolandım gül yüzlünün peşinde
Kuran'la edebe bağlı başında
Şal solmasın BEKİR solsun eyvallah

Kibir gömleğini sırtımdan soydum
Yönümü doğrultup Hak yola uydum
Azda çoğu bulup dünyaya doydum
Kul solmasın BEKİR solsun eyvallah

Muhabetim insanadır canadır
İncinen kul yüreğimi kanadır
Dileklerim bütün sözüm sanadır
Dil solmasın BEKİR solsun eyvallah

İster deli ister divane yazıl
Sende destanlaşıp tarihe kazıl
Şanlı bayrağımın renginde kızıl
Al solmasın BEKİR solsun eyvallah

Kimi hor görse de engin olmayı
Yeğledim sizlerden murad almayı
Kalbe giden güzergâhta kalmayı
Yol solmasın BEKİR solsun eyvallah

Görür isen

Beni bende arama sen
Bir taştayım görür isen
O bedeni tarama sen
Bir düşteyim görür isen

Bazen çiçeğin alında
Bazen ağacın dalında
Bazen karınca yolunda
Her isteyim görür isen

Belki mumdaki ışıktaki
Divanece bir âşıkta
Rızık taşıyan kaşıktaki
Gümüşteyim görür isen

Sütten ayrılmaz beyazda
Seherde olan niyazda
Kardaki acı ayazda
Bir kıştayım görür isen

Damla suda coşkun selde
İlgit ılgıt esen yelde
Ağaran var siyah telde
Bir kaştayım görür isen

Dağda düzde ovalarda
El açılan dualarda
Beşiklerde yuvalarda
Bir kuştayım görür isen

Yıldızda ayda güneşte
Kırk bölümlük gerçek beşte
Mahremdeki helal eşte
Bir baştayım görür isen

Alevdeki mor kızılta
Kutuplarda boz buzulda
Adem ile ilk nüzülde
Bir yaştayım görür isen

Der **BEKİR**'im azda çokta
Evren dahi küçük nokta
Dolaşırım varda yokta
Naaştayım görür isen

Yer Dediler

Canı canda özü özde
Yan ateşte gör dediler
Gözün içindeki gözde
Aradığın var dediler

Kaş dikildi kirpik süzdü
Düştüğünde yanan közdü
Benim ile her gün gezdi
Sana sadık yâr dediler

Döndüm divane divane
Öğüttüler tane tane
Her hücremde birer hane
Yapan kimdir sor dediler

Dizlerime vurdum eyvah
Olmayacak daha sabah
Toprak yâre kıydım nikâh
Ondan öte sır dediler

Gördüğüme ettim hayret
Görüleni gör de seyret
Anlamaya biraz gayret
Edip kafa yor dediler

Karıştım fazl u kereme
Nakış nakış her pareme
Aman vermez öz yareme
Hak şalını sar dediler

Kör kuyuda filizlendim
BEKİR diyor hep izlendim
Gidince onda gizlendim
En sonunda yer dediler

Yükseğe Taşı

Boş durma emek ver gelecek için
Gün be gün kendini yükseğe taşı
Tasarla plan kur gelecek için
Sen seni ilerlet yükseğe taşı

Cenge gir savaş yap iyi tut yeri
Diz çökme eğilme sağlamsa geri
Gıdım gıdım dahi olsa ileri
An be an ilerle yükseğe taşı

İlimle âlimle yolda yola gir
Çiçekte öz ile git de bala gir
Taşırsan aşkını git bir kula gir
Can diye ilerle yükseğe taşı

Pula aldanıp da bozma özünü
Özünde doğruysan çekme sözünü
Er isen er kişi kırpma gözünü
Sen sende ilerle yükseğe taşı

Dar sahada büyük oyna oyunu
Kurt yer imiş ayrı gezen koyunu
BEKİR der aslını Türk'ün soyunu
Ben deme ilerle yükseğe taşı

Helali Kazanmak

Her yaptığın işin hakkını verip
Helale özenmek büyük marifet
Ektiğin tohumdan hasadı derip
Helale uzanmak büyük marifet

Namus de emanet yaptığın işe
Haram lokma asla değmesin dişe
Nefessiz bırakıp taş olur döşe
Helalde gezinmek büyük marifet

Yazma büyük ama kıymetli oya
Kavak uzun balta bakmıyor boya
Yaşantın benzesin berrak bir suya
Helale bezenmek büyük marifet

İblis kardeş olur nefsi azdırır
Bütün günahları sana yazdırır
İştahı kabartır niyet bozdurur
Helali sezinmek büyük marifet

BEKİR der karınca örnektir sana
Çalış helalinden benze sen ona
Mesai bitip de gelirken sona
Helali kazanmak büyük marifet

Özledim Baba

Yetimlik gözümde yaşlan döktü
Dalımı kurutup kökümü söktü
Babasızlık benim boynumu büktü
Çattığın kaşını özledim baba

Emmiler dayılar oydu gözümü
Acımadı bana koydu sözünü
Düzleri dağ edip yaktı özümü
Kanat genişini özledim baba

Hani sen ölmeden seni sevenler
İşte bunlar bizi şimdi dövenler
Hakkımızı alıp bir de sövenler
Bizi sevişini özledim baba

Kötü sözler bana geldi ki acı
Birisini Almancı öteki hacı
Sana düşman mıydı o iki bacı
Tatlı gülüşünü özledim baba

Biri var ki gaddar kibir içinde
Karşı koydum yine aynı biçimde
Zulümler yaradır çıkmaz içinde
Oğlum deyişini özledim baba

BEKİR gençliğimi çaldılar benden
Fırsat kollamışlar inan ki dünden
İntikam aldılar küçük bedenden
Senin dik başını özledim baba

Cahil Yerince Beni

Ne cihana sığdım ne de kendime
Çekiştirip cahil yerince beni
Yetmek istemiştim kendi kendime
Taşları döktüler görünce beni

Meziyetmiş insan olmak insanda
Yaksalar da kavrularak yansan da
Her gördüğün canı candan sansan da
Anladım dost değil derince beni

Senden farkım yoktur aynı madenim
Ayrı geldik aynı yöne gidenim
Hoyratlara dayanmadı bedenim
Yerimden yurdumdan sürünce beni

Özümden bölüştüm öz olan özü
Söylemedim kem olacak bir sözü
El yanmasın diye içimde közü
Göreydin ateşe girince beni

Gayem mazlum ile gardaş olmaktır
Gönülden gönüle akıp dolmaktır
Meşakkatse çekip Hakk'ı bulmaktır
Birlik sofrasına serince beni

Taş sırtında taşı taşır duvarda
İnsan oynak olmuş mekân hovarda
BEKİR'in herkese bir gülü var da
Dalımdan kırdılar verince beni

Beni

Çıkarı olursa beni aradı
Dostum dediklerim attılar beni
Bu dünya riyakâr kula yaradı
Dostum dediklerim sattılar beni

Öte çekil demem Allah kuluna
Üzülürdüm zarar gelse kılına
Köprü oldum insanlığın yoluna
Barikat kurarak tuttular beni

Birlik beraberlik kuralım gelin
İnsandan vahşiyi görmedim bilin
Nesline zulmeder bitirir pilin
Mülayim safına kattılar beni

Hürmet ettim saygı duydum gelene
Amadeydim beni dostu bilene
Gıpta ettim saygı duydum gülene
Işığa kör bakan ettiler beni

BEKİR der güvence söz idi güya
Birlik beraberlik en güzel rüya
Fitne pazarında bulunmaz hayâ
Her gelen el vurup dittiler beni

Getirme Sen

Faydası olmayan baharı yazı
Bekleyip boş yere bitirme seni
Ananın rahminde yazılmış yazı
Oku cehalete götürme seni

Çok çalış babana yetişmek için
Hatırı sermaye harcama geçin
Dostları seçerken çok iyi seçin
Cahil meclisinde yitirme seni

Oğlundan gerisin kabul et dinle
Cevap verir sana ilimle fenle
Hayalet yarını güzel bir günle
Kibir deryasında batırma seni

İyilik kötülük yarış içinde
Bir menzil düşün ki karış içinde
Kendi iç huzurun barış içinde
Yaşa hiçbir şerre yetirme seni

Söz vardır ya kalem kılıçtan keskin
Paha etsin senden kalan o eskin
Sözün insanları ederken teskin
Güreşip çamura yatırma seni

BEKİR sermayenin akıldır kökü
Akıl etmez düzü dolanır bükü
Sefil taban çeker boşa o yükü
Yorup akşam sona getirme seni

Damla Gönüm

Cahillerin meclisinden
Ayrıl, hamsın demlen gönüm
Ehillerin meclisinden
Sar yaranı emlen gönüm

Çiğ olanın çiğdir işi
Belli değil erkek dişi
Lezzet vermez namert kişi
Olanlara kemlen gönüm

Arifle gez edin bilim
Gittiğin yol olsun ilim
Gider iken dilim dilim
Bölse yine tümlen gönüm

Bölük pörçük pare pare
Durma çalış boş avare
Yaslan dağdan büyük yâre
Eteğinde çimlen gönüm

Çirkef ile şaşkını seç
Küfür varsa duyma da geç
Gönüle gir gönülü aç
Aşını ye yemlen gönüm

Taşı taşır taş sırtında
Dik yaşasın baş sırtında
Terler **BEKİR** yaş sırtında
Hak gölüne damlan gönüm

Olma Sakın

Dolaşırlar çarşı pazar
Satılandan olma sakın
Cephe alır karşı Pazar
İtilenden olma sakın

Birde de biz biri de biz
Göz görürse diri de biz
Tezgâhında yeri de biz
Ütülenden olma sakın

Cevher ile baş kıymetli
O göz ile kaş kıymetli
Altın ile taş kıymetli
Atılandan olma sakın

Büyük düşün büyük oyna
Söyler sana eldir ayna
BEKİR dosta karış kayna
Yitilenden olma sakın

Yerin Olsun

Başın eğme başa güreş
Gör meydanda yerin olsun
Yapmayasın boşa güreş
Zor meydanda yerin olsun

Namertlere fırsat verme
Kişiyi arkadan yerme
Kibirlenip kibre girme
Bir meydanda yerin olsun

Arkadan dolanır aciz
Durmaz eder seni taciz
Sözlerini söyle veciz
Yer meydanda yerin olsun

Er meydanı er meydanı
Peşrev çekip gör meydanı
O Hakk'ın da var meydanı
Gir meydanda yerin olsun

Akıllı ol aza güven
Bilgin ile öze güven
Bilek ile dize güven
Dur meydanda yerin olsun

Ferasetin varsa eğer
BEKİR der zahmete değer
Cümle âlem verir değer
Her meydanda yerin olsun

Göremez Olmuş

Göç vermekten viran olmuş o yurdum
Oğul babasını göremez olmuş
Yıkık viraneyle dolmuş o yurdum
Yaşlı anasını göremez olmuş

Elinde bastonu bükülmüş beli
Görüp hatırladım daha evveli
Dolaşırdı babam yedi düveli
İtip de kapıyı giremez olmuş

Duvarın dibinde oturmuş taşa
Gölgesiyle kalmış yalnız baş başa
Yaz bitip kimsesiz girince kışa
Ocağa odunu süremez olmuş

Koyaklar ot dolmuş çiçekler küsmüş
Tarla yollarını pıtraklar kesmiş
Bahçeler kurumuş bülbüller susmuş
Kolları kalkmıyor deremez olmuş

Koyun yok kuzu yok ıssız heryöre
Sular bile küsmüş sessiz o dere
Boyun bükmüş of çekerek kadere
Bir selamı dahi veremez olmuş

Kayısı kurumuş ceviz sararmış
Anamın simsiyah saçı kırarmış
Sobası kırılmış ocak kararmış
Çökelekli dürüm düremez olmuş

Âdetler töreler yok olup yitmiş
BEKİR gezdi köyü köy hepten bitmiş
Sılayı terk eden gurbete gitmiş
Bayramdan bayrama eremez olmuş

Nedense

Gelecekte kuşku duydum bakınca
Yetişmiyor iyi nesil nedense
Oğlan küpe kızlar piercing takınca
Katişmıyor birlik olup nedense

Hangi dizi hangi saat bilirler
Yumuş desen inatlaşır ölürler
Peşin peşin harçlığını alırlar
Bitişmiyor iki yaka nedense

Alış veriş merkezinden çıkmazlar
Atasına bir su verip bakmazlar
Hasta olsan bir lambayı yakmazlar
Tutuşmuyor kardeş bacı nedense

Oğlan gelir mutfak dolap karışır
Öğlen pizza akşam burger yarışır
Her gelenle flört eder kırışır
Ötüşmüyor gönül kuşu nedense

Kızı desen mesaj çekip buluşur
İzdivaçta ne pislikler oluşur
Seyrederek millet buna alışır
Yatışmıyor benim öfkem nedense

Pantolonda parça parça delikler
Göğüs açık kapanmıyor ilikler
Sandaletle babet şimdi kelikler
Katişmıyor ayrı durur nedense

BEKİR gider yola seyr ü seferle
Gelecek ne olur böyle neferle
Hormonlu evlatla sahte zaferle
Çatışmıyor benim gücüm nedense

Yanılığ

Uyanıklık yapıp milleti yolar
Kimi saf görürse atar kazığı
Makamla parayla muhterem olur
Kâr ettim diyenler bil ki yanıldı

Teraziye hızlı vurup tartanlar
Ucuz etiketi bilip yırtanlar
Çalarak serveti çokça artanlar
Ben yuttum diyenler bil ki yanıldı

Arsaları yandaşlara ayıran
Dost akraba her kim varsa kayıran
Yağ çeken tıka basa doyuran
Ben tattım diyenler bil ki yanıldı

Gidemem dediği yerlere gitti
Avanta bulunca başında bitti
Kul hakkını yiyip kenara itti
Ben yettim diyenler bil ki yanıldı

İyi malı ön tarafa koyardı
Arkasından kötülerini dayardı
Kazık atıp her geleni soyardı
Ben sattım diyenler bil ki yanıldı

Etleri incikle budundan yedi O
yerken açlıktan miyavlar kedi
Garip yalvardıkça git ordan dedi
Ben battım diyenler bil ki yanıldı

İşte bu **BEKİR**'in tespiti bakın
Sizler de haksızlık yapmayın sakın
Ecel her saniye gelmeye yakın
Ben süttüm diyenler bil ki yanıldı

Gittiği Zaman

Çıkar varsa herkes en iyi dostun
İnsanlığın şimdi bittiği zaman
Çakallar bekleyip bölüşür postun
Şereften şerefin gittiği zaman

Beyhude okumak beyhude yaşam
Binerse eşeğe diyorlar paşam
Bunca kuzgun ile nasıl savaşam
Saksağanlar damda öttüğü zaman

Parça parça oldu kalmadı bütün
Fakirin hakkında varlığa yetin
Sürüye gitmeyen ürümez itin
Yatarak yalını yuttuğu zaman

Toplanıp gözetler delikten daldan
Şeker çıkar süzsen yediğin baldan
Ne acı kalmadı anlayan haldan
Canavarın koyun güttüğü zaman

Eyyamcı hızlıdır tur yetmez ona
Her engeli aşar sır yetmez ona
Kalede burç olur sur yetmez ona
Duvardan taşın taş ittiği zaman

Bataklık sivrisi saz çalar bitmez
Isırır her gece kinin kar etmez
Canını alsa da yine de yetmez
Bedava geçinip yattığı zaman

At eşek paylaşıp yiyorken yemin
Haksız mahkemedен olurken emin
Yalancı şahitle bedava yemin
Kadı'nın mahkeme sattığı zaman

Vakt-i sukut aslan kalmışsa Ahat
Zamane dölüne geçmez nasihat
BEKİR der goygoycu olmaz veliaht
Kanunun haksızı tuttuğu zaman

Kötülük

Dostum dediğini koysan eleğe
Salla hele üstte kaç kalıyor
Elenip dökülür hepsi dibine
Bin tanede ancak üçü kalıyor

Zarar gelmez sana hakiki mertten
Sırtını dönsen de vurmaz ki sırttan
Yüzüne gülse de konuşur arttan
Kafasını örtse kıcı kalıyor

Toplaşırılar iyi günde yemeye
Dikkat etsen içindeki sem'eye
Dil bile utanır adam demeye
Dışı bozuk kinli içi kalıyor

Dene ister isen yüzüne bakma
Senden kötü yoktur hazırır tekme
Fırsatçı kişinin derdini çekme
İyiler gidiyor piçi kalıyor

Olmazsa başlarlar çamur atmaya
Ne söylesen mecbur kalır yutmaya
Erkek dersin sanki Ayşe Fatma'ya
İnsanlık ölürken hiçi kalıyor

Her tecrübe doğar bir kötülükten
Deneyen kazanır zar kötülükten
BEKİR diyor uzak dur kötülükten
Özde insanlığın tacı kalıyor

Her Dakika

Gözüm açtım zaman saydı
Her dakika her saniye
Sıralayıp safa koydu
Her dakika her saniye

Ölüm yaşamla imece
Çalışırlar gündüz gece
Yalan dünya bir bilmece
Her dakika her saniye

Can bedenle haklaşıyor
Siyah teller aklaşıyor
Son yolculuk yaklaşıyor
Her dakika her saniye

Tatlı kepeğim azalır
İnsan insanı baz alır
Yolcu yolunda hız alır
Her dakika her saniye

Ebedi yurttta kalmaya
Gerçek menzili bulmaya
Gidersin toprak olmaya
Her dakika her saniye

Düşünürsen ince ince
Mezar kazarlar derince
Dar odada yat serince
Her dakika her saniye

Gurbet gezdim diyar diyar
Güneşi gediğe dayar
Batmak için saat sayar
Her dakika her saniye

BEKİR beze dürecekler
Hesabını görecekler
Neyin varsa soracaklar
Her dakika her saniye

Canlı

Hüve'l-Baki yaratan Hak
Doğar canlı ölür canlı
Dönüş O'nadır muhakkak
Doğar canlı ölür canlı

Yeri göğü hep izlenir
Çekirdekler filizlenir
İçinde orman gizlenir
Doğar canlı ölür canlı

Her bir işi ince ince
Sıra gelir yaşlı gence
Tohum toprağa düşünce
Doğar canlı ölür canlı

Yaratıyor kat'i kesin
Kıymeti var her nefesin
Ölür iken çıkmaz sesin
Doğar canlı ölür canlı

Biraz idrak biraz izan
Larvada gizlenen o can
Bir nutfeden olan
insan Doğar canlı ölür canlı

Kabuğu tutandır zarı
Yumurtada beyaz sarı
Sinek böcek civciv arı
Doğar canlı ölür canlı

Döl hücrede kana döner
Gelir Hak'tan O'na döner
Yeni baştan sona döner
Doğar canlı ölür canlı

BEKİR ummanda damlaya
Doğdun ağlaya ağlaya
Gelen giderken Mevla'ya
Doğar canlı ölür canlı

Yazlı Kışlı

O'ndan geldim geri O'na
Yetiriyor yazlı kışlı
Bir hakikat beni sona
Götürüyor yazlı kışlı

Hazırlanır sonsuz göçün
Aklım ermez niye niçin
Sanki müjde vermek için
Getiriyor yazlı kışlı

Zerre dâhil canlı cansız
Akıl almaz gör imkânsız
Dünya geniş ben mekânsız
Yatırıyor yazlı kışlı

Diyar gurbet ele sürdü
Bitti mühlet sona erdi
Geldiğimde süre verdi
Bitiriyor yazlı kışlı

Gözüm yoktur taht tacımda
Hamle yapar son hücumda
Bak Azrail başucumda
Oturuyor yazlı kışlı

Hiçbir yere sığmayan baş
Ağlar BEKİR gözünde yaş
Neyi varsa yavaş yavaş
Yitiriyor yazlı kışlı

Sabah – Akşam

Bir menzile varmak için
Yürüyorum sabah akşam
Gidip orda durmak için
Arıyorum sabah akşam

Dönemedim hiç geriye
İstikamet ileriye
Kanaatle bir veriye
Varıyorum sabah akşam

Giden benden gitti sessiz
Gece gündüz yitti sessiz
Neyim varsa bitti sessiz
Soruyorum sabah akşam

Nedenlerde niçinde ben
Biten ömrün içinde ben
Son kervanın göçünde ben
Yürüyorum sabah akşam

Elimde mi geldim sana
Her gidişte biraz sona
Kafamı öbür cihana
Yoruyorum sabah akşam

Ezanla konuldu adım
Bitti yolum adım adım
“Ben” ben’deki bana yâdım
Görüyorum sabah akşam

Doğduğumda aldım sıra
Koşuyorum sonsuz tura
Onmaz oldu bende yara
Sarıyorum sabah akşam

Dünyaya geldiğim andan
Götürüyor görmez yandan
Şimdi **BEKİR** tatlı candan
Veriyorum sabah akşam

Misafirim

Karanlıkta dokuz aydır
Kaldım amma misafirim
Hayat bana miras paydır
Aldım amma misafirim

Bilemedim neredeyim
Her geçen gün firedeyim
Geçilmez bir deredeyim
Bildim amma misafirim

Bazen zorluk bazen çile
Hoş sohbetli tatlı dile
Ara sıra dostlar ile
Güldüm amma misafirim

Her mevtadan ibret aldım
Düşündüm derine daldım
Yaşamdan az zaman çaldım
Çaldım amma misafirim

Tutuldum boş bir davaya
Tarih attım yıla aya
Çıplak geldim bu dünyaya
Geldim amma misafirim

Meçhul uzun yola girdim
Yordu yüküm mola verdim
Son istasyon benim derdim
Buldum amma misafirim

BEKİR der ki Hakk'a erim
Cennet Cehennem ilerim
Mekân değil mezar yerim
Öldüm amma misafirim